PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

KVĚTEN 2017

Pro všechny, kdo mají rádi Písek a pro místní i ty, kteří tam žijí...

cena na stánku 15 Kč

PŘEDPLATNÉ:
za pouhých 14 KORUN
každý měsíc do vaší schránky!

JARO KONEČNĚ PŘILETĚLO!

Copak nového nám městští radní připravili?

BÁSNÍCI

Tomáš Jehně Jiřík

TOULKY historií

ROZHOVOR

ALFRÉD STREJČEK

9 772464 751002 05

KOMPLETNÍ kalendář akcí | KŘÍŽOVKA | poradny

Písecký svět

KVĚTEN 2017

cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**

ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

Zapsaný spolek registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*
Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze **s písemným souhlasem redakce a s uvedením zdroje.**

Tisk: MAFRA Praha

Rozšiřuje společnost PNS a.s.
Redakční uzávěrka: 26. dubna 2017

© OS Písecký svět, z.s.

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Pozor však: NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ! Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát autorovu totožnost.

Pište e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo vhoďte příspěvek do schránky na dveřích na adrese: Budějovická 102/5, Písek.

REDAKCE PÍSECKÉHO SVĚTA VÁM ZA SPOLUPRÁCI DĚKUJE!

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na červen: **22. května**
(jen dva dny před tiskem)

inzerce@piseckysvet.cz,
tel. 739 348 550

ZRCADLO: **Duben na Písecku, Písecko v dubnu..... 5**
AKTUÁLNĚ: **Soud řeší kauzu plnou strachu a hrubosti..... 6**
Zastupitelstvo a rada: Co se schválilo, co se chystá..... 8–9
AKTUÁLNĚ: **Replika Zátavského mostu bude dokončena v květnu 10**
DISKUSE: **Z besedy Možná přijde i prezident 12-13**
AKTUÁLNĚ: **GALERIE Písek – Přijďte na otevření 11. května..... 14**
Proměny Švantlovy a Zeyerovy ulice..... 15
ROZHOVOR: **Alfred Strejček: Dnešní doba chodí ve vzduchoprázdnu... 16-17**
POZVÁNKY: **Diakonie Blanka slaví 25. výročí..... 18-19**
OCHUTNEJTE: **Natural Písek – akce květen..... 20-21**
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA aneb: NESEĎTE DOMA! – kalendář, výstavy 23-26
POZVÁNKA: **Do Sladovny léto dorazí už v květnu 27**
Z NAŠÍ ŠKOLY: **ZŠ Tomáše Šobra sdílí zkušenosti..... 28**
PORADNY: **Ptejte se právníků a zvěrolékaře..... 30**
ČTENÍ Z PÍSKU: **300. výročí slavné panovnice 31**
HISTORIE: **Máj – měsíc zamilovaných..... 32**
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **Martin Řepa..... 33**
KAPELA: **Pantheroye Roye 34**
KULTURA: **Prácheňské muzeum zve..... 35**
FAMO v Písku: Polina Kazakova zvítězila s filmem Toro 37
PŘÍBĚH: **Karel Pecl – Ještě jednou o kočkách..... 43**
PUBLICISTIKA: **Paní Troi, Petr Putna, Zbyněk Konvička 44-45**
POZVÁNKY: **Rockem proti rakovině a Open Air Fest Přeštěnice..... 46**
VELKÁ KŘÍŽOVKA **..... 47**
SOUTĚŽ: **O poukázky do LezeTopu..... 48**

O tom, co nás drží...

V dnešním čísle Vám mohu, vážené čtenářky a čtenáři, doporučit (mimo desítek dalších zajímavých textů) velmi hluboký rozhovor, který vedl kaplan písecké nemocnice Rosťa Homola se skvělým hercem a recitátorem Alfredem Strejčkem. Možná při něm aspoň na chvíli zapomenete na mnohé trable všedního dne i na všechny ty hrůzy, které na nás už téměř každodenně chrlí mezinárodní zpravodajství.

Ostatně velmi pěkně se sdílené myšlenky propojují s děsuplnou kauzou, která se odehrává přímo tady u nás v Písku a o které se dočtete na straně 6. Když jsem se totiž ptala té skutečně drsně psychicky pronásledované maminky tří malých dětí, kde bere sílu vůbec dál snášet zdánlivě zcela bezvýchodnou situaci, ve které se celá její rodina ocitla po příchodu do „krásného města nad Otavou“, tak mi po chvilce mlčení odpověděla – cituji popaměti, ale smysl snad vystihnu: „Já věřím, že nad známosti našeho souseda, pana M., jak on říká, „ve vyšších píseckých kruzích“ , je ještě jedna velmi blízká známost naší rodiny – Toho, kdo je ještě výše, kdo pomáhá mně i celé mojí rodině procházet a posílá nám do naší blízkosti lidi, kteří nás podporují, abychom ještě vůbec mohli dýchat...“

Dokud jsem se nedostala k tomuto případu velmi blízko, nevěřila bych, že se něco podobného „mezi sousedy“ může vůbec odehrávat. A dlouho za naprosté lhostejnosti „kompetentních“...

ZDENKA JELENOVÁ

Velikonoční hokusy pokusy se Švagrem

Malí a velcí ŠVAGŘi strávili Velikonoční prázdniny v Temešváru nedaleko Písku. Během pěti dní jsme nakoukli pod pokličku vědy, dělali jsme pokusy s větrem, vodou, vajíčky či kouzelným slizem. Vybuchla nám před očima sopka na talíři, zelné listy jsme obarvili na modro a z vajíčka se stal v octové lázni hopík. Téměř jsme si polámali hlavu a ruce nad mnoha hlavolamy i origami. Při vědeckovelikonoční olympiádě jsme bojovali o medailové pozice i vajíčka ze všech sil. Nezapomněli jsme ani uplést pomlázku a namalovat vajíčka. Akce se zúčastnilo téměř 30 dětí z dětských domovů v Písku, ve Zvíkově, ve Volyni a v Žíchovci. Už se těšíme na letní tábor v Hříběcí u Pelhřimova, kam odjíždíme hned po vysvědčení. A budeme si hrát na záchranáře. Akce jsou podporovány městem Písek.

Kdyby měl někdo z vás zájem o to stát se dobrovolníkem ve ŠVAGRu, kontaktujte Vladku Zborníkovou na vladka@svagr.net nebo na tel. 777 020 914. ŠVAGR nabízí neskutečné zážitky, bohaté zkušenosti v práci s dětmi i praxi v oboru. Dobrovolníkům hradíme ubytování, cestu i stravu. Více na www.svagr.net

Text Vladka Zborníková, foto Martin Zborník

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za cenu 14,- Kč/číslo nabízíme PŘEDPLATNÉ NA CELÝ ROK (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, **tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek. Červnové číslo Píseckého světa vyjde v pátek 26. května. Děkujeme za Vaši přízeň!**

Waldorfské Duhové divadlo už podvanácté rozzáří Písek

Waldorfská ZŠ Svobodná Písek a W sdružení Písek z. s. pořádají 12. ročník celostátní přehlídky divadelních představení waldorfských škol od středy 31. května do soboty 3. června. Na pěti kulturních scénách vystoupí 361 účinkujících, kteří odehrají 30 představení. Představí se 20 souborů základních a středních waldorfských škol z celé ČR a Polska.

Každoroční přehlídku dramatické práce waldorfských škol i letos doprovodí profesionální host – **Divadlo Studna,** které nabídne dvě pouliční představení pro veřejnost a divadelní workshopy pro účastníky přehlídky i pro malé diváky. Cílem je rozproudit v centru města život a pobavit náhodné kolemjdoucí, ale plánovitě i návštěvníky města. Uskuteční se dvě pouliční představení. **Ve čtvrtek 1. června od 15 hodin** začíná u Kamenného mostu Čertovská pohádka, **v pátek od 15 hodin** se mohou diváci těšit na představení Pyšná princezna.

Jedním z typických rysů Duhového divadla je výběr klasických divadelních her. Souvisí to se vzdělávacím aspektem dramatické výchovy na waldorfských školách. Tradičně kralují komedie – můžeme se těšit na osvědčené autory jako W. Shakespeare, J. N. Nestroy, Moliére či O. Wilde, M. Ende. Českou tvorbu reprezentují např. F. F. Šamberk a J. Werich. Odvážně se k nim přidala tři autorská představení mladých herců a vedoucích souborů – Pět žen už je zkrátka moc, Cesta ke štěstí a Večer špatně temperovaných písní. Vážnější žánr reprezentuje Čapkova klasika Bílá nemoc.

Hrát se bude v Divadle F. Šrámka, Pod čarou a ve třech sálech Kulturního domu Písek. Přehlídku tradičně zahájí hostitelská ZŠ Svobodná.

Organizačně vše zajišťuje přes 20 dobrovolníků z řad rodičů, učitelů a příznivců divadla. Přehlídka má své pevné místo nejen v okruhu waldorfského školství, ale i u písecké kulturní veřejnosti a trvale je řazena mezi nejvýznamnější kulturní akce ve městě. Díky stále rostoucímu zájmu předpokládají organizátoři účast přibližně 1500 diváků.

Za podporu velmi děkujeme Městu Písek, firmám Natural Písek, Fošum cars, Aisin, Květiny Slunečnice, S.n.o.p., Ateliér Racek, Kam po Česku a Lesy Písek, stejně jako za výbornou spolupráci Centru kultury města Písek a Divadlu Pod čarou.

Program najdete na str. 38. Vstupné na všechna divadelní představení zdarma. Další informace: www.duhovedivadlo.zssvobodna.cz.

JITKA ČÁPOVÁ

Jedním z vrcholů Duhového divadla 2015 bylo autorské představení absolventů Rudá lady, v němž hráli i Zdenka Nováková a Jakub Kocour. Foto PS/Jelenová

INZERCE

V MÁJI PO ČECHÁCH...

Tak jako na stromech rozkvétá květ za květem, tak i v našem Ateliéru Arwenka to voní a hraje všemi barvami. Novinky čekají jen na to, až se vám budou moci představit ve své plné kráse a my se chystáme na další řemeslné jarmarky u nás, v Čechách. Tento měsíc navštívíme **Beroun**, **Prahu**, **Turnov** a další místa...

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz

OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA:
v Písku a Putimi,
po dohodě tel:
775 339 411

A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich internetových stránkách

- Látkové pytlíky
- Ručně šité panenky
- Sady pro ruční tvorbu
- Levandulové dekorace
- Pohankové polštáře
- Lněné a bavlněné tašky
- Přírodní mýdla a parfémy
- Materiál k tvoření

NÁŠ SORTIMENT ŠIJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

KOZLOVNA U PLECHANDY

Přijďte i Vy podpořit náš tým na

BOSCH FRESH FESTIVAL
6. - 7. 5. 2017
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Gurmánský BOSCH FRESH FESTIVAL se Zdeňkem Pohlreichem v hlavní roli nově i v Českých Budějovicích!

Největší český gurmánský festival dobrého jídla a pití BOSCH FRESH FESTIVAL, který má již 7-letou tradici, zavítá na jaře 2017 poprvé do Jihočeského kraje a představí to nejlepší ze současné gastronomie. Svým podtitulem OCHUTNEJ SVĚT!, láká návštěvníky k degustaci vybraných zahraničních pokrmů a delikates.

--- **PŘEDKRM** ---
Hovězí ořech pečený v seně, křenová espuma, chlebový chips
--- **HLAVNÍ CHOD** ---
Vepřové líčko po burgundsku, bramborový fondant, mrkev, žampiony
--- **DEZERT** ---
Domácí medovník, skořicová zmrzlina, karamelová omáčka s citrusy

Srdečně zveme všechny naše věrné hosty. Tým Kozlovny U Plechandy připravil menu, kterým se bude snažit uspokojit i ty nejnáročnější a ukázat všem, že gastronomie v Písku je na vysoké úrovni a stojí za to navštívit toto malebné jihočeské město.

+420 604 333 444
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

Duben na Písecku, Písecko v dubnu

PÍSEK DVAKRÁT STŘÍBRNÝ: Písek se umístil na 2. místě v soutěžích **Zlatý erb** a **Město pro byznys.** Dle hodnocení je kvalitním místem pro podnikání. Má výhodnou polohu a dobré výsledky vykazuje také v ukazateli iRatingu a v objemu získaných dotací. Bývalý starosta a současný zastupitel Ondřej Veselý ocenění na www.piseckysvet.cz komentoval: *„Město Písek získalo druhé místo v soutěži Zlatý Erb, do které se letos zapojilo 504 přihlášených projektů obcí a měst včetně elektronických služeb. Písek získal druhé místo v kategorii Smart City a nejlepší elektronická služba za mobilní aplikaci InCity, kterou vytvářela společnost Intelis a je v provozu čtyři roky. Jedná se tedy také o projekt z r. 2013, který pro město Písek vytvářela společnost Intelis (ta má sídlo rovněž v Písku) jako projekt pilotní. Tomu můžeme rozumět tak, že jde o projekt, za který město neplatilo, ale pomohlo jej vytvořit na svém území, aby jej zde společnost vyzkoušela a pak jako hotový produkt mohla nabízet na trhu. Paradoxní je, že hlavní koordinátor projektu za město byla Kancelář destinačního managementu, která byla po komunálních volbách naprosto nesmyslně rozmetána, aby na jejích troskách vznikla kancelář nová. Ale to už by byl jiný příběh.“* Smart City tak podle Veselého nemusí být, při vhodné a uvážlivé práci, až takový strašák, jak by se mohlo na první pohled zdát a jeho realizaci nemusí provázet vysoké, nebo dokonce vůbec žádné výdaje z rozpočtu města. ***Foto archiv soutěže Zlatý erb***

DIAKONIE CHYSTÁ OSLAVY: *Za běžného provozu vyvrcholily v Diakonii ČCE Blanka přípravy na oslavy čtvrtstoletí existence střediska. Začínají v neděli 30. dubna od 9.30 hod Bohoslužbou v Kostele ČCE na Fügnerově náměstí. V pondělí 1. května od 15 hod. je v Diakonii Blanka na Jiráskově nábřeží připraveno promítání filmu „Pořád jsem to já“ o životě s Alzheimerovou chorobou, na které naváže beseda s ředitelem střediska Petrem Hladíkem (na snímku). Oslavy završí ve středu 3. května Den otevřených dveří a odpolední slavnostní program s Bohoslužbou, hudbou, zábavou a grilováním.* ***Foto archiv Diakonie Blanka***

PROPAMÁTKY OCENĚNY: *Členové redakce portálu a časopisu PROPAMÁTKY, která sídlí v Písku, byli oceněni hned ve dvou soutěžích. V soutěži firemních médií Zlatý středník redakce získala 3. místo za čtvrtletník a v klání Média na pomoc památkám čestné uznání za internetový portál.*

Foto archiv PROPAMÁTKY

SMUTNÁ A NEDOBYTKÁ KLUBOVNA: *Ještě vloni byla zázemím pro akci Úklid Otavy klubovna u lávky na ostrov. Letos se tu účastníci pouze sešli, protože je zatím nedobytně uzavřena a ničemu a nikomu neslouží... K případu se brzy vrátíme.*

Foto Zbyněk KONVIČKA

OTAVA UKLIZENA (NA JAK DLOUHO?): *Velmi povedenou akcí byl letos jarní úklid břehů řeky Otavy. Více si o něm můžete přečíst na straně 45 od přímého účastníka Petra Putny.*

Foto Zbyněk KONVIČKA

Jak může skončit drsné vyhrožování?
Soud řeší kauzu plnou strachu a hrubosti

Padesátiletý invalidní důchodce Václav M. býval bezúhonným občanem Písku, několik let tu byl i městským strážníkem. Manželé S. se třemi malými dětmi se do města přistěhovali mnohem později, v roce 2016. To už měl někdejší strážce pořádku za sebou mnohé škraloupy – pokuty v rámci přestupkových řízení za agresivní napadání manželky, spoluobčanů, za narušování veřejného pořádku atp. K tomu i podmínku za násilný rasistický čin. Postupně si tak pan M. získal ve městě pověst nechvalnou, a že v tom hrála důležitou roli přemíra spotřebovaného alkoholu, o tom není sporu.

Bohužel nic z toho mladá rodina netušila, při jejich řídkých předchozích cestách do města nad Otavou se s tímto příběhem nesetkali. Cesty všech zmíněných se střetly až na jaře 2016, kdy si manželé vyhlédli k dalšímu životu právě Písek, protože tu našli kvalitnější školy, než ve svém předchozím bydlišti. A krom toho se jim tu podařilo objevit úžasný dům, kousek od centra, na dohled od zlatonosné Otavy... Pravda, byl tam určitý problém s přístupovou cestou – nemovitost totiž byla kdysi oddělena od většího celku a okolní pozemek nyní patřil sousedovi, panu Václavu M., samozřejmě s řádně zaknihovaným věcným břemenem. Každý zájemce by v takové situaci zpozorněl a udělali to i manželé. S majitelem se setkali, porozprávěli, ale zdálo se, že jejich štěstí nestojí nic v cestě, vždyť ten pán je vcelku milý a říká, že má rád děti a že se těší, až vybydlený dům konečně někdo opraví...

Co manželé netušili, bylo, že vlivem pravidelné konzumace alkoholu se sousedovo chování nedá vůbec předvídat. Nevěděli ani – a žádný dobrák z okolí jim to nenaznačil – že existuje pádný důvod, proč zůstal dům na lukrativním místě tak dlouho opuštěný. Nedozvěděli se, že městští strážníci i státní policisté si tu dříve podávali kliku, ani o poskvrněném trestním rejstříku pana M.

Nastaly měsíce rekonstrukce – a začalo docházet k různým střetům mezi řemeslníky a panem M. Zároveň, jak se do Písku více integrovali, se paní S. dozvídala další a další silně znepokojivé zvěsti.

Přituhovalo...

V půlce srpna 2016 se rodina do téměř zrekonstruovaného domu nastěhovala. A začalo, slovy paní S., jejich neskutečné trápení. Soused byl podle jejího svědectví každodenně pod vlivem alkoholu, začal slovně napadat řemeslníky, ji i jejího manžela. **Až se v polovině dubna 2017 všichni potkali v soudní síni Okresního soudu v Písku.**

Státní zástupkyně přečetla obžalobu za přečin nebezpečné vyhrožování, která pana M. viní z toho, že na zahradě po dřívějších slovních útocích a schválnostech napadl poškozenou a její tři nezletilé děti za přítomnosti prarodičů mj. slovy *„Ty se bojíš, že tě zastřelím? Rozbiju ti hubu, počkám si na tebe, já tě zamorduju!“* Mířil na ni a děti vzduchovkou, z níž údajně předtím střílel po ptácích v korunách okolních stromů. V dalších měsících podle obžaloby opakovaně vyhrožoval, že si to s nimi vyřídí, že *„tady s parchantama bydlet nebude, že všichni chcípnou“*. Tím měl pan M. vzbudit jejich důvodnou obavu o život a zdraví a stejnou obavu o život a zdraví jejich blízkých.

Dobří přátelé „nahoře?“

Obhájcem pana M. je JUDr. Luboš Průša, bývalý starosta a současný radní města Písku. To by nebylo nic zvláštního, pokud by ale paní S. v rámci své svědecké výpovědi nevypověděla, že obžalovaný opakovaně při svých agresivních výpadech vykřikoval, že má mnoho vlivných známostí a že se zná se špičkami ve vedení města, které ho vždycky ze všeho dostanou. *„Oháněl se často jménem tady pana Průši, šéfa kriminální policie a dalších lidí... Opravdu jsem už nevěděla, co dělat, obtěžoval mě i sexuálními nadávkami a hrubými návrhy, měla jsem a mám šílený strach, že může zabít mně, manžela, ublížit dětem,“* vypovídá dále paní S.

Ani městská policie, jejíž strážníci si s panem M. většinou žoviálně tykali, ani policie státní, která opakovaně při konfliktech na místo přijížděla, dlouho nenabídla ohrožené rodině žádnou pomoc či řešení. Ze svědectví paní S.: *„Nevěděli jsme vůbec, co máme dělat. Nikdy dřív jsme se nedostali do styku s policií či soudem, neměli jsme žádné přestupky či konflikty se sousedy... Když tehdy v srpnu přijeli moji rodiče na návštěvu, první den po nastěhování do vysněného domu, tak jsme si sedli s kávou na zahradu – a přišel hodně opilý pan M. a začal kolem střílet. Žádala jsem ho, aby přestal, že tam máme děti, že se bojím... Opravdu jsem měla veliký strach. On se mi vysmíval a říkal, ať tedy zavolám policii. Nakonec jsem ji zavolala.“*

Podle paní S. ji soused od toho dne často napadal slovně a výhrůžkami, pravidelně v přítomnosti dětí, které to nesly těžce, měly psychosomatické a psychické problémy... Od policie se zpočátku dozvídali, že nejlépe bude, když se odstěhují, protože je ochránit nemohou: *„Domů jsme se vraceli vždy s velkým strachem. Pokud musel manžel odjet na služební cestu, tak jsem vůbec nevěděla, co dělat, chodila jsem s dětmi po městě, nejednou do večera, a čekala na manželův příjezd, abychom bezpečně prošli domů... Vždycky křičel, že tam nemáme co dělat, že mě zamorduje i s parchantama...“* Dva policisté, předvolaní jako svědci, potvrdili častou opilost a opakované výjezdy k domu pana M. i jeho arogantní chování i k nim samým. V den, kterého se týká jeden z bodů obžaloby, byl nakonec odvezen na záchytku a zbraň mu byla zabavena. Z úředního záznamu policisty: *„Nadával jí, že je kurva, že až odjedem, že jí rozbije hubu.“*

Obžalovaný mj. vypověděl: *„Alkohol mne uklidní, nedovedu si představit, kolik jsem vypil, piju vodku s džusem, pivo na žízeň.“* Ke konfliktům byl dle svého tvrzení vyprovokován, po ptácích nestřílel.

Podle svého svědectví začala rodina postupně dostávat varování od dalších lidí v Písku, že pan M. je skutečně schopen čehokoliv, že vyštval všechny zájemce o koupi nemovitosti, že fyzicky napadal svou ženu i další lidi... V takovém prostředí a stavu chodila paní S. dál do práce a vodila děti do školy a do školky, každý den s větším strachem, co bude dál... *„Chodil třeba dva kroky za mnou a řval, že mě zabije... Mám strach, že nás opravdu fyzicky zlikviduje,“* třese se paní S. hlas.

Obhájce Luboš Průša opakovaně zdůraznil, že jeho klient je nemocný (Guillainův-Barrého syndrom), je v invalidním důchodu a bere pravidelně léky. Také zpochybnil kompetence soudní znalkyně k posouzení zdravotního stavu jeho klienta.

Samosoudce případ odročil na květen a předvolal další svědky, mj. bývalého majitele domu.

Ale co dál?

Nejde nevzpomenout na kauzu skladatele Pavla Malhockého, který byl spolu s manželkou v roce 2010 zavražděn ve svém českobudějovickém bytě. Policisté zpětně při vnitřním šetření konstatovali, že tragédii mohli zabránit. Vraždil syn ženy z prvního manželství, který manžele už delší dobu ohrožoval. Policie o vyhrožování věděla, ale nedokázala je ochránit. *„Věc byla Policií ČR vždy odložena s tím, že nelze nic dělat, dokud dotyčný skutečně nespáchá trestný čin. Tedy s brutální strohostí v kontextu tragédie přeloženo: Nemůžeme vás před vrahem ochránit, dokud vás nezavraždí,“* popsal syn manželů (dle zpravodajství ČTK a Práva, 2010).

Před uzávěrkou tohoto čísla byl Václav M. vzat do vazby z důvodu opakovaného fyzického napadání manželů S. a nebezpečného vyhrožování. *„Trochu jsme si samozřejmě oddychli, jenže když ho dali do vazby, přišel sem jeho otec, bez dovolení vzal náš žebřík a lezl přes naše pavlače do jejich domu, vůbec nekomunikoval, nechápali jsme to... Bojíme se dál, hlavně co bude, pokud souseda pustí! Už dřív navíc tvrdil, že má plán – někoho si prý najme a slíbenou pomstu vykoná,“* říká paní S.

Policie ČR konečně přislíbila rodině v případě propuštění pana M. policejní ochranu. Soudní jednání bude pokračovat v květnu. Jenže – dokážete si někdo představit nějaký přijatelný konec této kauzy? Obnovu normálního soužití?

ZDENKA JELENOVÁ

Zeptali jste se:
Jak je to se žábami u Tří rybníků?

Naše čtenářka Jana Malcová z Prahy nám zaslala svůj názor k opatřením na záchranu obojživelníků při jejich jarní migraci v lokalitě U Tří rybníků: *Ráda bych se vyjádřila k ochranným stěnám pro námluvy obojživelníků U Vodáka. Nebývám v Písku často, ale všimla jsem si jich už loni a velmi tuto aktivitu na záchranu žab a snad i čolků oceňuji. Nicméně si myslím, že když už jsou na ni věnovány prostředky a něčí úsilí, měla by být dotažena, v tomto případě doslova - zábrany končí mezi rybníky a v dalším úseku silnice, kde již nejsou, je mnoho přejetých žab, což je smutné.*

Odpovídá Miloslav ŠATRA, vedoucí odboru životního prostředí:

Tuto formu ochrany obojživelníků U Vodáka volíme, protože se tato lokalita nedá jinak zabezpečit. Spodní část silnice od Garni Hotelu až k hrázi rybníka Beran se nedá uzavřít jiným způsobem než zákazem vjezdu. Bohužel je u nás ve státě běžné, že se značky a zákazy nedodržují a nejsme schopni to uhlídat. Bohužel je v této části nově vybudovaná silnice, kterou nelze překopat a postavit běžné přechody pro obojživelníky. Byly by nutné velmi drahé podvrty silnice, chceme se pokusit získat na ně dotaci.

V horní části silnice natahujeme mobilní zábrany, které obojživelníky svádějí do již existujícího podchodu a ostatní se zachytí do kyblíků, které několikrát denně přenášíme.

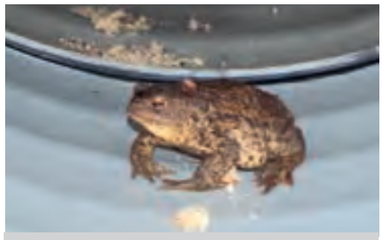

Jedna z prvních žab, procházející podchodem pod silnicí U Tří rybníků v březnu 2015. Foto PS.

Tato část silnice ale musí být průjezdná, protože U Vodáka bydlí lidé, je tam zahrádkářská kolonie, restaurace atd. Musíme také zachovat průjezd pro záchranku, hasiče apod., to je priorita. Ochrana obojživelníků je na druhém místě. Proto jsme požádali o dotaci a budeme ještě v letošním roce budovat na kraji lesa namísto mobilních pevné, trvalé zábrany a dva nové podchody pro obojživelníky. Tím odpadnou starosti s tipováním správného termínu tahu, který závisí na počasí, ale uzávěru musíme vždy ohlásit už sedm dní předem.

V minulosti přicházeli U Vodáka o život stovky až tisíce obojživelníků a děje se to dosud na mnoha místech naší republiky. V loňském roce jsme díky těmto opatřením zachránili více než 1400 obojživelníků. Pomáhá nám řada dobrovolníků, obojživelníky evidujeme co do druhu a počtu. Těší nás, že tu máme čolky obecné a dokonce ještě více čolků horských. Většina občanů záchranná opatření vítá, ale bohužel jsou i tací, kteří nedodržují a odstraňují zábrany proti vjezdu, dokonce nám nadávají. Ale v druhém roce už negativních reakcí ubývá.

Podobných míst je v našem regionu celá řada, ale obce většinou nemají prostředky na budování podchodů a zábran a pokud na to nebudou dotace, budou zřejmě obojživelníci i nadále hynout.

CHCETE SE NA NĚCO ZEPTAT?

Na adrese *www.piseckysvet.cz/zastupitele* najdete přehled složení **zastupitelstva města**, rozdělení v rámci koalice/opozice, údaje o veřejných funkcích zastupitelů, a můžete tu také starostce města a zastupitelům položit dotaz. Většina z nich občanům odpovídá.

Pohádkové babičky ve školce

V letošním školním roce jsme v Křesťanské mateřské škole začali úspěšně spolupracovat s pískeckou Radou seniorů. Před Vánocemi nám babičky přišly do školky pomoci s pečením cukroví.

Další hezká akce se odehrála v dubnu v rámci tématu „Máme rádi knihy“, kdy k nám přišla paní Zdenka Králová a její kamarádka paní Jana Mikolášová. Babička Zdenka i babička Jana dětem přinesly ukázat některé staré knihy ze svého dětství a poutavě vyprávěly, o čem jsou a proč se jim líbily. Přinesly i novější knihy, které rády čtou svým vnoučátkům, a z jedné z nich paní Zdenka dětem přečetla příběh o zvířátkách.

Děti se také aktivně zapojily a povídaly babičkám, které knihy mají rády, s kým si je doma čtou

a co se jim na knížkách nejvíce líbí. Setkání bylo velkou motivací pro budoucí čtenářské dovednosti dětí.

HELENA KUČEROVÁ
Křesťanská mateřská škola

BLAHOPŘEJEME!

Populární písecká osobnost, Bohuslav Richter, který dlouhá léta řediteloval pískeckému Domu dětí a mládeže a je autorem mnoha krásných básní a povídek, oslavil v dubnu své významné životní jubileum – sedmdesátiny.

Narodil se 14. dubna 1947 v Praze, v roce 1963 přišel do Písku, kde vystudoval lesnickou školu. Poté nastoupil do tehdejšího Okresního domu pionýrů a mládeže, kde prošel různá oddělení, mimo jiné i jako vedoucí pro sport – jednou z jeho celoživotních, velmi aktivních lásek je fotbal. Vystudoval pedagogickou fakultu a po roce 1989 se stal ředitelem přejmenovaného Domu dětí a mládeže.

K poezii a zájmu o literaturu ho v dětství přivedla jeho maminka, která zpívala a hrála divadlo. Publikuje časopisecky a v almanaších, sbírka jeho poezie vyšla pod názvem Přicházím k Tobě.

Otava

Bohuslav Richter

Řeka dnes všechnu sílu vzala
všem potokům co do ní stékají
A majestátně k břehům naplněna
nese se po kraji

Omámen řekou pozoruji
krajkoví bílé na splavech
Jak asi tato píseň skončí
až přestane s ní jíti břeh

Chtěl bych jak mlčenlivý svědek
jak ryba vlně naslouchat
Jakou to asi větu moři řekne
až se mu plně odevzdá

Až sbratří se s ním docela
až daruje mu všechnu sílu
jestlipak vzpomene si na krajinu
z níž odtéká

(Písecká čítanka, 2. díl, 1981)
Foto: www.ctenizpisku.cz

Co se schválilo, co se chystá: Z rady a zastupitelstva

Rozpočtový schodek letí stále vzhůru. Dubnové zastupitelstvo schválilo rozpočtové změny, které znamenají navýšení letošního rozpočtu o 32 milionů a navýšení výdajů o 62 milionů. Velké investiční akce, jako je plavecký bazén, knihovna a vodárna nejen pohltí finanční rezervy nastřádané v minulých letech, ale navíc navýší letošní rozpočtový schodek cca o 140 milionů na celkových 180 milionů. „Myslím si, že tento rozpočtový schodek je v rámci ročního hospodaření únosný," okomentoval situaci jeden z lídrů koalice Luboš Průša (Jihočeši 2012).

SOUTĚŽE O CENY KNIHOVNY A VODÁRNY S POCHYBNOSTMI

Město Písek vypsalo zadávací řízení na městskou knihovnu a úpravnu vody. V obou případech se podařilo vysoutěžit nižší cenu, než předpokládáno. Doufejme, že se úspory neodrazí na kvalitě staveb a nezpůsobí vícepráce.

V rámci řízení na městskou knihovnu v předpokládané hodnotě 153 mil. byly obdrženy tři nabídky, s nejnižší cenou 133 mil. zvítězila OHL ŽS, a.s. z Brna. Na druhém místě se s nabídkou 139 mil. umístila Společnost KOČÍ a.s. a MANE STAVEBNÍ s.r.o. Na třetím místě skončila Casta a.s. a GEOSAN GROUP a.s. s cenou téměř 152 mil. Rekonstrukce bývalé základní školy J. A. Komenského na novou městskou knihovnu by měla do roka začít.

V rámci řízení na úpravnu vody v předpokládané hodnotě 184 mil. byly předloženy čtyři nabídky, nejnižší v hodnotě 178,7 mil. Ve výběrovém řízení zvítězila firma SMP CZ, a.s. z Prahy. Druhá v pořadí byla s cenovou nabídkou 179,9 mil. Společnost pro ÚV Písek – SYNER VHS Vysočina + Syner. S nabídkou 182,9 mil. skončila na třetím místě Společnost pro Úpravnu vody Písek společníka IMOS Brno a.s.

Zastupitelům se nelíbilo, že je úspora u vodárny příliš malá a diskutovali o možnosti zrušit vypsanou soutěž a vyhlásit novou s limitem 160 mil. Tento návrh opozice z úst Romana Ondřicha, ke kterému se připojil i Josef Knot, však nebyl přijat. Zaznělo i nepodložené podezření, že mezi soutěžícími existovaly kartelové dohody, protože mezi nabídkovými cenami byly minimální rozdíly. Podle Luboše Průši by zrušení soutěže bez závažného důvodu mohlo být protizákonné a přinést městu žalobu odmítnutého vítěze soutěže.

NEUHRAZENÉ POKUTY NARŮSTAJÍ

Město Písek se každoročně potýká s neuhrazenými pokutami a náklady řízení, které jsou občanům vyměřovány za nejrůznější přestupky. Výše neuhrazených sankčních plateb se každým rokem ě zvyšuje a v současnosti již dosahuje celkové částky 12,7 mil. Největší část tvoří neuhrazené pokuty uložené dopravní policií (8,7 mil od 3391 poplatníků) a městskou policií (1,3 mil, 4531 poplatníků). V posledních dvou letech zůstaly nedoplatky nejvyšší. Jen v loňském roce převzal finanční odbor k vymáhání sankce ve výši 4,7 mil. od 1314 poplatníků, z nichž pouze 3,2 mil. bylo uhrazeno. Exekutorskému úřadu muselo být předáno 554 rozhodnutí se sankcemi ve výši 1,6 mil.

DOBROVOLNICKÉ CENTRUM BONUM POD ZÁŠTITOU MĚSTA

Písek dlouhodobě postrádal dobrovolnické centrum, které by koordinovalo zapojování dobrovolníků do nejrůznějších oblastí veřejného života. Na popud zvýšené poptávky organizací i jednotlivců po této službě organizoval také Písecký svět výměnu zkušeností s dobrovolnickým centrem v německém partnerském městě Deggendorf. Nyní se konečně podařilo najít řešení a úkolu se ujala Oblastní charita Písek. Zastupitelé potvrdili na rozjezd dobrovolnického centra Bonum dar ve výši 60 tisíc

DOTACE NA SPORT ROZDĚLENY

Jako každoročně rozděluje i letos město Písek dotace na sport v celkové výši 8,5 mil. Žádosti projednává a doporučuje sportovní komise, není jmenována žádná nezávislá grantová komise jako například v oblasti kultury. Dotace pak schvalují zastupitelé.

Z rozpočtu dotací na investice a opravy velkého rozsahu v celkové výši 528 tis. půjde letos 50 tis. Skateboardklubu Písek na revitalizaci skateparku, 50 tis. Sportovnímu klubu policie Písek na kompletaci posilovny – kondiční a fyzickou přípravu mládeže, 189 tis. Tenisovému klubu Písek na výměnu trysek zavlažovacího systému, 50 tis. TJ Hradiště na opravu oplocení a sítí okolo hrací plochy, 189 tis. TJ Sokol Písek na výměnu výsledkové tabule pro basketbalovou sportovní halu.

V oblasti dotací na činnost s celkovým rozpočtem 2.816 tis. bylo doručeno 19 žádostí, z nichž 2 byly pro nesplnění podmínek vyloučeny – ČSS – sportovně střelecký klub SPORT Písek a SK Biketime Bulls Písek. Podpořeny byly tyto organizace: AC Sole Písek – 53,7 tis.; Atletika Písek – 102,7 tis.; Český rybářský svaz – 163,6 tis.; ČSS – sportovně střelecký klub – Klub brokové střelby – 17,2 tis.; FC Písek fotbal – 247,3 tis.; HC ŠD Písek – 79,6 tis.; IHC Písek – 225 tis.; Junior cyckling projekt team – 23.3 tis.; Lezecký klub LezeTop – 116,9 tis.; Orientační sporty písek – 19 tis.; Plavecký klub Písek – 158,3 tis.; Skateboardklub Písek – 22,8 tis.; Skiklub Písek – 76,5 tis.; Sportovní klub policie Písek – 118,5 tis.; Tenisový klub Písek – 90,4 tis.; TJ Sokol Písek – 1.103,7 tis.; TJ Hradiště – 197,5 tis. Mládež do 20 let musí tvořit 40 % členů oddílu.

V oblasti dotací na sportovní akce, kde je podmínkou alespoň 50 % účast mládeže do 20 let a alespoň 50 % spoluúčast žadatele bylo celkem rozděleno 176 tis. na následující akce: Atletika Písek: 92. ročník Lesního běhu „Kolem Ameriky" – 15 tis.; Okresní fotbalový svaz Písek: Letní fotbalový mládežnický turnaj OFS Písek – 15 tis., Zimní halový turnaj mládeže OFS Písek - 15 tis.; Plavecký klub Písek: Písecký pulec 2017 – 15 tis., Otavský pohár 2017 – 20 tis.; Skateboardklub Písek: Flipshop Skate Session 2017 – 9 tis.; Skiklub Písek – MČR ve slalomu na svahu – 8 tis., o pohár města Písku – paralelní slalom pro děti – 8 tis.; Tenisový klub Písek – TEJT 12&U – 10 tis.; TJ Sokol Písek: Předsedům pohár – basketbal – 10 tis., Písecká desítka – přebor Jihočeského kraje mládeže v kanoistice – 7 tis., Florbalový turnaj přípravek I. až III. – třikrát 5 tisíc; TJ Hradiště: Fotbalová liga předškoláků – 29 tis. Podporu pro Junior cycling projekt team z.s. na akci Prácheňské přebory Základní škol z Písku a okolí sportovní komise nedoporučila.

V nejbohatší oblasti dotací na podporu vyjmenovaných kolektivních sportovních oddílů s celkovým rozpočtem 4.600 tis. si jako obvykle největší kus koláče ukously čtyři preferované sportovní oddíly, které současně čerpají podporu i v jiných oblastech dotací města Písek na sport. Zde jsou výše podpory předem dané schválenými pravidly z roku 2016. 1.250 tis. připadlo FC Písek fotbal, 1.450 tis. IHC Písek, 950 tis. TJ Sokol Písek – oddíl házené a 950 tis. TJ Sokol Písek – oddíl basketbalu.

Většina nespokojených a kritiků nerovného systému rozdělování dotací během let postupně otupěla. Na zastupitelstvu se ozval pouze Petr Hladík, který se systémem dlouhodobě nesouhlasí, a požádal o revizi způsobu rozdělování především u čtyř vyjmenovaných kolektivních sportů. „Domnívám se, že to není fér vůči ostatním sportům." Podle pravidel je jedinou podmínkou účast mládežnického oddílu v celostátní soutěži.

Následuje výzva na podporu sportovní činnost nad minimální limit. V červnu bude ještě vyhlášena výzva na systémovou podporu sportu ve výši 380 tisíc.

PURKRATICE VOLAJÍ O POMOC

Obyvatelé a majitelé nemovitostí v Purkraticích doručili městu Písek podnět k řešení neutěšené situace v městské části, kde organizace Naděje spravuje statek, určený pro romské obyvatele, a kde současně funguje ubytovna pro zahraniční dělníky. Purkratice se staly vyloučenou lokalitou. Velmi emotivní text stížnosti i osobní vystoupení občanů na zastupitelstvu ukazují, že dlouhodobě neřešené problémy v oblasti bezpečnosti, úklidu, životního prostředí, dopravy atd. dávno přerostly únosnou míru. Purkratice navíc nemají osadní výbor, který by zastupoval zájmy tamních obyvatel. Je zřejmé, že gradujícím problémům v Purkraticích zatím nevěnovalo dostatečnou pozornost ani město Písek ani policie.

Na zastupitelstvu vystoupili zástupci obyvatel: *„Naše problémy tam začaly už v roce 2002, kdy město vytvořilo umělé gheto a segregovalo tam ty nejhorší obyvatele Písku. Cílem bylo očividně zbavit se těch nejhorších z města, aniž by někdo uvažoval o tom, jak to poškodí stálé obyvatele Purkratic. Podle výroční zprávy organizace Naděje z roku 2015 je tam ubytováno 70 nepřizpůsobivých. Z druhé strany máme 30 zahraničních dělníků pěti národností. Nás je tam 17, z toho 12 v produktivním věku. Ten nepoměr sil je naprosto očividný. Umíte si představit v čem tam ti lidé patnáct let žijí? Nejde o to, kdo je slušný a kdo neslušný a že ho nemáte kam dát jinam. My jsme také občané města Písku, na rozdíl od ubytovaných platící daně, chodící do práce a tak dále. Stav už je tam naprosto alarmující, tam se nedá žít! My se tam opevňujeme na vlastních pozemcích, jít večer ven už není možné, v podstatě už ani projít alejí. Dřív tam chodili pejskaři na procházku, dnes tam nejdou, protože se bojí nebo protože se jim udělá špatně. Situace se zhoršuje kvůli zaměstnancům BaK. Dřív tam byl jen řev a nepořádek, ale aspoň jsme se nebáli, dnes už se bojíme. Neumíte si představit, co to je za neustálé stresy pro všechny tam žijící. Bojíme se ozvat, stěžovat si a hlásit cokoli na policii. Policie není korektní a sdělí pachateli, kdo ho nahlásil. Člověk si příště rozmyslí něco hlásit. Takže máme ostnaté dráty a žijeme tam ve vězení. Ta přesilovka už je neúnosná. Policie přestupky neřeší a nezapisuje, proto je dost těžké dokázat, v jakých podmínkách tam žijeme. Vím, že nejsou všichni špatní, jsou tam i dvě slušné rodiny, ale to je zanedbatelné procento. Byli jsme neuvěřitelně stigmatizováni, protože stačí na kterémkoli úřadu říct, že voláte z Purkratic, a nikdo nic neřeší. A nejde jen o odpadky, které jsou tam už patnáct let. My máme také právo na normální život."* (redakčně kráceno)

Po vzrušené diskusi městu nezbývá než co nejrychleji svolat jednání všech zúčastněných stran – obyvatel Purkratic, zástupců Naděje a firmy BaK, městské a státní policie, městských služeb a zastupitelů – pokusit se situaci zklidnit a hledat trvalé uspokojivé řešení.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Za značného zájmu kolemjdoucích je dokončována úprava rekonstruované druhé části Bakalářů. Anketu, co na to říkáte, přineseme v příštím čísle. Foto PS.

INZERCE

Ráj sýrů U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských, kozích i ovčích sýrů.

V NABÍDCE: **mléčné produkty z biofarmy Struhy, farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **DÁRKOVÉ BALÍČKY, dárkové poukázky, sýrové náčiní...**

Více na ***www.rajsyru-plzen-pisek.cz*** a FB Ráj sýrů Písek.

Písek navázal spolupráci s tchajwanskou firmou Tatung

Písek byl jediným českým chytrým městem, jehož zástupci zamířili na únorový tchajwanský světový summit chytrých měst. Zájem neměla ani česká vláda. Písecké delegaci, tvořené místostarosty Jiřím Hořánkem (ANO 2011) a Josefem Knotem (TOP 09) se ale dostalo velmi přátelského přijetí od tchajwanské administrativy i vedení firem. Navázaná spolupráce plodí první ovoce.

„Delegace firmy Tatung se dnes na vlastní oči přijela do Písku přesvědčit, jak děti 15. mateřské školy v Erbenově ulici s úspěchem pracují s interaktivním výukovým systémem, který městu jedna z největších tchajwanských investičních společností darovala," uvedl místostarosta města Josef Knot.

Tatung si píseckou školku vybral pro pilotní ověřování svého nového výukového systému, který tvoří tabule a interaktivní zařízení pro každé dítě, pomocí kterého řeší jednotlivé úlohy. Tchajwanská společnost si tak v těchto dvou zařízeních ověřuje možnosti svého celosvětově úspěšného vzdělávacího systému v České republice.

MARTIN VOLNÝ
PR specialista organizační složky Smart Písek

INZERCE

Replika legendárního Zátavského mostu bude dokončena v květnu

Výjimečně letos nebude jedním z tradičních míst oslav květnového výročí ukončení II. světové války Zátavský most. Sice už je zpřístupněný a otevřený, ale rekonstrukce ještě není úplně dokončená. Místa a časy oslav, které pořádají spolky Buddies a Svornost, najdete na straně 40.

Americký tank pod Zátavským mostem v roce 1945.

„Oslavy pořádáme autenticky, držíme se historie, kterou nepřekrucujeme, proto první vzpomínková akce bude v Písku u památníku Na Štychu 6. května v 18 hodin, kdy sem dorazila americká armáda,“ vysvětluje Roman Drašnar z Buddies s tím, že 8. května následují akce u hřebčince a na Podolském mostě: *„Zátavský most jsme bohužel letos museli vynechat, jen tam položíme květiny,“*

Legendou se most stal díky tomu, že sloužil jako jeden z bodů demarkační linie, oddělující na konci II. světové války americkou a sovětskou armádu. Na mostě to připomínal zkratkovitý historický nápis, vytesaný americkými vojáky na levé (západní) straně do kamenného zábradlí: **1945 US. ARMY HQ POST 119-E.CO H.376 INF 94 DIV.** V českém překladu: *„V roce 1945 velitelské stanoviště americké armády č.119 E. a H. roty, 376. pěšího pluku, 94. pěší divize.“* Stanoviště bylo na západní straně mostu, na východní byla hlídka Rudé armády. Na mostě se každoročně 8. května konala slavnostní připomínka historických událostí.

Zátavský most byl v průběhu uplynulého roku kompletně zbourán a následně vybudována jeho kapacitnější replika, jak po mnoha diskusích a sporech s Jihočeským krajem prosadilo písecké zastupitelstvo. Roman Drašnar se od počátku rekonstrukce mostu zajímal o osud onoho historického nápisu: *„Zátavák samozřejmě rekonstrukci potřeboval, i když jsme byli velmi ostře proti původním návrhům kraje na nový moderní železobetonový most. Ale především nám šlo o uchování té autentické památky na přítomnost americké armády.“*

Ing. Petr Matoušek z Odboru investic a rozvoje Městského úřadu v Písku doplňuje: *„Podle původní představy měl ten originální nápis, vyříznutý před rekonstrukcí mostu spolu s celým původním kusem zábradlím, které je dlouhé asi čtyři metry dvacet krát čtyřicet centimetrů, vrácen na původní místo. Technologicky to ale nebylo možné propojit s novou konstrukcí, a tak projektant navrhl, že by se původní zábradlí osadilo až nahoru, na to nové zábradlí. Tím by se ale dostalo poměrně vysoko a rozhodně by to nevypadalo dobře. Proto jsme vymysleli a domluvili jiné, vhodnější řešení. Právě jednáme s fotografem, který by měl nápis nafotit a přenést na speciální kovovou fólii, která bude připevněna na to původní místo. Originál zábradlí by měl být vystaven v Prácheňském muzeu. Právě se chystám na jednání s panem ředitelem Práškem. S panem Drašnarem to budeme ještě dolaďovat po květnových oslavách. Byl bych rád, kdyby to bylo hotové do konce května, nejsložitější bylo najít technologii, aby tam ta fólie vydržela déle než jednu zimu.“*

Jiří Prášek, ředitel Prácheňského muzea v Písku, dosud o takovém plánu nic nevěděl: *„Tuto informaci od vás slyším poprvé. Samozřejmě do muzea to patří a rádi ten originál přijmeme, ale zatím nám ho nikdo ani nenabídl. Dovedu si představit, že bychom ho například vystavovali při vhodných příležitostech, ale zatím bych kvůli tomu asi neměnil stávající expozici... Nicméně je to pro mne novinka, zatím jsem o tom nepřemýšlel, nevím ani, o jak velký exponát se jedná a zda by se pro něj vůbec mohlo najít místo. V této chvíli třeba v muzeu hledáme – a nemůžeme najít – místo pro jednu velmi zajímavou přírodovědnou expozici.“*

Originál zábradlí je zatím uložen na Městských službách Písek. *„Nechtěl bych, aby to zábradlí skončilo někde ve skladu, podle mne by bylo vhodné originál vystavovat trvale, například si dovedu představit zajímavou expozici doplněnou dokumentárními fotografiemi a dalšími materiály z doby osvobození města Písku, modely techniky a podobně, s tím bychom mohli i pomoci,“* říká Roman Drašnar.

Od Krajského úřadu Jihočeského kraje jsme získali čerstvou informaci, že Zátavský most je v režimu předčasného užívání, tedy pro veřejnost je otevřený a schopný užívání. V současné době probíhá dokončení terénních úprav okolí mostu včetně koryta řeky Otavy a kolaudace je naplánována na druhou polovinu května.

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

ODDLUŽNĚNÍ
Vyřešíme i Vaše dluhy, zastavíme vymáhání či exekuce, rychle, diskrétně, spolehlivě.
Písek: Velké náměstí 4, Strakonice: nádraží ČSAD
tel: 602 134 647
volejte – prozvoňte – sms
www.ab-finance.cz

Protivínské hory v klubovně

Ve čtvrtek 20. dubna se sešli již po dvaadvacáté členové Protivínského vlastivědného klubu (PVK) a další účastníci na besedě v klubovně Domu Pečovatelské služby. Plakát je zval na povídání o knize Petra Sládka V krajině s krajinou, kterou vydalo ke konci roku 2015 Městské kulturní středisko v Protivíně. Autorka ilustrací Helena Mašindová přiblížila návštěvníkům pozadí vzniku uvedené knihy. Vyprávěla o svém návratu z Prahy do rodného Protivína a o seznámení s protivínským trempingem. Petr Sládek – šerif Žit založil časopis Vosí řeka, do nějž svými kresbami, fotografiemi i články začali s jejím mužem přispívat. Tato spolupráce vyústila i do vydání první části knihy s názvem Vrcholky hor Protivínských. Další dvě části této útlé knížky se jmenují Cesta ke studánkám a Kraj dvojí oblohy (o rybnících) a byly uváděny původně jako samostatné příspěvky do Protivínských listů.

Diváci zhlédli už historické záběry z autogramiády v roce 2004 v bývalé prodejně knih Jitky Plívové na rohu protivínského náměstí. Poslechli si dvě nahrávky písní Petra Sládka – Mé mládí byly pod Rabyní luka a Šraňky. Promítání pokračovalo fotografiemi ze vzpomínkové výstavy Ahoj Petře! a křtu knihy V krajině s krajinou v Kaplance před Vánocemi 2015. Na podzim 2016 se konala výstava o Protivínských horách v infocentru ve Vodňanech, její vernisáž je zaznamenána na videu.

Helena Mašindová vyprávěla o svých ilustracích a příbězích, které se k nim váží. Vyprávění oživili další členové PVK přednesenými úryvky povídek a básněmi, vybízejícími k souznění s přírodou. *„Stačí se zde na chvilku pozastavit, hledět a vnímat pradávné pocity klidu a smíru, které nám tak v dnešním životě chybí.“* Petr Sládek, protivínský patriot, oddělil Protivínské hory od Píseckých silnicí mezi Tálínem a Albrechticemi nad Vltavou, s nejvyšší horou Vysokým Kamýkem, navštěvovaným dnes milovníky lesa, turisty i trempy. *„Co by pověděla hora, kdyby dokázala vyprávět? Kdo všechno přes vrcholek přešel a zanechal tam svou stopu. Kdo všechno? Pravěcí lidé, družiny Keltů, Slovanů, houfy zbrojnošů, jdoucích k Vltavě, ale i tlupy lapků, o kterých se zde vypravuje...“*

Z kamýcké rozhledny, jedné ze sedmi měřičských věží, vybudovaných za druhé světové války na území Čech, byly pořízeny a na setkání promítnuty snímky okolního bukového lesa i zasněžených hor na obzoru.

Povídání o Protivínských horách jsme ukončili ještě opožděným přivítáním jara pohledy na probouzející se přírodu v parku, kam se hned tak nedostaneme – za zdi protivínského zámku.

Pozvánka na další setkání PVK: 25. května, téma Legionáři. Info na www.protivinnet.blogspot.cz.

Za Protivínský vlastivědný klub HM
Foto Radek Lenemajer

Z besedy Možná přijde i prezident

Tři kandidáti diskutovali v písecké Sladovně

Asi čtyřicet diváků dorazilo 24. dubna do písecké Sladovny na besedu Možná přijde i prezident, aby si poslechli názory tří mužů, kteří pravděpodobně budou aspirovat na prezidentské křeslo. Beseda byla druhou v pořadí, poprvé se trojice „utkala“ nedávno v Českých Budějovicích. Na podnět Ireny Mašíkové uspořádala besedu v Písku Kroměřížská výzva ve spolupráci s Píseckým světem a Sladovnou. Z pozvaných 27 zastupitelů města se zúčastnil jediný – Tomáš Franců.

Závěr besedy, která trvala půldruhé hodiny.

JIŘÍ POSPÍŠIL se narodil v roce 1976 v Chomutově, je absolventem Fakulty práv Západočeské univerzity v Plzni a má za sebou bohatou politickou kariéru. Působil jako ministr spravedlnosti, předseda legislativní rady vlády ČR, místopředseda poslanecké sněmovny, místopředseda ODS, zastupitel Západočeského kraje a děkan právnické fakulty v Plzni. V současnosti je od roku 2014 poslancem Evropského parlamentu.

MAREK HILŠER, narozen v roce 1976 v Chomutově, vystudoval mezinárodní vztahy a medicínu na Univerzitě Karlově v Praze. Pracuje jako pedagog a vědecký pracovník na 1. Lékařské fakultě UK. Zde se systematicky věnuje výzkumu zhoubných nádorů mozku. Zúčastnil se lékařské mise humanitární organizace ADRA v Keni, jako dobrovolník. Svými kritickými názory se jako občanský aktivista často účastní politického dění v zemi.

PAVEL FISCHER, narozen v roce 1965 v Praze, absolvoval FF UK v Praze, v Ženevě studoval sociální učení církve a v Paříži prestižní školu ENA. V kanceláři prezidenta Václava Havla řídil politický odbor. Na ministerstvu zahraničí pracoval jako politický ředitel. Působil rovněž ve funkcích velvyslance ve Francii a Maroku. Spolupracoval se řadou neziskových organizací, má bohatou praxi v analýze společenského a politického dění. Je držitelem francouzského Řádu Čestné legie za zásluhy ve prospěch bilaterárních vztahů a nositelem Řádu sv. Karla, uděleného v Monaku. V současnosti je ředitelem neziskové organizace STEM.

Konkrétní otázky kandidátům pokládali tři novináři: **Jindřich Šídlo,** bývalý redaktor týdeníku Respekt, deníku MF Dnes a ředitel domácího zpravodajství České televize. Je nositelem ceny Ferdinanda Peroutky. V současnosti působí na Seznamu.cz. **Petr Honzejk** pracoval v Českém rozhlase, později se stal šéfredaktorem Radiožurnálu, nyní je komentátorem v Hospodářských novinách. **Martin Zvěřina** působí v současnosti jako redaktor v Lidových novinách.

Celým večerem provázel **Ivan Gabal** – sociolog, který v roce 1989 spoluzakládal Občanské fórum, později pracoval v kanceláři prezidenta Václava Havla jako vedoucí oddělení politické analýzy. Od roku 2013 je poslancem za KDU-ČSL.

K tématu vetování zákonů

PAVEL FISHER: Veto ano, ale vážit na lékárnických vahách. Prezident může pracovat s parlamentem, s výbory, ještě dříve, než je zákon hotov, v legislativním procesu vyjádřit svůj názor, tady ale v ústavní praxi byl Václavem Klausem zaveden bod, který považuju za nebezpečný - že prezident nechá schválený zákon ležet na stole, aniž by ho vetoval, ale bez podpisu – a ten pak bez podpisu začne platit. To považuju za nebezpečné a nezodpovědné.

MAREK HILŠER: Veto svůj význam má, ale jen ve výjimečných situacích.

JIŘÍ POSPÍŠIL: Když prezident zákon nepodepíše, je to politické gesto, kterým ale neporušuje ústavu, jen vyjadřuje, že s ním má problém. Nemám pocit, že by prezidenti vetování používali nad míru. Je to forma pojistky zakotvená v ústavě a myslím, že je to dobře.

JINDŘICH ŠÍDLO: *On každý prezident před volbami slibuje, že nebude vetovat – Václav Klaus řekl, že vetovat se má jednou za rok, a pak po měsíci vetoval zákon o zoologických zahradách a pak 59 dalších...*

Ivan Gabal a Irena Mašíková při zahájení besedy.

Ad euro a jeho přijetí

JIŘÍ POSPÍŠIL: Nejsem příznivec eurofederalismu, ale jsem pro Evropskou unii. Nemyslím, že máme euro přijmout okamžitě, jsem k němu skeptický, je to věc rozhodnutí české vlády, nikoliv prezidenta. Měla by tomu předcházet odborná debata a posouzení ekonomů, kteří by měli říct, kdy to pro Českou republiku bude ekonomicky výhodné, aby nás to nepoškodilo. Domnívám se, že za určitých okolností bychom mohli mít i švédský model, Švédsko má v přístupové dohodě k EU podobný závazek jako my, ale švédští politici rozhodli, že o případném zavedení eura rozhodnou občané v referendu.

PAVEL FISCHER: Nemyslím si, že bychom měli být za každou cenu originální a vyvazovat se z podmínek. Výjimky komplikují rozhodování v Evropské unii. Každá výjimka nás staví stranou v určitých otázkách. Druhý element je, že na půdorysu eurozóny bude probíhat těsnější integrace. Chceme opravdu být stranou a nemít možnost do toho promlouvat? Musíme připustit, že Slovensko do eurozóny vstoupilo a nedaří se mu ekonomicky hůře než nám, zdraví jejich ekonomiky rozhodně není špatné.

MAREK HILŠER: Já říkám, že naše země tradičně patří k západnímu civilizačnímu prostoru, byli jsme z něj na čtyřicet let vytrženi a já bych nechtěl, aby se to opakovalo. Měli bychom proto být v jádru Evropy, pokud to bude znamenat přijmout euro, tak bych se k tomu klonil. Velká část podnikatelů, exportérů, investorů už dnes stejně euro používá.

Pozice České republiky v NATO a prostředky na výzbroj?

PAVEL FISCHER: Severoatlantická aliance je založená na smlouvě, na paktu. Je to sdílená odpovědnost, sdílená obrana – a je nejvyšší čas, abychom nepropásli svou příležitost. Tady jde o dobré jméno České republiky, o suverenitu naší země – a obranu v tom vidím jako klíčovou. Pro mne otázka nedodržování závazků výdajů na obranu je zásadní. Jde ale i o to, abychom ty prostředky uměli správně utratit – aby vojáci z různých zemí a jejich výzbroj byla kompatibilní. A to je věc, kterou má prezident jako vrchní velitel vojsk řešit a současný prezident to řeší nedostatečně.

MAREK HILŠER: Všichni cítíme, že bezpečnostní situace ve světě se komplikuje, vidíme agresivnější Rusko, nástup Islámského státu... Pokud chceme udržet evropský způsob života, tak se proti tomu musíme bránit. A závazky bychom měli dodržovat. Pokud máme přispívat dvěma procenty HDP, tak přispívejme.

JIŘÍ POSPÍŠIL: V tomto okamžiku asi žádná vláda rozpočet ministerstva obrany nezdvojnásobí – i když závazek je jednoznačný. Prezident by se mohl svou autoritou zasazovat za to, aby se peníze na obranu navyšovaly. Jak můžeme říkat, že bereme závazek vážně, když už jsme dneska pod jedním procentem? Na druhou stranu, podívejme se, že Německo například taky nedává dvě procenta...

MAREK HILŠER: V žádném případě bych nebyl pro to, abychom byli papežštější než papež, pokud Německo nepřispívá dvě procenta, ale jedno, tak bych taky nepřispíval víc. Armáda může být taky černá díra, známe případy předražené armádní výbavy. Je třeba taky mít transparentní politiku.

Vztah prezidenta k parlamentu?

PAVEL FISCHER: Parlament je naprosto klíčový. Dají se tam dělat veřejná slyšení nebo expertní zprávy, týkající se právě bezpečnosti. Může nás ohrožovat například nekritický zájem o zvyšování čísel obchodu s takovou Čínou. To jsou strategicky vážné věci, tam je i otázka bezpečnosti a jsou parlamenty, kde se k tomu vydávají expertní stanoviska. Podobně k Rusku. Já nevím o tom, že by v našem parlamentu podobná expertní práce probíhala. Myslím, že prezident by to mohl do parlamentního prostoru pomoci vracet.

Zájemci o prezidentskou funkci (zleva): Pavel Fischer, Marek Hilšer a Jiří Pospíšil.

MAREK HILŠER: Neváhal bych a pořádal různé konference na důležitá témata, otvíral dialog, kam bych zval experty, představitele vlády a parlamentu i nevládní organizace.

Co byste dělali při volebním vítězství protievropských sil?

PAVEL FISCHER: Bít na poplach. To může jít proti zájmu celých částí naší společnosti, které potřebují prostupný trh s jednotnými pravidly. Je třeba, aby se mladí lidé měli kam vracet a nastavit k tomu podmínky, dnes už totiž dochází k určitému exodu vzdělaných mladých lidí – a to nás může dynamice vývoje vzdalovat...

MAREK HILŠER: Velkopodnikatelé se o sebe vždy postarají, ale na tohle by doplatili především obyčejní lidé. Také bych bil na poplach...

JIŘÍ POSPÍŠIL: Mně se to slovní spojení bít na poplach taky líbí. Prezident nemůže v parlamentní demokracii přímo zasahovat do činnosti vlády. Jeho role je veřejně vstoupit do debaty a veřejně kritizovat, že se vzdalujeme západní demokracii.

MARTIN ZVĚŘINA: *Já bych tedy spíš čekal, že kromě apelů a bití na poplach, tak třeba druhý den složíte mandát a založíte politickou stranu a budete se snažit to zvrátit!*

MAREK HILŠER: Ano, pokud by prezident nemohl věc změnit a viděl by, že jeho rezignace může vést ke změně ve společnosti, tak je to taky možnost, ale bral bych ji až jako poslední.

PETR HONZEJK: *Vy jste všichni naznačili, že kdyby se dostala k moci nějaká radikálně protievropská vláda, tak nepřistoupili byste spíš k nějaké aktivní prezidentské rezistenci, neudělali byste něco radikálnějšího, než jen bití na poplach?*

PAVEL FISCHER: Prezident reprezentuje stát navenek, tak to stojí v ústavě. Prezident může v řadě věcí vystupovat i vůči zahraničí, zdržovat různé procesy, může začít zlobit, jak říkával Václav Havel. Takže já bych byl na poplach a zlobil.

MAREK HILŠER: Já bych taky zlobil, vytržení České republiky z Evropy je extrém, kdy prezident musí reagovat.

JIŘÍ POSPÍŠIL: Já bych moc nezlobil – já jsem zapřisáhlý demokrat, a pokud by ve volbách vyhrály strany, které jsou antievropské, pokud by vyjadřovaly jasnou vůli voličů, že chtějí vést debatu, zda setrvat v EU, tak jsem připraven do roztrhání těla argumentovat, proč je lepší zůstat v Evropské unii, ale bránit vůli občanů, to nelze, viz brexit. Vůli občanů bych v každém případě respektoval.

Ve velké části otázek spolu všichni tři diskutující souhlasili a jen se navzájem doplňovali. Kájínkovi by milost neudělili, ministry vlády by odvolávali jen za výjimečných okolností, s Klausovou amnestií ani jeden z nich nesouhlasil... Názory na některé další otázky, například zadlužení státu, které zazněly, si můžete poslechnout ve videozáznamu besedy, odkaz najdete na www.piseckysvet.cz.

ZDENKA JELENOVÁ
Foto PETR BRŮHA, Sladovna Písek

Novináři (zleva) Martin Zvěřina, Jindřich Šídlo a Petr Honzejk.

Přijďte na otevření 11. května!
13 nových prodejen a kavárna

Už ve čtvrtek 11. května otevírá nové nákupní centrum Galerie Písek v Hradišťské ulici pro písecké zákazníky čtrnáct nových prodejen. Vedle prodejny Billa a dlouhé řady známých tuzemských i zahraničních značek s širokým sortimentem potěší nakupující také moderní Kavárna Kantýna, druhá provozovna v Písku. Čtenářům Píseckého světa přinášíme kompletní přehled otevíraných prodejen. Zároveň je srdečně zveme na program slavnostního otevření Galerie Písek ve čtvrtek 11. května od 14 do 18 hod., které doprovodí nejen řada zábavných vystoupení pro děti i dospělé, ale také vlastní prodejní akce a slevy jednotlivých prodejců.

GALERIE PÍSEK

BILLA
PEPCO
Pompo
SUPER ZOO
martes sport
AUTO KELLY vše nejen pro auta
GATE
orion vaše domácnost
EURONICS
CCC
dm
A3 SPORT.cz
kik

Kantýna otevírá druhou kavárnu

Kavárna a restaurace Kantýna v Jungmannově ulici otevře 12. května v nákupním centru Galerie Písek svou druhou provozovnu. Jejího provozovatele Martina Bíska jsme se zeptali, na co se mohou zákazníci těšit.

Pane Bísku, investor si vás vytipoval a vy jste souhlasil. Co vás k tomu vedlo?
Jsme přesvědčeni, že Galerie bude z pohledu spotřebitele nejlepší obchodní příležitost v Písku. Je to první, ale současně asi i poslední širokospektré centrum v našem městě. Stojí na skvělém místě u hlavního silničního tahu, ale současně blízko centra města.

S čím do toho jdete, jaká je vaše koncepce?
Pod titulem Kantýna – kavárna a bistro bychom chtěli zachovat kvalitu, jakou máme v Kantýně v Jungmannově ulici – ať už se jedná o bagety, chlebíčky, cukrárenské výrobky nebo kávu - ale současně také nabídnout rychlejší občerstvení. Zákazník si objedná u pultu a sám si jídlo na tácu odnese ke stolku. Zvolili jsme stejný princip, jaký známe z kaváren velkých obchodních center. Navíc budeme nabízet také polední polévku, panini a zapečené bagety, takže si tam zákazníci během nákupů mohou dát lehčí oběd nebo večeři. Naše kavárna by měla poskytnout komfort a sociální zázemí pro příjemný pobyt v nákupním centru.

Nabízený sortiment bude z vaší vlastní výroby?
Ano, většinu si vyrábíme, pečeme a připravujeme sami. Nejdůležitější je pro nás poctivost a kvalita produktu, třeba i za vyšší cenu. Rozhodně bychom do prodeje nedali něco, co bychom sami nejedli. Vaříme kávu Café Reserva, která je certifikována jako 100 % Rainforest. Její produkce je šetrná k životnímu prostředí i k lidem, kteří ji pěstují. Snažíme se jít cestou kvality.

Jaký bude styl nové kavárny, její kapacita a otevírací doba?
Interiér by měl být podobný Kantýně v Jungmannově ulici, ale více svěží a přírodní, využijeme tam více dřeva. Rádi si to děláme ve vlastním stylu. Kapacita kavárny je dimenzována jako dostatečná pro celé nákupní centrum a veškerý sortiment si mohou zákazníci odnést i s sebou.

KANTÝNA Kavárna • Bistro

Vnitřní kavárna bude samozřejmě nekuřácká, ale k dispozici bude také venkovní posezení pod střechou s výhledem na staré město. Otevřeno budeme mít denně od 9 do 20 hod.

Jste v gastronomii neobyčejně aktivní, kde berete sílu a energii?
Jídlo a káva mě vždycky bavily, mám k tomu blízko. Když jsou naši zákazníci spokojení a jídlo jim chutná, tak nás to povzbuzuje a žene stále dopředu. Samozřejmě není jednoduché udržet provoz ve vysoké kvalitě. Potýkáme se s nedostatkem personálu. Dvě auta s kurýry rozváží naše obědy po celém Písku od pondělí do pátku, objednávky přijímáme telefonicky i přes internet. Ale tím to nekončí, v dohledné době chystáme ještě jedno překvapení.

Proměny Švantlovy a Zeyerovy ulice

Již více než rok probíhají na nároží Švantlovy a Zeyerovy ulice v Písku, v místě někdejších jeslí závodu Jitex, čilé stavební práce. Prostor kolem těchto dvou protínajících se komunikací mění svou tvář již od poloviny 19. století...

Zajímalo nás, zda developerská společnosti IVAN SVATOŠ a.s., která se podílí na výrazné změně tohoto území, zná historii místa, dříve zvaného U Prachárny. Majitel společnosti **Ing. Ivan Svatoš** *se s námi podělil o zajímavé informace.*

Každého, kdo prochází Švantlovou či Zeyerovou ulicí, zaujme výstavba nových bytů na místě bývalých jeslí. Povíte nám více o historii tohoto území?
Ve spolupráci s naší klientkou, která se pracovně orientuje v dobách dávno minulých, jsme se zajímali o historii uvedeného místa. Naše klientka nám velmi pomohla sehnat podrobnější informace, kdy jsme vycházeli ze starých katastrálních map, parcelních protokolů z let 1837 – 1917, ze seznamu příjmení v Písku a z knihy o píseckém pivovarnictví. Parcela, na které nyní stavíme bytové domy, byla vedena v části města zvané U Prachárny. Tato část území byla již za hradbami samotného města a byla součástí okolních rozlehlých polí. Roku 1837 ji vlastnil jakýsi František Tichý, měšťan. Ze seznamu příjmení se zjistilo, že se František Tichý stal 16. 10. 1831 sládkem v Měšťanském pivovaru (dnešní Sladovna). Ale již roku 1804 byl veden jako první sládek ve městě. Zajímavé je, že roku 1831 hrozilo Měšťanskému pivovaru zrušení pro nízkou kvalitu piva. Po nástupu Františka Tichého následná kontrola shledala pivo kvalitní a pivovar fungoval dál. V době vlastnictví parcely panem Tichým měla rozlohu 9 sáhů 232 jiter.

Údaje o velikosti pozemku jsou ve výměrách, které již nejsou v dnešní době používány. Přiblížil byste nám tehdejší velikost pozemku?
Sáh je historická antropometrická délková míra odvozená od rozpětí rozpažených rukou dospělého člověka. Přibližně tedy 1,8 m. Na našem území byly historicky používány český (dnes staročeský) a vídeňský sáh, rozšířený v celé rakouské monarchii a na Balkáně. Čtvereční sáh měl cca 3,6m² a jedno jitro mělo 1.600 čtverečních sáhů – 5.760 m². Parcela tedy měla v r. 1837 výměru 133,6 ha.

Jaké další zajímavosti jste při svém pátrání objevili?
Již v roce 1893 jsou jako majitelky parcely evidovány paní Anna Veselá a Marie Stejskalová. Parcela je využívána stále jako pole, má výměru 3 ha 93 arů a 26 m² s ročním výnosem 136 zl. 68 kr. Výnosy jiných parcel byly daleko nižší. Také nás zajímalo, jaké bohatství tento výnos znamenal. Pro srovnání lze říci, že z tohoto pole byl výnos velmi slušný, v té době se malý domek mohl pořídit asi za 500 zlatých. Parcela se postupně rozčleňovala a každý díl byl využíván k jinému účelu. Nejčastěji jako pole, louka, zahrada nebo veřejný sad.

Písek je spojován s jedním z největších textilních podniků – Jitex. Místo, kde nyní stavíte, si mnoho žen, tehdy zaměstnaných v Jitexu, spojuje s péčí o své nejmenší ratolesti. Byly zde podnikové jesle. I z toho období máte nějaké zajímavosti?
Ano, máme. Národní podnik Jitex Písek vznikl v roce 1948 ve spolupráci se závodem Tosta Aš. V Písku byl postaven nový závod, který se v dalších letech velmi významně rozšiřoval. Byla postavena přádelna, pletárna a barevna s úpravnou. V podniku bylo zaměstnáno mnoho žen ze širokého okolí a tím vznikla myšlenka na zabezpečení péče o jejich ratolesti. V roce 1958 byla zahájena stavba jeslí na rohu ulic Švantlovy a Zeyerovy. Zajímavostí je, že v té době nebyla ulice Zeyerova propojena do ulice Hradišťské, směrem k dnešní Středověké krčmě. Provoz jeslí fungoval přibližně do poloviny 90. let minulého století.

Po ukončení provozu jeslí jste se začal zajímat o tuto lokalitu?
Podnik Jitex Písek provozoval v objektu ještě nějaký čas velkoobchod se vzorkovnou výrobků. Naše společnost se o objekt a okolní pozemky začala zajímat v roce 2002, kdy jsme zahájili jednání s vedením společnosti a v roce 2005 jsme areál odkoupili.

S jakým záměrem jste odkupovali areál bývalých jeslí?
Plánem firmy bylo rehabilitovat dané území, to znamená, staré dožité budovy zdemolovat a v souladu s územním plánem vystavět nové moderní bytové domy s vlastním podzemním parkováním. Architektonickým cílem bylo nahradit roztroušenou zástavbu novými objekty tak, aby se jednak dotvořila Švantlova ulice a především vytvořil hodnotný městský roh ulic Zeyerovy a Švantlovy.

Kolaudace prvního bytového domu se blíží. Čím může váš projekt zaujmout?
S demolicí původních objektů jsme začali v polovině roku 2015, samotnou stavbu bytového domu pak v listopadu téhož roku. Kolaudace prvního bytového domu se opravdu blíží, plánujeme ji na konec května. Zároveň už probíhá výstavba druhého bytového domu a nejpozději v létě zahájíme stavbu dvou pater podzemních garáží ve vnitrobloku nové výstavby. Celkově jsou naprojektovány čtyři bytové domy, které budou kopírovat nároží ulic Švantlovy a Zeyerovy. Výhodou našeho projektu je výborná pěší dostupnost všech služeb v centru města, jako jsou základní škola, mateřská škola, plavecký bazén, lékaři, pošta či restaurace. Snažíme se maximálně vyjít vstříc požadavkům každého klienta, aby byla bytová jednotka realizována dle jeho představ o útulném a pohodlném domově. Všechny zájemce o nové bydlení provedeme již postaveným prvním bytovým domem, aby si dokázali představit umístění domu, proslunění i kvalitu odvedené práce. Zájemci jsou srdečně vítáni.

/PI/

Bývaly tu podnikové jesle Jitexu Písek.

Vizualizace – pohled ze Švantlovy ulice

Alfred Strejček: Dnešní doba chodí ve vzduchoprázdnu a v bažinách

Alfred Strejček pochází z Prahy, jeho otec byl úředníkem, matka pracovala jako dělnice. Studoval na strojní průmyslovce v Kutné Hoře, kde propadl lásce k divadlu. Po maturitě absolvoval na brněnské JAMU studium herectví (1964). V Písku jsme jej mohli vidět například v oblíbených komponovaných pořadech s kytaristou Štěpánem Rakem. Nedávno ve spolupráci s kaplanem Nemocnice Písek Rosťou Homolou načetl knihu Ten, který přichází.

Jack London: Tulák po hvězdách. Monodrama podle slavného příběhu Jacka Londona o nepokořitelnosti lidského ducha. Alfred Strejček jako odsouzenec na smrt, brněnské Divadlo U stolu.

Ten, který přichází je duchovní kniha. K tomu, aby člověk namlouval takovou knihu a zároveň jí rozuměl, potřebuje určitou míru duchovní zralosti, a ta se rodí v čase, spíše v bolestech než v hojnosti. Vy sám jste mapoval duchovní cestu Karla IV. Jaká byla duchovní cesta vaše?
Byla cestou velice pozvolnou a byla to cesta hledající. A nejsem samozřejmě na jejím konci. Narodil jsem se ve válce, v roce 1941, a do školy jsem šel v roce 47, kdy jsme měli ještě jako povinný předmět náboženství. Dodnes mám schovanou biblickou dějepravu, učebnici se základními příběhy Starého zákona, které na mě už tenkrát velice silně zapůsobily. To jsem si uchovával, a pak, po mnoha letech, jako dospělý jsem se začal nejenom zajímat, ale především ptát. Na smysl našeho bytí tady a jakou cestou v životě jít. Cest je nepřeberně... A najednou se mi to začalo spojovat s těmi prostičkými, ale symbolickými příběhy starozákonních textů.

K náboženství vás tedy vedli od dětství?
K náboženství jsem nebyl přímo veden, i když moje maminka byla velice pobožná. Modlili jsme se, to jsem uměl od svých dětských let, ale to skutečné probuzení, to nastávalo podstatně později, řekl bych kolem 40. roku mého života, možná o něco dřív... Tam jsem začal pociťovat to – bojím se používat velká slova – ale to, co člověk dělá v souladu s Boží vůlí, a co nedělá s Boží vůlí. A několikrát jsem se dotkl v jistých životních situacích toho, aspoň jsem si to tak vykládal, že jsem byl i mírně pochválen, ale také trestán... Předtím jsem knihu zvanou Bible měl v ruce samozřejmě mnohokrát, ale od té doby jsem se do ní začal intenzivně včítat. Ne souvislým čtením, ale v podstatě náhodným otevřením jisté kapitoly. A začal jsem o tom přemýšlet. Velice mi napomáhalo prolínání základních náboženských textů do světa literatury a poezie, konkrétně myslím třeba Vladimíra Holana, Otokara Březinu. Jeden z Holanových veršů říká: „Co Bůh stvořil, chce zde mít procítěno," a to se stalo jednou z mých základních inspirací. V souboji těla a duše, srdce a rozumu jsem pro sebe přijal, že jediným vítězem je vždycky duše a srdce. A pod tímto prizmatem jsem začal najednou posuzovat věci lidského života.

Alfred Strejček v hlavní roli Plaváčka ve filmové pohádce Tři zlaté vlasy děda Vševěda (1963).

K tomu jste dospěl přibližně ve čtyřiceti letech?
Mluvím o 40, protože to jsem se oženil. Narodily se mi dvě dcery. A poprvé jsem si uvědomil jeden z největších zázraků lidského života, který nepřichází mechanicky, ale odkudsi z hodnoty, kterou musíme stále hledat a dostávat se k ní... A pak už jsem se systematicky, ale to se ruku v ruce prolínalo s mojí profesí, začal zaobírat texty, které jsem začal interpretovat a nabízet posluchačům. To mě dovedlo posléze až k tomu, že jsem opustil divadlo. V divadle je člověk vlastně námezdním dělníkem, musí říkat, co je mu přiděleno. A mně se najednou už nechtělo říkat něco, co je mi přidělováno, ale chtěl jsem říkat to, co říkat chci, a skrze texty naplňovat sebe sama a sám se v nich nacházet. Tak začaly vznikat první duchovní pořady. No a vše pak pokračovalo přes kontakty s řadou duchovních, skvělých duchovních. Ale musím říci, že jsem i v tom duchovním světě našel mnoho zklamání, lidských zklamání, a poznal jsem, že život a duchovní cesta je cestou hledání. A na této cestě se ocitám stále, i když už myslím, že znám řečiště, znám směr, kterým se chci a budu ubírat a který jsem přijal. Tím směrem, aniž chci zneužívat velkých slov, je Ježíšovo poselství, Ježíšův příklad.

Mohu-li se zeptat: Co vás drželo, co vám pomáhalo v těžkém období, když jste zůstal sám a vychovával dvě dcery?
Bylo zvláštní, že když se přihodila tato nejtragičtější událost mého života, tak jsme uváděli spolu s Jitkou Molavcovou církevní hru Oráč a smrt, Jan ze Žatce, napsáno v roce 1401. A představte si, že je to dialog člověka se smrtí, kdy člověk viní smrt, že mu vzala ženu. A my jsme to nastudovali a měli premiéru v době, kdy já jsem ženu ztratil. Váhal jsem, jestli vůbec budu schopen a zda mám tuto roli hrát, když vlastně prožívám totéž. Pak ta polemika vyzněla, že mám – nejenom proto, že tomu rozumím, ale že je to velice potřebná záležitost nejenom pro mě, jako jakási terapie, ale pro všechny lidi. Onen spor nakonec v té hře řeší sám Bůh, který říká: „Ty, smrti, máš svou důležitou moc a své poslání, a právě tak ty, člověče – ale vy se nepřete spolu. Vy přijměte to, že jsem tady nad vámi já, který jsem vás stvořil, a stvořil jsem vás proto, abyste i v tom vzájemném, zdánlivě nekompromisním vztahu vytvářeli skutečný život a abyste naplnili poslání, které," opět musím podruhé se dotknout toho nejposvátnějšího jména, „které představil Ježíš tady svým pozemským životem." Musím říct, že tato hra, nebudu mluvit o dalších věcech kolem, ale tento náboženský text mi v podstatě nejvíce pomohl dostat se zase na nohy a přijmout Boží úděl, jak to jinak nazvat, a hlavně to, že je nutno v každé životní situaci jít dál.

Existují osudové hry, které pomohou jít dál, existují také osudová setkání s lidmi, kteří mohou obohatit, inspirovat, posunout dál. Která osudová setkání ovlivnila vás?
Těch setkání bylo hodně. A nejde o to, je-li člověk farářem, knězem, je-li nějaká osobnost vysoce nebo nížeji na žebříčku hierarchie postavená, o to, že je-li někdo takzvaně výš, tak je vnitřně blíže Bohu. Já jsem začal posuzovat lidi podle schopnosti být k druhému laskavý, být připraven pomoci, být vstřícný, umět naslouchat, a já už dneska, teď to bude velice rouhavé, ale už podle toho posuzuji lidi a nepotřebuji, aby mi někdo říkal „Já věřím, já chodím do kostela pravidelně." Když s člověkem mluvím, tak si vždycky říkám ano, ty jsi v doteku Pána Boha. Stačí podívat se do očí a stačí pár slov a toto poznám. A tady jsem někdy prožil zklamání, jedno i dotýkající se mých dětí. Moje dcery chodily jako jediné na náboženství v Blovicích u Plzně, a když pak moje nejstarší dcera měla mít svatbu v kostele, tak farář na Moravě je odmítl oddat v kostele, že není biřmovaná. A já jsem říkal: „Pane faráři, ony chodily na náboženství, ale byly jen dvě, tak tam biřmování v podstatě neprobíhalo, ale obě jsem je vychoval v křesťanské..." „Ne, ne, není biřmovaná, já ji nemůžu prostě oddat!" Tak tam jsem si říkal, vím, že existují jisté regule a předpisy, ale cosi se ve mně vzepřelo. Pak jsme požádali faráře, ke kterému obě moje dcery chodily na náboženství, který je důvěrně znal, jestli by mu ten kolega z Moravy dovolil, aby je oddal on. Neměl s tím problém, protože věděl, že bude oddávat lidi z křesťanské rodiny, křesťansky vychované, protože těmi jsme. Tak tehdy jsem najednou poznal takovou zvláštní zatvrzelost, něco, co mě moc a moc mrzelo...

Jsou důležitá setkání s lidmi, ale mohou být důležité i životní projekty, jimž se věnujeme. Vy si je počítáte, my bychom je možná už nespočítali. Vivat Comenius, Pocta Karlu IV., Bach a Bible, Biblické písně, dlouhodobá spolupráce s tím pánem, který vás prvně oslovil „Pane Strýčku"...
Ano, ano, se Štěpánem...

Alfred Strejček (vpravo) a Štěpán Rak v Poděbradech při představení Vivat Comenius, r. 2010, foto Vít Švajcr.

Se Štěpánem Rakem. A mohl bych pokračovat. Které z těch projektů byly pro vás zásadní?
Všechny, všechny, ale začalo to Komenským. Kvůli tomu jsem odešel z divadla. Protože jsem nejenom uvěřil Komenskému, ale uvědomil jsem si, že člověk je také povinen vydat se na cestu právě bez toho ovlivňování, o kterém jsem mluvil, a je povinován, aby šířil věci, které mají smysl a které jsou pomocí, což byl jednak ten Oráč a smrt, a na prvním místě to byl Komenský. Ještě se ale vrátím k té vaší otázce předchozí. Těch osobností jsem potkal mnoho, ale kdybych jmenoval osobnosti z církevního světa, ze všech církví, tak mám řadu přátel, mezi které patří z církve československé husitské biskupka Jana Šilerová, farář Erwin Kukučka a farář Aleš Jaluška – to jsou mí přátelé a kamarádi. Z katolické církve mám nesmírně rád kněze a kazatele Václava Vacka, s ním jsem kamarád, mohu-li to tak říct, a nesmírně ctím pana převora Siostrzonka... Mohl bych pokračovat dál a dál, ale tihle mi vytanuli na mysli při té vaší otázce. To jsou lidé, kterým bezmezně věřím a důvěřuji, ne jenom jako lidem, ale jako osobnostem na té spojnici mezi Nejvyšším a člověkem věřícím...

Na mnohé důležité jsem se nezeptal, ale je něco, co byste sám rád řekl, co se týče duchovní cesty?
Ano, zmínil bych se ještě jednou o Bibli, při jejímž pročítání a přemítání, studiu, modlitbách, jsem objevil pro sebe jádro, to největší jádro poučení, a to je v Kristově řeči učedníkům na Hoře. Tam je pro mě ještě více než v Desateru Božích přikázání, která ctím, samozřejmě, ale tam je řečeno ještě více praktického a snad až provokativního, ale úplně zásadního k poučení člověka na cestě životem. „Vaše slovo budiž Ano, ano, ne, ne. Co je nad to, je od zlého." Toto kdybych sám pro sebe včas v životě přijal, v tolika věcech by mě to uchránilo omylů a věcí, za které nejsem ve svém životě rád... Ale vím, že cesta k poznání vede přes omyly. „Nesuďte, abyste nebyli sami souzeni, neboť jakou mírou měříte, takovou Bůh naměří vám." Další velké poučení. A pak pro mě největší: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: Oko za oko, zub za zub. Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi. Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovat budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého. Já však vám pravím…" A teď je to snad nejpodstatnější a nejtěžší: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, již vás pronásledují, abyste byli Syny nebeského Otce, a tak dále." To jsou pro mě vůbec nejzákladnější biblické věty, poselství. A pak slavný list Korinstkým – „Stále s námi zůstává víra, naděje a láska, ale největší z nich jest láska."

Když jsem vám poslal knihu Ten, který přichází, odepsal jste mi: „Text je krásný a potřebný, rád tu knihu načtu." V čem je pro vás krásný?
Nevím, jestli jsem zvolil úplně adekvátní slovo... Ta krása je v celé formě toho sdělení, jedinečného přepisu, s akcentem na jisté situace v životě Ježíšově. Člověk ten příběh takzvaně důvěrně zná, ale říci já něco důvěrně znám, to je málo. Krása je v tom, že se člověk k té věci může znovu a znovu vracet. A ta kniha mě nejen přivedla k znovu-vracení, ale jisté body, o kterých jsem si říkal, že je důvěrně znám, mi znovu osvětlila a přivedla mě k dalšímu pohledu a prohloubení, abych si uvědomil, že nic člověk nezná tak dokonale, aby se neobjevily nové inspirace a nové vjemy...

Také jste napsal, že je velmi potřebná...
Tu potřebu cítím sám pro sebe, ale jak se tady bavíme o smyslu duchovní cesty nebo víry, zaslíbení se, tak… Dnešní doba chodí ve vzduchoprázdnu a chodí, bojím se, v mokřinách, v bažinách, a snaží se vznést někam, kde už není nic, kde je pouze chaos a zmar. A ta potřebnost je v tom, že tohle je, a to říkám s plným vědomím svého poznání v pětasedmdesáti letech, že tohle je pevná zem pod nohama. A kdo chce pevnou půdu nalézt, tak tady ji najde, v tom vidím tu potřebnost.

Kniha je možná novým pojednáním o životě a díle Ježíše Krista. Kým je pro vás?
No, stále tím, to už ani nemůžu říci, člověkem ani Bohem, ale tou živou krví... Vrátím se k Holanovu verši: „Co Bůh stvořil, chce zde mít procítěno." Prostě přijmout to, ne jenom vědět, to je málo, procítit. Ježíš je stálou krví a živou inspirací k tomu procítění a zároveň toho procítění.

Slovo se musí stát tělem...
Slovo se stává tělem. Ale co neprojde naším citem, to není, to si jenom vyčteme, stanovíme rozumem, ono by se mělo, já bych měl víc... třeba chodit do kostela... To je málo, to je nic. Prostě aby to člověk přijal jako živou vodu, pramen poznání, a zároveň jako ustavičné nutkání dál tvořit na sobě. Nic není hotovo, copak je člověk hotov v pětasedmdesáti? Nikdy není hotov. Člověk umře a není hotov! Ale smysl života vidím stále na této cestě pokračovat, dál a dál, a nechat se inspirovat. Ale abych to nehnal jen do toho, že ta inspirace bude smutné následování. Já život beru jako jedinečnou příležitost, jedinečný zázrak, především setkání s lidmi. Nádhera. To setkání, krása přírody a poznání, že je něco, pro co stojí za to žít.

Já vám děkuji za váš hlas, za vstřícnost. A chci vám popřát, abyste vždy znovu a znovu, to je to vaše motto, abyste vždy znovu a znovu objevoval to dobré, krásné a čisté, co život nabízí. Děkuji.
Já děkuji, děkuji za příležitost se dotknout tohoto textu.

ROSŤA HOMOLA
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Diakonie Blanka má v Písku renomé

Petr Hladík: Musíme se chovat laskavě ke všem

Na přelomu dubna a května oslaví středisko Diakonie Blanka Českobratrské církve evangelické v Písku 25. výročí svého vzniku v roce 1992. Toto zařízení pro seniory má v Písku vynikající renomé a pod svou střechou provozuje několik samostatných, a přesto vzájemně propojených služeb: Domov pro seniory Domovinka, Domov se zvláštním režimem Vážka, Terénní pečovatelskou službu a Domácí zdravotnickou péči.

Proč je Domovinka tak oblíbená a většinu těch, kdo ji navštívili, nadchne její rodinná atmosféra? Zeptali jsme se **ředitele Ing. Petra Hladíka,** který domov už sedmým rokem vede.

Jaká byla situace v devadesátých letech, kdy Domovinka vznikla?
Ta doba byla úplně jiná. Zažil jsem ji v sociálních službách jako přímý pracovník právě tady v Domovince. Panovala velká euforie a touha pomáhat lidem, starat se o ně. Byla tady skvělá parta a tým lidí. Ale změnila se řada věcí, které se odvíjejí od peněz a životní úrovně, narůstá také tlak doby. Na pracovníky často doléhá pracovní a možná i životní situace. Je tady řada rozvedených spolupracovníků. V 90. letech to bylo trochu živelnější, ale řekl bych, že práce byla finančně lépe ohodnocena. Podpora sociálních služeb byla daleko větší, teklo sem i více zahraniční podpory. Mzdy byly srovnané s jinými resorty. Od roku 2000 podpora sociálních služeb permanentně klesala a výdaje se zvedaly. Dnes se dostáváme do situace, že pokud nechceme parazitovat na seniorech, nejsme schopni konkurovat mzdám v průmyslu nebo obchodě.

Je to tedy problém na straně státu?
Ano, souvisí to s mnoha aspekty. Vůbec nechci zpochybňovat, že senioři mají malé důchody. Ale když si vezmeme běžnou rodinu a rozpočteme její příjmy, tak senior na sebe často má mnohem víc finančních prostředků. Já si vážím seniorů a nechtěl bych jim ubírat, ale stát by měl sociální služby dofinancoval. Ať už navýšením příspěvků na péči nebo formou dotací. Ten rámec ale musí být takový, aby to stačilo na provoz zařízení, jako jsme my.

Jaké máte vzdělání?
V roce 1997 jsem absolvoval vysokou školu zemědělskou, ale s lehkou nadsázkou to není úplně od věci. V péči o zvířata a o lidi je spousta podobných aspektů. Zemědělství se zaobírá takovou širokou škálou vědních oborů, že mi to přijde až neuvěřitelné. Je to například výživa, lékařství, hygiena, technika, etologie, zajištění příjemné a bezpečné péče, to všechno musí zemědělec ovládat.

A kde jste pak nastoupil do zaměstnání?
Nejdřív jsem šel jsem na civilní vojenskou službu, kde jsem se poprvé dostal do sociálních služeb. V roce 1999 jsem na dva roky nastoupil do písecké Diakonie. Potom jsem pět let pracoval na městském úřadě v Protivíně a pak jsem nastoupil jako ředitel písecké pobočky Naděje. Od roku 2010 jsem ředitelem písecké Diakonie.

Lišila se Diakonie od počátku v něčem od ostatních domovů?
V 90. letech jsme plynule přešli z ústavů na seniorské domy a najednou tu byla konkurence. Diakonie byla od počátku jiná, měla už tehdy dvoulůžkové pokoje a fungovala na jiném principu. Věra Soukupová, ředitelka Diakonie, jezdila hodně do Holandska a Německa a přebírala zkušenosti. Nešlo jen o vybavení, ale hlavně o důstojnost člověka.

S čím jste šel v roce 2010 do ředitelské funkce?
Moje představa byla, pokračovat tady v unikátní službě. Unikátní by měla být v tom smyslu, že ten, kdo k nám umístí svého seniora, by měl mít dobrý pocit, že neudělal něco, co by jeho příbuznému uškodilo. Jde o to, aby z toho nemusel mít špatné svědomí. Každý člověk není svou podstatou pečovatel, každý to v sobě nemá. A i kdyby byl, pečovat 24 hodin denně 7 dnů v týdnu o člověka, ke kterému mám blízký vztah, je někdy nesmírně těžké.

Máte i vy sám takovou osobní zkušenost?
Ano, naše rodina, především moje tchýně, se dva roky starala o naši babičku s poměrně pokročilou demencí. Vím, jak to silně narušuje vztahy v rodině, obzvláště demence člověka hodně změní. My si někdy neumíme racionálně zdůvodnit, že to způsobila nemoc, že nám to ten člověk nedělá naschvál. A v momentě, kdy atmosféra není dobrá, negativně se odráží i na zdravotním stavu těch lidí.

Jaký je váš přístup v Diakonii?
Mým cílem je vytvořit rodinné, milosrdné, laskavé prostředí. Ať ten člověk byl, jaký byl. Někdo mohl být hulvát, i takoví lidé jsou mezi námi. I on potřebuje pomoc. Musíme se umět chovat laskavě ke všem lidem. Určitě se musí nastavovat hranice a dodržovat pravidla, ale vždycky se to dá udělat s láskou, s milosrdenstvím. Milosrdenství pro mě znamená s milým srdcem. Těžko se to vyjadřuje, ale ke každému člověku můžeme napřímo přistupovat mile s tím, že ho máme rádi. Pro řadu zaměstnanců je to těžké. Ale snažíme se je pro to nadchnout a snažíme se už primárně vybírat takové pracovníky, kteří pro to mají předpoklady. Aby byli milí a měli, jak se říká „srdce na dlani".

Jak takové pracovníky hledáte?
Je to obtížné. Pro peníze to dělat nemohou, dělají to často pro svůj dobrý pocit nebo proto, že to sami v rodině zažili a chtějí to nějak poslat dál. Někteří sem přišli z průmyslu, protože jim jejich práce nepřipadala smysluplná. To jsou lidé, které tady potřebujeme. Lidé, kteří opravdu chtějí pomáhat a s laskavým srdcem pečovat. Kdyby se tohle povedlo, tak je splněná naše mise. Pak by i rodinní příslušníci věděli, že je o jejich blízké postaráno tak, jako by se možná postarali sami. Jde o to, aby je to nemuselo mrzet a nenesli si v sobě tu hořkost. Bohužel mám i špatné zkušenosti, školil jsem i pracovníky jiných zařízení. A když mi vyprávěli, co se tam děje, tak mi z toho bylo hrozně ouvej. A jsem rád, že se to u nás neděje.

Při návštěvě u vás okamžitě zaujme rodinná atmosféra. Jak to funguje?
V pobytových službách máme 41 klientů s průměrným věkem 86-87 let a všechny znám jménem. Když k nám přicházejí, jdu se s nimi osobně pozdravit. Snažíme se hodně komunikovat s rodinou a zjistit co nejvíce informací o každém z nich. Přicházejí se svou historií, se svými prožitky a bolestmi. Takové informace v kolektivu sdílíme. Snažíme se každému člověku dát najevo naši účast a navázat vztah. Ale pozvolna, nechceme na něj tlačit. Když víme, co měl rád, snažíme se mu to zprostředkovat a potěšit ho. Nechceme, aby mezi námi stála stěna profesionality, všechno stojí na vztazích. V Diakonii se to nazývá fortelností. Fortelnost je něco pořádného, co dlouho vydrží. Nechceme pracovat jen profesionálně, v rukavičkách, ale opravdu fortelně, aby to mělo efekt. U nás se klienti neustále setkávají, mají společný program, pokud je to možné, společně se i stravují.

Pro koho je určeno oddělení Vážka?
Vážka je oddělení se zvýšenou péčí a dohledem pro klienty s demencí a Alzheimerovou chorobou. Jsou to lidé, u kterých musí stále někdo být, samozřejmě postupně ztrácejí schopnost obléci se, najíst se. Je to velmi náročná a zatím nedostatečně oceněná práce. Ale není to úplně uzavřené oddělení, klienti se účastní bohoslužeb a programu s ostatními klienty domova pro seniory.

Je složité řídit takový domov?
Domov je živý organismus, máme padesát zaměstnanců. Snažíme se vylepšovat organizační strukturu, zavedli jsme například vedoucí směn, kteří nesou odpovědnost a motivují ostatní, to byl dobrý krok. Nedávno jsem si také objel všechny naše klienty v terénní pečovatelské službě. Ptal jsem se jich na práci našich pracovnic a strašně mě potěšilo, že byli všichni spokojení. Bylo vidět, že mezi každým pracovníkem a seniorem je silný vztah.

Jak se Domovinka rozvíjí po stránce vybavení?
V posledních letech jsme asi polovinu dvoulůžkových pokojů přestavěli na jednolůžkové, třílůžkové na dvoulůžkové, a v oddělení Vážky jsme pokoje vybavili koupelnou. Propojili jsme jídelnu s prostorem zimní zahrady. Hlavním důvodem bylo víc využít světla, protože ten prostor je nádherný. Mnoho lidí nemůže vyjít ven a to světlo je pro nás neuvěřitelně pozitivní moment. Bohužel je budova majetkem města a nemůžeme si tu úplně dělat, co bychom chtěli. Současně nám to komplikuje přísun financí, protože do cizího majetku nechtějí dárci a nadace investovat. Rádi bychom získali naše prostory do vlastnictví, abychom se mohli dál rozvíjet. Mým snem by bylo vybudovat směrem do sadu kavárnu a zahradu smyslů i pro veřejnost.

Jaký je zájem o vaše služby?
Máme velký převis zájemců o umístění v Domovince, obvykle desítky čekatelů. Ale nemáme typický pořadník, snažíme se žádosti vyřizovat individuálně podle naléhavosti. Stává se, že se někdo dostane do těžké situace a pak hledáme způsob, jak mu pomoci. Pokud to jde, snažíme se naše klienty v domácí péči udržet co nejdéle i za cenu, že tam naše pracovnice tráví delší čas. Výhodou je, že můžeme naše služby kombinovat. Klienti mohou přecházet podle svého stavu do jiné služby, například když se jejich stav zlepší nebo zhorší.

Součástí vaší náročné práce je i umírání…
Těžko se o tom mluví, společnost to úplně nechce slyšet, protože smrt je u nás tabu. Ale je to součást života a klienti u nás umírají. Cílem je, aby umírali v co největším klidu, v prostředí, které je bude obklopovat pokojem a láskou. Každý člověk směřuje ke smrti a stává se, že si lidé už přejí odejít, ale medicína nebo někdy také rodina je tady drží. Rozumím jim, ale někdy by si měli více uvědomit stav svého blízkého a dovolit mu i srdcem, aby odešel.

Podrobný program čtyřdenních oslav, které začínají už 30. dubna, najdete na str. 5 a www.piseckysvet.cz.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Filosof Ladislav Hejdánek

oslaví v květnu devadesátiny

Ladislav Hejdánek, často pobývající i v Písku, český filozof protestantské orientace a jeden z prvních mluvčích Charty 77, oslaví 10. května krásné výročí: devadesátiny.

Ovlivněn T. G. Masarykem, E. Rádlem, J. B. Kozákem, J. Patočkou a A. N. Whiteheadem a dále mysliteli, kteří kriticky vystoupili proti tzv. předmětnému myšlení (M. Heidegger, K. Jaspers). Rozvíjí motivy tzv. nepředmětného myšlení, tvůrce původní filosofické koncepce „meontologie" (ontologie nejsoucího). Zabývá se též filosofií uměleckého díla a filosofií politiky.

Ladislav Hejdánek říká: *„Jsem v tomto ohledu následovatelem odkazu Sokrata, neboť jsem přesvědčen, že vlastní místo filozofie je na ulicích a v každodenním životě mezi lidmi, a nikoliv v uzavřených univerzitních laboratořích, kde probíhají nesdělitelné myšlenkové experimenty."*

Ladislav Hejdánek, narozený 10. května 1927 v Praze, vystudoval v letech 1946 – 1948 matematiku a filosofii na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. V letech 1947 – 1952 studoval sociologii a filosofii na Filosofické fakultě UK v Praze. Změna politického klimatu v zemi po únorovém převratu způsobila, že měl jako mnoho jiných znemožněnu akademickou cestu a pracoval pak jako kopáč a betonář. Tehdy navázal přátelské vztahy s demokraticky orientovanými katolíky, především s Jiřím Němcem, Zdeňkem Bonaventurou Boušem, Václavem Freiem, Janem Sokolem a dalšími. Od poloviny 60. let mohl opět publikovat.

V červenci 1968 byl přijat do FÚ ČSAV, odkud byl počátkem roku 1971 vyloučen a pracoval opět jako topič, hlídač a skladník. Koncem roku 1971 byl zatčen a odsouzen na devět měsíců. V roce 1977 se stal signatářem Charty 77, v letech 1977–78 byl jejím mluvčím. Od roku 1970 vedl bytové semináře pro studenty Evangelické teologické fakulty, od roku 1980 pak pravidelné pondělní semináře ve svém bytě, často s účastí zahraničních hostů.

Teprve od listopadu 1989 se mohl řádně ujmout funkce učitele na Evangelické teologické fakultě i na Filozofické fakultě UK v Praze, kde také v roce 1992 proběhlo jeho profesorské řízení. Od roku 1990 se stal Ladislav Hejdánek předsedou jednoty filozofické a od roku 1992 předsedou nadace Emanuela Rádla.

V prosinci roku 2010 udělila Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem v Písku na městském úřadě profesoru Hejdánkovi čestný doktorát za přínos české filosofii a za celoživotní zásluhy o demokracii.

IRENA MAŠÍKOVÁ

NATURAL
JÍDELNA A PRODEJNA ZDRAVÉ STRAVY

Milí zákazníci,
na těchto stránkách vás budeme pravidelně informovat o aktuální akční nabídce prodejny Natural v Písku. Na měsíc květen jsme pro vás připravili nejen výborné zdravé potraviny za zvýhodněné ceny, ale navrch také recept na pochoutku, kterou si z našich surovin lehce připravíte. Vaše dotazy k nákupu a potravinám rádi zodpovíme přímo v naší prodejně. K dispozici je vám také náš e-shop na www.naturalpisek.cz

Jitka Pavlátová, Natural Písek

AKCE NA KVĚTEN 2017

Mungo loupané BIO HARMONIE
Přirozeně bezlepková luštěnina, kterou lze použít do zeleninových polévek, rýžových a těstovinových salátů, směsí se zeleninou nebo jako samostatnou přílohu.
Balení 500 g PŮVODNÍ CENA 70,- Kč

AKČNÍ CENA **49,- Kč**

Žitné celozrnné vlasové nudle BIO HARMONIE
Nudle z celozrnné žitné mouky jsou vynikající zavářkou do všech druhů polévek a vývarů.
Balení 300 g PŮVODNÍ CENA 21,- Kč

AKČNÍ CENA **16,- Kč**

Šťáva citrónová BIO 100%
Vhodná na vaření, pečení, do salátů a nápojů.
Balení 330 ml. PŮVODNÍ CENA 60,- Kč

AKČNÍ CENA **50,- Kč**

Olivový olej extra panenský BIOLINIE
Získaný z prvního lisování oliv zastudena, bez lepku.
Balení 500 ml PŮVODNÍ CENA 171,- Kč

AKČNÍ CENA **123,- Kč**

Mouka špaldová celozrnná jemná BIO HARMONIE
Špalda je stará odrůda pšenice. Je vymleta z celého zrna, ze kterého nejsou odstraňovány obalové vrstvy. Vhodná k přípravě koláčů, cukroví i chleba. **Balení 1 kg**
PŮVODNÍ CENA 52,- Kč

AKČNÍ CENA **34,- Kč**

Shoyu sójová omáčka COUNTRYLIFE
Příznivě působí na zažívací systém, působí antibakteriálně – přirozeně brání přemnožení bakterií v jídle. Používejte do jídla jako sůl.
Balení 200 ml PŮVODNÍ CENA 39,- Kč

AKČNÍ CENA **30,- Kč**

Sušená syrovátka – instantní
Podporuje metabolismus a zlepšuje látkovou výměnu, vhodná při redukčních dietách. Prospívá také kráse, má protizánětlivé účinky a je vhodná k aplikaci na pleť, kterou prokrvuje a vyhlazuje.
Balení 500 g PŮVODNÍ CENA 54,- Kč

AKČNÍ CENA **35,- Kč**

Rýžový nápoj lískooříškový ISOLA BIO
100% rostlinný nápoj, jemná oříšková chuť, bez lepku a laktózy, není doslazovaný.
Balení 1 l PŮVODNÍ CENA 76,- Kč

AKČNÍ CENA **60,- Kč**

RECEPT Sojové boby na žampiónech se zeleninou

sojové boby bio Country life 200g – akce
žampióny 6 ks větších
mrkev 1 ks
řapíkatý celer 1/3
cuketa malá 1ks
cibule 1ks
česnek 2 stroužky
sojová omáčka shoyu Country life 2 lžíce – akce
olivový olej Biolinie 2 lžíce – akce
citronová šťáva Eden 1 lžíce – akce
petrželka hrst, sůl špetka
bio tymián Sonnentor – akce

RECEPT NA 4 – 6 PORCÍ

Postup:
Sojové boby namočíme přes noc. Ráno scedíme, propláchneme a uvaříme v čisté vodě do měkka (asi 1,5 hod.)
V papiňáku 20 – 30 min.

Na olivovém oleji orestujeme do poloměkka na špetce soli cibuli, žampióny, mrkev a řapíkatý celer. Poté přidáme tymián, cuketu, česnek, zakápneme sojovou omáčkou a citronovou šťávou. Ochutnáme a popřípadě dosolíme. Vše udusíme do měkka.
Nakonec přidáme sojové boby a vmícháme nasekanou petrželku.

Rýže dlouhozrnná bílá BIO HARMONIE
Vhodná pro studenou i teplou kuchyni.
Balení 500 g PŮVODNÍ CENA 45.- Kč

AKČNÍ CENA **39,- Kč**

Tymián BIO SONNENTOR
Koření do polévek, omáček, salátů. **Balení 25 g**
PŮVODNÍ CENA 51.- Kč

AKČNÍ CENA **39,- Kč**

Sójové boby BIO COUNTRYLIFE
Obsahují bílkoviny, škroby a tuky. Mají pozitivní vliv na nervový systém. Použití v kuchyni jako ostatní luštěniny.
Balení 500 g PŮVODNÍ CENA 39,- Kč

AKČNÍ CENA **30,- Kč**

Ovesný dezert s vanilkou
Zdroj Ca, B12 a vlákniny. **Balení 150 g**
PŮVODNÍ CENA 17,- Kč

AKČNÍ CENA **13,- Kč**

Amarantové lupínky MCLLOYD´S
Lupínky vyrobené z kukuřičné a amarantové mouky jemně solené mořskou solí. Jsou bezlepkové a velmi chutné.
Balení 65 g PŮVODNÍ CENA 26,- Kč

AKČNÍ CENA **19,- Kč**

Obezin – zdravá snídaně
Zdravá snídaně nastartuje ranní metabolismus, zajistí dostatek energie a vitality po celé dopoledne. Příprava během pár minut.
Balení 80 g
PŮVODNÍ CENA 27,- Kč

AKČNÍ CENA **21,- Kč**

Chia semínka COUNTRYLIFE
Vynikající zdroj vlákniny, jsou plná antioxidantů a bílkovin, obsahují mnoho vitamínů a minerálů a jsou nejbohatším známým rostlinným zdrojem esenciálních mastných kyselin. **Balení 300 g**
PŮVODNÍ CENA 67,- Kč

AKČNÍ CENA **52,- Kč**

Bílý jogurt BIO VIA NATUR
Obsah tuku 3,2 %. **Balení 150 g**
PŮVODNÍ CENA 14,- Kč

AKČNÍ CENA **10,- Kč**

Lahůdka Tofu SUNFOOD
Svačinová pomazánka ze sójí a koření.
Balení 100 g
PŮVODNÍ CENA 21,- Kč

AKČNÍ CENA **16,- Kč**

NATURAL Písek – Pavlátová Jitka
Budovcova 4/105, 397 01 Písek
Tel.: 382 213 435, 736 706 756

E-mail: naturalpisek@volny.cz,
naturalprodejna@seznam.cz
www.naturalpisek.cz

NATURAL zdravá strava
www.naturalpisek.cz

CENTRUM KULTURY
MĚSTA PÍSEK

Předprodej on-line, na pokladně Kulturního domu v pracovní dny 8:00–16:00, nebo v nově zřízené pokladně v Divadle Fráni Šrámka v pracovní dny 9:00–14:00
382 734 711 | pisek@centrumkultury.cz | fb/centrumkulturymestapisek

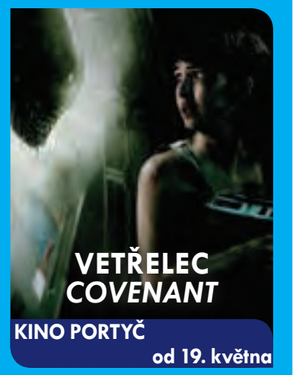

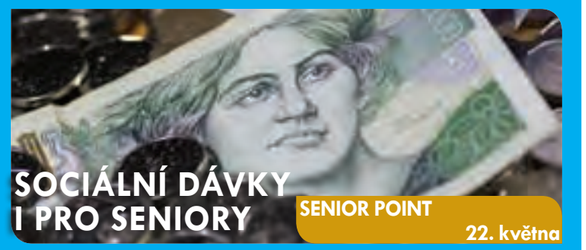

www.centrumkultury.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA

aneb: NESEĎTE DOMA!

Co se děje v KVĚTNU v Písku a okolí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních a společenských akcí různého typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá... Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům – stačí včas zaslat redakci informace.

V květnu se v Písku koncentrují opravdu zajímavé kulturně-společenské akce. Většinou příjemné počasí, do letního cestování ještě docela daleko, dlouhé dny a krátké noci – tak si to vše užijte! Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm pořádně vyznačit akce, o které nechtete přijít....

Brouci a broučci Jana Kobyláka se v květnu rozběhnou v Chodbě knihovny Prácheňského muzea v Písku.

Pojďte na výstavu

JAN KOBYLÁK – BROUCI A BROUČCI
Prácheňské muzeum, 3. 5. – 31. 5.
Výstava sbírkových brouků a originálů jejich kreseb od světoznámého ilustrátora.

KLUB KRTEČEK
Sladovna, 15. 5. – 15. 6.
Výstava prací klientů Klubu Krteček ve foyer Sladovny.

RAKETA
Sladovna, 17. 5. – 10. 7.
Mladí a nadaní výtvarníci, kteří společně vytvářejí Raketu, časopis pro děti chytrých rodičů, představují pestré portfolio ilustrací, kreseb a prostorových objektů, které je možné si nejen prohlédnout, ale i osahat, rozhýbat a oživit. Časopis děti seznamuje v každém čísle s jedním konkrétním tématem. Nenásilnou formou vzdělávání získají malí čtenáři spoustu informací a dovedností pomocí zábavných her, úkolů, tvoření, vystřihovánek, příběhů a komiksů. **Vernisáž 16. 5. od 17 hod.**

OBRAZY JANY VOKURKOVÉ
Sladovna 23. 5. – 25. 6.
Rodačka z Písku, působící mnoho let v Německu, vystaví své olejomalby**. Vernisáž se koná 23. 5. v 17 hod.**

MARIE TEREZIE (1717–1780)
Městská knihovna Písek, 2. – 30.5.
Výstava k 300. výročí narození císařovny Marie Terezie.

„VÍTE, ŽE.....?“ ~ ALŽBĚTA VLÁŠKOVÁ
Galerie Portyč, 7. 5. – 1. 6.
Výstava mladé výtvarnice a návrhářky **bude zahájena 7. května v 17 hod.** menší módní přehlídkou, na které, dle autorčiných návrhů, budou prezentovány oděvní modely. Dále se můžete těšit na autorsky tkaný gobelín, obrazy s náměty zátiší, módní fotografie a ilustrace.

 # LABORATOŘ – BARVY
Sladovna, do 31. 5.
Naše nová Laboratoř je místem, kde si děti vyzkoušejí věci, které nejsou běžné. Mohou být zdánlivě jednoduché, ale přemýšlení nad souvislostmi a vymýšlení proč a jak, zaměstná jejich kreativitu na plný úvazek. Prvním tématem laboratorního bádání jsou barvy – jejich kombinace, vnímání, promítání či aplikace. Líbilo se vám Tiskařiště? Ano? Tak barvy v Laboratoři budete milovat.

PETR ČUNDERLÍK – OD PÓLU K PÓLU
Sladovna, do 14. 5.
Známý fotograf a cestovatel představí fotografie lidí a krajiny z mnoha koutů planety.

JIŘÍ MEITNER
Galerie Portyč, do 4. 5.
Malíř a grafik, který nazývá svůj styl imaginárním realizmem. Doménu jeho tvorby představuje malba olejem i pastelem a kresba. Svá díla tvoří především málo vídanou technikou špachtle, a to i v portrétech a aktech. Má rád barvy, zajímavých výsledků se mu daří docilovat v často šokujících kombinacích teplých a studených tónů.

SLAVNOST MALBY
Prácheňské muzeum, do 28. 5.
Obrazy 19. a 20. století ze sbírky Karlštejnská a.s. Možnost komentovaných prohlídek spojených s výtvarnou dílnou k výstavě Slavnost malby po předchozím objednání (1. i 2. stupně ZŠ, SŠ). Kontakt: edukace@prachenskemuzeum.cz, 382 201 111.
Komentovaná prohlídka pro veřejnost v úterý 9. 5. a 23. 5. – provádí Bc. Martina Měřičková.

ČAROVNÝ SVĚT KRYSTALŮ – PEGMATITŮ ČERTOVA BŘEMENE
Prácheňské muzeum, do 28.5.
Unikátní objevy krystalových dutin na Kovářovsku. **Komentovaná prohlídka pro veřejnost ve čtvrtek 4. 5.** v 16.00 h. Provází geolog muzea ing. Jaroslav Cícha, autor výstavy.

Pondělí 1. KVĚTNA

14.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice, USA,dab
15.00	Diakonie Blanka	Pořád jsem to já – o Alzheimerově chorobě
16.00	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
18.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
20.30	Kino Portyč	Uteč – USA, titulky

Úterý 2. KVĚTNA

9.30	Seniorský dům	Máj lásky čas – čtení pro radost
17.30	Kino Portyč	John Wick 2 – USA, titulky
17.30	Strom setkávání	Rodinné konstelace
18.00	DFŠ	Školní akademie ZŠ Tylova
20.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL

Středa 3. KVĚTNA

10.00	MK	Vyzkoušej si skřítka Všeználka
10.00	Diakonie Blanka	Den otevřených dveří – 25 let střediska
17.30	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky
17.30	MK	Promítáme i my: Epicentrum
18.00	Kulturní dům	Australští impresionisté – promítání podle výstavy v Národní Galerii Londýn
20.00	Kino Portyč	Ederly – PL, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s Night

Čtvrtek 4. KVĚTNA

16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Jana Bojarová
17.00	MK	Čtenářský klub – Erich Fromm
17.30	PM	Počátky renesance v Itálii a umění Záalpí 15. st. – přednáška Viktora Kubíka
17.30	Kino Portyč	Skryté zlo – USA, titulky
20.00	Kino Portyč	Depeche Mode-Live in Berlin – USA, tit.

Pátek 5. KVĚTNA

16.00	Kino Portyč	Strážci Galaxie vol. 2 – USA, dabing, 3D
18.30	Kino Portyč	Loupež ve velkém stylu – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.30	Kino Portyč	Strážci Galaxie vol. 2 – USA, titulky, 3D
21.00	MC Divadelka	Ghetofunk Night – DJ ILL Rick

Sobota 6. KVĚTNA

8.00	**Středověká krčma**	**ŠVEJKOVA PADESÁTKA 7. ročník** – registrace do 10 hod.
9.09	Hlavní nádr. ČD	Cesta k Protivínu – pořádá KČT Turista
9.00	DDM	Seminář Šerm
12.00	Amfiteátr Ražice	ROCKEM PROTI RAKOVINĚ
14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
18.00	Na Štychu	Připomínka osvobození amer. armádou
18.30	Kino Portyč	Loupež ve velkém stylu – USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Strážci Galaxie vol. 2 – USA, dabing, 3D
21.00	MC Divadelka	Dance all Night – DJ Peters

Neděle 7. KVĚTNA

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba – zámecká kaple
9.00	DDM	Seminář Šerm
9.00	DDM	Meč a magie VI.
11.00	U Sulana	Zahájení Jihočeské cykloturistické sezóny 2017 – odjezd na Zvíkov
14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing, 3D
17.00	Galerie Portyč	Vernisáž výstavy „VÍTE, ŽE….? Alžběta Vlášková
18.00	Kino Portyč	Strážci Galaxie vol. 2 – USA, dabing, 3D
20.00	MC Divadelka	Party up – DJ Ketchup
20.30	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky

Pondělí 8. KVĚTNA

10.00	Hřebčinec	Připomínka setkání spojeneckých armád
10.00	Palackého sady	Slavnosti svobody 2017
10.00-12.00	DDM	Lukostřelecký turnaj
12.00	Podolský most	Připomínka postu U.S.Army
14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
18.00	Kino Portyč	Rychle a zběsile 8 – USA, titulky
20.30	Kino Portyč	Strážci Galaxie vol. 2 – USA, titulky

Úterý 9. KVĚTNA

16.00	PM	Slavnost malby – koment. prohlídka výstavy
17.00	Kozlovna	Za němčinou do Kozlovny – konverzace
17.30	Kino Portyč	Personal Shopper – FR, titulky
18.00	Strom setkávání	Mohenžodáro
19.00	DFŠ	Novecento (1900) – Měst. div. Ml.Boleslav
19.30	Lázně Vráž	Fautores Flautae – pod vedením V. Holuba
20.00	Kino Portyč	Špína – ČR/SR

Středa 10. KVĚTNA

16.00	MK	Korálkování – kurz Markéty Němečkové
17.30	Kino Portyč	Strážci Galaxie vol. 2 – USA, dabing
19.00 - 21.30		NOC LITERATURY 2017 – veřejné čtení evropských autorů – sv. Trojice, dům U Slona, bývalá Obchodní akademie, městská knihovna, plavecký stadion
20.00	Kino Portyč	Personal Shopper – FR, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s Night

Čtvrtek 11. KVĚTNA

18.00	Atletický stad.	Atletický čtyřboj družstev ZŠ
10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	I dva jsou rodina – FR, titulky, pro seniory
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Jana Bojarová
17.00	Kavárna PN	Sekera na zamrzlé moře v nás – literárně-hudební pořad Věry Koubové
17.00	MK	Zdravé vaření s Biolenkou – Lenka Žak
17.30	Kino Portyč	Král Artuš: Legenda o meči – GB/AUS/USA, titulky, 3D
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou
20.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR

Pátek 12. KVĚTNA

CIPÍSKOVIŠTĚ – sledujte samostatný program

10.00	Putimská brána	Kouzlo zašité v krajce – prodejní výstava P.U.B. – do 17 hod.
10.00	DPČ	Černý desky jsou dobrý
11.30	Náplavka	SOCHY Z PÍSKU V PÍSKU – vernisáž 11. ročník
16.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dab
17.00	Alšovo nám.	NOC POHÁDEK – zastavení v knihovně
18.00	Palackého sady	Ovoce - koncert
18.00	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
18.30	Sladovna	Vernisáž nových expozic MINIGOLF (ZAHRAJ SI MINI TYGŘE) Vernisáž nových expozic MRAVENIŠTĚ Vernisáž výstavy Vladimír Fuka a ilustrovaný Malý princ
20.00	Sladovna	OSLAVA 10. NAROZENIN SLADOVNY – průvod Cirkusu Nostalgie, kapela Tygroo
20.00	Palackého sady	Voxel – koncert
20.30	Měst. elektrárna	Pouštění vodních lampionů, prohlídky elektrárny
20.30	Kino Portyč	Král Artuš: Legenda o meči – GB/AUS/USA, titulky, 3D
21.00	MC Divadelka	Legend Night - DJs

Sobota 13. KVĚTNA

CIPÍSKOVIŠTĚ – sledujte samostatný program

9.00-18.00	Sladovna	Nové výstavy za poloviční vstupné, tvořivé dílny, večerníčky
9.30	Strom setkávání	Výklad karet a práce s kyvadlem
10.00	Putimská brána	Kouzlo zašité v krajce – prodejní výstava P.U.B. – do 17 hod.
11.00	Kino Portyč	Pohádkové Cipískoviště – anim. filmy
13.00-16.00	Park Na Trubách	Pohádkový les – pořádá DDM a Tábornický klub
13.00	Kino Portyč	Pes ro©ku
14.00	Palackého sady	Naděje – koncert vítěze soutěže G2 Band Academy
15.00	Palackého sady	Donaha – koncert
16.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice – USA, dabing, 3D
18.00	Palackého sady	Pískomil se vrací - koncert
18.00	Kino Portyč	Král Artuš: Legenda o meči – GB/AUS/USA, titulky, 3D
20.00	Palackého sady	Sharkass – koncert
20.30	Měst. elektrárna	Pouštění vodních lampionů, prohlídky elektrárny
20.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
21.00	Palackého sady	Lola - koncert
21.00	MC Divadelka	Hardcore Night – Live koncert

Neděle 14. KVĚTNA

CIPÍSKOVIŠTĚ – sledujte samostatný program

6.00	Nádvoří PM	Vítání ptačího zpěvu – procházka za ptáky města se zoology
9.00	Kamenný most	Na rozhlednu Velký Kamýk – cyklovýlet – pořádá KČT Turista
9.00-18.00	Sladovna	Nové výstavy za poloviční vstupné, tvořivé dílny, večerníčky
10.00	Putimská brána	Kouzlo zašité v krajce – prodejní výstava P.U.B. – do 17 hod.
10.00-16.30	Šarlatský ryb.	Sraz lodních modelářů – soutěže modelů
10.55	Autobusové nádr.	Miroticko 2 - pořádá KČT Otava
11.00	Kino Portyč	Pohádkové Cipískoviště – pásmo animovaných filmů
12.00	DDM	Písecké deskohraní
13.00	Kino Portyč	Divoké vlny 2
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
16.00	Kino Portyč	Šmoulové: Zapomenutá vesnice, USA,dab
18.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
19.00	sv. Trojice	Pocta kontrabasu a harfě – koncert PIKO
20.30	Kino Portyč	Král Artuš: Legenda o meči – GB/AUS/USA, titulky

Pondělí 15. KVĚTNA

10.00	Klubovna DFŠ	Senior Point - Finanční vzdělávání pro seniory – aneb jak se vyznat…
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing
20.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL

Úterý 16. KVĚTNA

8.00	DDM	Pythagoriáda 5.- 8. ročník
8.30/10.00	DFŠ	O kocouru Mikešovi, Divadlo Scéna Zlín
10.00	Seniorský dům	Canisterapie
17.00	Sladovna	Raketa – vernisáž výstavy časopisu pro děti chytrých rodičů
17.00	MK	Creative Café – Háčkujeme s Andělkou
17.30	Kino Portyč	Lady Macbeth – GB, titulky
19.00	Strom setkávání	Mužský kruh
19.30	Lázně Vráž	Klavírní recitál Romana Rauera
20.00	Kino Portyč	Poslední rodina – PL, titulky

V roce 2016 vévodil sochám z písku v Písku Iáček. Cipískovište začíná v pátek 12.5.

Středa 17. KVĚTNA

17.30	MK	Sestřičko, přijdete zítra? – cyklus přednášek o hospicové péči – přednáší Milada Štojdlová
17.30	Kino Portyč	Král Artuš: Legenda o meči – GB/AUS/USA, titulky, 3D
19.00	Lázně Vráž	Na kole napříč Amerikou, 29 dnů po ROUTE 66 – František Šesták
19.30	Kulturní dům	Folk & Country – Kvintet & The Travelling Twisted Trio
20.00	Kino Portyč	Lady Macbeth – GB, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s Night

Čtvrtek 18. KVĚTNA

8.00	DDM	Dopravní soutěž cyklistů
9.00	MK	Ve stylu FAIR TRADE v knihovně – ochutnávka snídaně z lokálních surovin
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Jana Bojarová
16.00	MC Divadelka	Večer pro seniory – Písecká 4 Jos. Nováka
17.00	MK	Čtenářský klub nejen pro rodiče – Carl Alasko
17.30	Kino Portyč	Strážci galaxie vol.2 – USA, dabing, 3D
20.00	Kino Portyč	Pád – USA, titulky

Pátek 19. KVĚTNA

	Kulturní dům	**Otevřené mistrovství ČR V LINE DANCE**
8.30	DFŠ	Staré řecké báje a pověsti – Sem tam Fór Slavičín
16.00	Seniorský dům	Návrat do první republiky II. – histor. program, hraje Swingband Tábor
16.00	Kino Portyč	Příšerky pod hladinou – ES, dabing, 3D
17.30	Kino Portyč	Pád – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.30	DPČ	Justin Lavash (UK) – koncert performera a kytaristy
20.30	Kino Portyč	Vetřelec: Covenant – GB/AUS/USA, tit.
21.00	MC Divadelka	DMC Night – DJ Flux

Sobota 20. KVĚTNA

	Kulturní dům	**Otevřené mistrovství ČR V LINE DANCE**
7.00	DDM	Turnaj v deskové hře GO
9.00	ZŠ Svobodná	Vztah coby základ veškeré pedagogiky – Godi Keller - seminář
10.00	DDM	Lukostřelecký turnaj starší
13.00	LC LezeTop	Lezecký workshop
14.00	Kino Portyč	Příšerky pod hladinou – ES, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Cuky Luky film – SR
18.00	Kino Portyč	Vetřelec: Covenant – GB/AUS/USA, tit.
20.30	Kino Portyč	Strážci galaxie vol.2 – USA, titulky, 3D
21.00	MC Divadelka	Jungle Expedition

Neděle 21. KVĚTNA

	Kulturní dům	**Otevřené mistrovství ČR V LINE DANCE**
7.00	DDM	Turnaj v deskové hře GO
8.26	Hlavní nádr. ČD	Lipka a okolí - pořádá KČT Turista
8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba – zámecká kaple
9.00	DDM	airsoft akce VIII.
13.00-18.00	Břeh u zimního stadionu:	**Adrenalinové putování** – lanovka přes řeku, rafty, lezení atd.
14.00	Kino Portyč	Příšerky pod hladinou – ES, dabing
16.00	Kino Portyč	Strážci galaxie vol.2 – USA, dabing
18.30	Kino Portyč	Cuky Luky film – SR
20.30	Kino Portyč	Vetřelec: Covenant – GB/AUS/USA, tit.

Pondělí 22. KVĚTNA

10.00	Klubovna DFŠ	Senior Point - Sociální dávky i pro seniory
15.00	MK	Pohádková klubovna
17.30	Kino Portyč	Cuky Luky film – SR
19.00	DFŠ	Cena za něžnost – Činoherní studio Bouře Praha
20.00	Kino Portyč	Vetřelec: Covenant – GB/AUS/USA, tit.

Úterý 23. KVĚTNA

9.45	Seniorský dům	Kreslení křídami s dětmi ze 3. MŠ
16.00	PM	Slavnost malby – koment. prohlídka výstavy
17.00	Sladovna	Obrazy Jany Vokurkové – vernisáž výstavy
17.30	Sladovna	Úskalí, pasti a možnosti pro současnou mladou generaci – přednáška Godi Kellera
17.30	Kino Portyč	Sibiřský deník – LV/ČR/FI, titulky
18.00	Strom setkávání	Mohenžodáro
19.00	Kulturní dům	4. Písecké Nocturno - Tango
19.30	Lázně Vráž	Lázeňská taneční osvěžovna – Jindřich Bešťák
20.00	Kino Portyč	Ministerstvo lásky – HR/ČR, titulky

Středa 24. KVĚTNA

17.00	ZŠ Svobodná	Význam dětství pro zdravé prožití dospělosti – přednáška A. Janátové
17.00	MK	Jan Cimbura a jeho jihočeská idyla: k 200. výročí narození
17.30	Kino Portyč	Ztracené město Z – USA, titulky
18.00	sv. Trojice	Láska na stezkách života – Rosťa a Danka Homolovi
20.00	Kino Portyč	Sibiřský deník – LV/ČR/FI, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s Night

Čtvrtek 25. KVĚTNA

8.30	DFŠ	Český středověk aneb co Kosmas nevěděl a Dalimil si vymyslel – Divadlo Polárka Brno
10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Rande naslepo – DE, dabing, pro seniory
13.00	Kulturní dům	Jednání zastupitelstva města Písek
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Jana Bojarová
17.00	PM	Výstava jednoho dne „Ode zdi ke zdi“ – výstava členů P.U.B.
17.00	Kavárna PN	Výstava obrazů Michala Jánského – vernisáž s vystoupením harmonikáře Petra Samšuka a čtením Petra Mano
17.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou
20.00	Kino Portyč	Neznámá dívka – FR, titulky

Pátek 26. KVĚTNA

	ŠRÁMKŮV PÍSEK – celostátní přehlídka divadelních souborů	
16.00	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – dab, 3D
18.30	Strom setkávání	Olejíčkohraní
18.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
20.00	MC Divadelka	Dance Mania – DJ Peters
20.30	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – titulky, 3D

Sobota 27. KVĚTNA

	ŠRÁMKŮV PÍSEK – celostátní přehlídka divadelních souborů	
8.00	DDM	SHŠ Mariánská pouť na Zámku Mitrowicz – historické dílny
9.00	Zvíkov	Sedláčkovou stezkou na kole i po vodě
9.00	Strom setkávání	EmocE 4: Střed bytí
9.00	MK	Poznej, bádej, objevuj – věda je prima – workshop pro malé i větší
14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Pád – USA, titulky
18.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
19.00	MC Divadelka	JH Band - koncert
19.30	Lázně Vráž	Noema Erba – operní a operetní árie
20.30	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – dab,3D
23.00	MC Divadelka	Afterparty – DJ Ketchup

Neděle 28. KVĚTNA

	ŠRÁMKŮV PÍSEK – celostátní přehlídka divadelních souborů	
7.07	Hlavní nádr. ČD	Posázaví – Světlá nad Sázavou – pořádá KČT Otava
9.00	Strom setkávání	EmocE 4: Střed bytí
14.00	Kino Portyč	Mimi šéf – USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Pád – USA, titulky
18.00	sv. Trojice	Italské baroko – Lenka Pecharová, Vladimír Roubal
18.00	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – dabing
20.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL

Pondělí 29. KVĚTNA

15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – dab,3D
20.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Rodinný přítel – ČR/SR/PL

Úterý 30. KVĚTNA

	ZUŠ OPEN – Celostátní happening základních uměleckých škol	
9.30	Kulturní dům	ZUŠ OPEN – výchovný koncert pro mateřské školy
14.00	Seniorský dům	Májová zábava – hraje Pepa Kozák
15.30	Palackého sady	ZUŠ OPEN - Slavnostní koncert pěveckých sborů, mokrá varianta: DFŠ
17.30	Kino Portyč	Špunti na vodě – ČR
19.00	sv. Trojice	ZUŠ OPEN – Slavnostní koncert ZUŠ Písek
19.30	Lázně Vráž	Písecká čtyřka Josefa Nováka
16.00	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – titulky

Středa 31. KVĚTNA

	Sladovna	LABORATOŘ – BARVY
17.00	Kavárna PN	Přednáška primáře Psychiatrické nemocnice Písek – Roberta Kučery
17.30	MK	Svobodní zednáři a současnost – přednáška Vratislava Měchury
17.30	Kino Portyč	Piráti z Karibiku: Salazarova pomsta – dabing
20.00	Kino Portyč	Polina – FR, titulkyt

Do Sladovny léto dorazí už v květnu!

Očekávané Mraveniště, zábavný minigolf a pocta píseckému rodákovi Vladimíru Fukovi. Takový bude od poloviny května program písecké Galerie hrou, která slaví desáté výročí svého otevření – a slavit bude celé léto.

Mraveniště

Potkat mraveniště hned na začátku cesty? To snad ne! Když se vydáte k vodě a ustelete si poblíž příbuzných Ferdy Mravence, není to zrovna příjemné. Ale ve Sladovně je to všechno jinak. Mraveniště je vůbec tím nejoblíbenějším projektem, který zde kdy byl. Už dvakrát si v něm děti nasazovaly tykadla a v útrobách rozlehlých tunelů, úkrytů a na spojovacích mostech si hrály na malá spolupracující stvoření.

Do třetice všeho dobrého. Mraveniště se znovu vrací – a tentokrát nastálo. Kartón byl nahrazen dřevem, místo lepidla byly použity šrouby a vše se to v březnu začalo pod taktovkou autora Vladimíra Větrovského dávat dohromady v Chlaponicích u Písku, kde má své dílny Hřiště pod Květinou.

Nyní vše stojí ve Sladovně, expozice dostala audiovizuální doplňky od vnuka slavného ilustrátora Jiřího Trnky, Matyáše, a čeká na první mravenčí návštěvníky. Všechny ty prolézačky, cesty, zatáčky,desítky metrů chodeb, labyrinty, a dokonce i skluzavka už se nemohou dočkat.

Minigolf (Zahraj si mini, Tygře)

Pokud se vám nějakou náhodou podaří vymanit z příbytku mravenců a vystoupáte o jedno patro výše, dávejte pozor na přelety golfových míčků. Ve Vysokých trámech Sladovny totiž řádila desítka výtvarníků, která v nich vytvořila unikátní desetijamkové minigolfové hřiště. Ano, čtete dobře. Opravdu minigolfové hřiště! A to navíc není vůbec obyčejné. Každý z autorů svou jamku zpracoval podle originálního výtvarného návrhu, takže vám při honičce za co nejlepším výsledkem budou oči přecházet.

Vladimír Fuka a Malý princ

Ještě předtím, než se na podzim otevřou brány nové stálé expozice ilustrace, budou Nízké trámy Sladovny patřit slavnému píseckému rodákovi Vladimíru Fukovi, který se do dějin zapsal jako ilustrátor, grafik, typograf, malíř, kreslíř či autor plastik a objektů.

Vladimír Fuka je autorem ilustrací legendární knihy Malý Princ, kterou mělo ve své knihovně snad každé dítě. Antoine de Saint-Exupéry, který Malého prince napsal, byl letec. Ilustrátor Vladimír Fuka miloval letadla od dětství. Spisovatel a malíř se sice nikdy nepotkali, ale oba obdivovali děti a jejich bezprostřední svět plný fantazie. Na stránkách knihy společně doprovodili postavičku malého chlapce, který už po generace ukazuje malým i velkým čtenářům na celém světě, co je to příběh skutečné lásky a přátelství. Výstava originálních ilustrací Vladimíra Fuky, Malý princ a jeho planetka – to vše ve Sladovně.

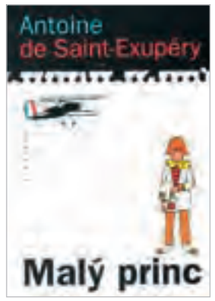

Laboratoř

Ještě jeden bonbónek vás ve Sladovně čeká. Od února vás lektor Tomáš Novotný a jeho tým provází novou kreativní Laboratoří, jejímž úvodním tématem byly a stále ještě jsou "Barvy". Prostor, který jste si oblíbili, v Galerii hrou zůstane. Ale na začátku prázdnin se změní jeho náplň - Laboratoř vám představí nové téma. Ale pssst, zatím je to překvapení.

Nové výstavy otevíráme 12. května v 18.30 hodin v rámci Cipískoviště

DŮLEŽITÁ INFORMACE!

Od 1. do 12. května bude Sladovna uzavřena z důvodu instalace a přípravy nových expozic.

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

ADRENALINOVÉ PUTOVÁNÍ u řeky Otavy s LezeTopem

Konečně je tady další ročník oblíbeného adrenalinového putování, které s podporou města Písek tradičně pořádá Lezecké centrum LezeTop. Jednotlivci, skupiny i rodiny s dětmi budou **v neděli 21. května** očekáváni na břehu řeky Otavy u Zimního stadionu.

Startuje se libovolně mezi 13 a 17 hodinou a adrenalin v krvi vám zvedne celá řada aktivit: lanovka přes řeku, překážková lanová dráha, skalní lezení na Májovce u sv. Václava, slaňování, jízda na raftu, amazonské foukačky, Slackline, velká houpačka. A jestli ani pak nebudete mít dost, určitě vás uspokojí lezení na stěně v LC LezeTop v areálu Jitexu.

Vstupné na celou akci je pro rodinu 90 Kč, pro jednotlivce 40 Kč. Buřty s sebou! A jestli potřebujete trochu natrénovat, zajděte do LezeTopu už o den dříve, v sobotu 20. května od 13 hodin na lezecký workshop. **Info**: tel. 777 321 218, *www.stenapisek.cz.*

Těšíme se na vás!

PAVLA BLAŽKOVÁ
Lezecké centrum LezeTop Písek

LEZETOP
LEZECKÉ CENTRUM PÍSEK

ZŠ Tomáše Šobra sdílí zkušenosti z párové výuky, dílen čtení i dalších projektů

Přinášíme čtenářům Píseckého světa dva příspěvky pedagogů ze Základní školy Tomáše Šobra o úspěšných aktivitách pořádaných v tomto školním roce v rámci projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání.

Dopoledne s ukázkami párové výuky začalo v naší pobočce knihovny

Ukázka párové výuky

Základní škola Tomáše Šobra a Mateřská škola Písek ve spolupráci se Svazkem obcí regionu Písecko, MAS Brána Písecka a MAS Vodňanská ryba v rámci projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání (MAP) uspořádala v listopadu 2016 ukázku párové výuky. Akce se zúčastnilo 13 ředitelů základních škol z Písku a okolí, část programu navštívila i starostka města Písku Mgr. Eva Vanžurová a další hosté. Po úvodním vysvětlení principů a zásad párové výuky se zájemci rozdělili na skupiny a postupně zhlédli matematiku prof. Hejného v I. A a v II. A, po přestávce pak dvě hodiny zaměřené na čtenářské dovednosti žáků III. B a VI. A. Po praktických ukázkách ještě ve sborovně proběhla reflexe s vyučujícími.

Párová výuka je inovativní způsob vedení hodiny, kdy dva vyučující jako (ideálně) rovnocenní partneři spolupracují. A spolupráce se týká všech fází vyučování – společná je příprava na hodinu, její realizace a následné zhodnocení. Párová nebo také tandemová výuka je nyní podpořena v tzv. šablonách, tedy zjednodušených dotacích v rámci OP VVV. Tím se stává atraktivní pro širší okruh škol, a roste zájem o sdílení metodiky od těch, kteří metodu zkoušejí už déle. ZŠ Tomáše Šobra se v oblasti párové výuky inspirovala v ZŠ Kunratice prostřednictvím projektu Pomáháme školám k úspěchu. Společně s kunratickými jsme pak pracovali v projektu Kolegiální podpora formou párové výuky, který podpořila česká bankovní asociace.

Nyní jsme rádi, že díky spolupráci v MAP můžeme naše zkušenosti sdílet s ostatními (mimo) píseckými školami a navzájem se inspirovat. Jde o jeden z konkrétních přínosů spolupráce v rámci místního plánování. Akce měla i ohlas v místním tisku – viz Písecký deník ze dne 13. 12. 2016, článek Ukázkové hodiny v ZŠ Tomáše Šobra.

Mgr. Jaroslav VOLF
ředitel ZŠ T. Šobra

Setkání odborné skupiny učitelů českého jazyka

Dne 9. 3. byli pozváni učitelé českého jazyka na setkání odborné diskusní skupiny češtinářů v rámci projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání (MAP).

I my jsme se velice rádi této akce zúčastnily, protože nám rozvoj škol na Písecku není lhostejný. Toto setkání se uskutečnilo zejména proto,

Třída VI.A se těší na hodinu českého jazyka.

aby se zjistilo, zda je mezi učiteli českého jazyka snaha a zájem o rozvíjení vzájemné spolupráce mezi školami.

Zástupci jednotlivých škol se nejprve představili a poté prezentovali, co vše nabízejí (dělají) pro rozvoj čtenářské gramotnosti. V porovnání s ostatními školami se ukázalo, že v této oblasti nejsme žádným nováčkem a že máme našim žákům i ostatním kolegům opravdu co nabídnout – ať už zkušenosti s pravidelnými dílnami čtení, fungováním školního čtenářského klubu, třídních knihovniček, organizováním autorských či scénických čtení (např. Listování) nebo vydáváním školního časopisu a dalšími aktivitami. Pochvalovaly jsme si rovněž spolupráci s Městskou knihovnou Písek, nejen co se týče návštěv vzdělávacích lekcí v knihovně, ale také fungování pobočky knihovny u nás ve škole.

Během setkání jsme si uvědomily, jak důležitou metodickou i finanční podporu získáváme díky

Návštěva hodiny párové výuky na ZŠ Tomáše Šobra.

zapojení v projektu Pomáháme školám k úspěchu a jaký kus cesty se nám už podařilo ujít. Na veškeré dotazy účastníků setkání jsme pohotově reagovaly a zároveň jsme ostatním školám nabídly účast na pravidelných sdíleních s naší pedagogickou konzultantkou Mgr. Květou Krüger, která u nás na škole již pořádáme a při nichž si kolegové z různých škol vyměňují své zkušenosti.

Nakonec jsme se všichni shodli na tom, že komunikace mezi subjekty, které ovlivňují vzdělávání na Písecku, je velmi důležitá a žádoucí. Taková setkání, kdy si učitelé vyměňují zkušenosti, společně se informují, motivují, vzdělávají a plánují budoucí aktivity, jsou pro naši práci s dětmi smysluplná a přínosná. Vážíme si práce ostatních kolegů a z prvního setkání diskusní skupiny si i my odnášíme několik nových nápadů, které co nejdříve vyzkoušíme i na naší škole.

Mgr. Romana Bláhová
Mgr. Lucie Samcová
Mgr. Radka Houšková

Přednáší Květa Krüger, pedagogická konzultantka v projektu Pomáháme školám k úspěchu.

Terapie uměním, se psy i na koni, nová přátelství – to vše díky norským fondům

Pomalu se chýlí ke konci projekt, jehož realizátorem bylo Centrum aplikovaného výzkumu a dalšího vzdělávání, o. p. s. se sídlem v Písku a z jehož průběhu jsme vám v minulých vydáních přinášeli informace i fotografie. Požádali jsme proto ředitelku této obecně prospěšné společnosti Mgr. Ludmily Půbalové o zhodnocení celého projektu.

Co bylo náplní projektu? Pro koho byl určen?
Cílem projektu byla podpora realizace souborů terapií pro děti a mládež se specifickými potřebami, které měly vést především ke snížení následků zdravotních problémů v dětském věku, k prevenci následků zdravotních problémů vzniklých v prenatálním vývoji. Byly podpořeny terapie zlepšující hrubou i jemnou motoriku, verbální i neverbální komunikaci, snazší zapojení do kolektivu, postupné odbourávání fóbií a možnost zažít pocit úspěchu. Důraz byl kladen na implementaci systému uceleného působení terapií (hipoterapie, canisterapie, arteterapie, muzikoterapie, dramaterapie atd.).

Kdo vám s projektem pomáhal?
Samozřejmě jsme na jedné straně spolupracovali s organizacemi, jejichž klienti výše uvedené terapie potřebují, partnery projektu tak byli Dětský domov, Mateřská škola, Základní škola a Praktická škola Písek, Mateřská škola, Základní škola a Praktická škola Strakonice a Dětský domov, Základní škola, Školní jídelna a Školní družina Volyně. Projekt využíval v maximální možné míře principu partnerství s několika partnery, kteří se aktivně podíleli na jeho realizaci. Na druhé straně jsme spolupracovali s odborníky, kteří se celoživotně realizaci terapií věnují, např. s doktorkou Bečvářovou při arteterapii, s Hafíkem, který poskytl canisterapii, či s rančem Ixion, kam děti dojížděly na hipoterapii.

Z kterého programu byl projekt podpořen?
Projekt byl podpořen z norských fondů, administrátorem bylo Ministerstvo zdravotnictví.

Jaké vztahy jste navázali s norskou stranou?
I když to nebylo požadavkem výzvy, snažili jsme se navázat kontakty v Norsku a měli jsme skutečně štěstí. O náš projekt se zajímala Univerzita v Lillehammeru, kde spoluprací s námi byla pověřena paní prof. Straand. Ta má celoživotní zkušenosti při práci s handicapovanými dětmi, a to jak při přímé činnosti, neboť pracovala na speciálních školách v Norsku, s inkluzí, neboť se po zániku speciálních škol v Norsku podílela na vzdělávání pedagogů v jejich celoživotním vzdělávání, i při výchově budoucích pedagogů na univerzitě. Také díky ní byla pro pedagogy našich partnerů připravena zajímavá studijní cesta do Norska, při níž jsme mohli porovnávat český a norský systém. Bohužel jsme museli konstatovat, že se od norských partnerů máme stále ještě

Kůň musel být trpělivým společníkem – hipoterapie v rámci projektu na ranči Ixion.

Ergoterapie je náročná na materiál – ale s pomocí Norských fondů jsme to zvládli

čemu učit, například v Norsku je úzce propojeno školství se zdravotnictvím a sociální sférou, takže jak financování, tak vykazování je pouze jedno. Paní profesorka Straand přijížděla také na námi pořádané workshopy a na mezinárodní konferenci uspořádanou v loňském roce v Písku.

V čem spatřujete největší přínos projektu?
I když odborná témata, která projekt řešil byla jistě zajímavá, největší přínos spatřuji v rozvoji sociálních vztahů, které se mezi klienty rozvíjely především díky různým setkáváním. Ale nejen mezi nimi, i mezi pedagogy vznikaly osobní vazby, pedagogové se mohli od sebe navzájem učit a přebírat příklady dobré praxe.

Pomohl projekt rozvoji společnosti?
Zcela určitě, společnost hledá nové cesty k rozvoji spolupráce s norskou stranou, přivítala možnost rozvíjet partnerské vztahy, rozvíjet téma projektu, a to i díky podpoře Ministerstvem financí v rámci bilaterárního projektu, kdy díky němu zúročila své zkušenosti a partnerství a mohla tak uspořádat mezinárodní konferenci.

A budoucnost?
Téma je pro nás zajímavé i nadále. Chceme na něm stavět při realizaci projektů z OP VVV, chceme i nadále spolupracovat s norskou stranou, vítáme jejich zájem. Dobrým východiskem je pro nás smlouva o spolupráci uzavřená s Univerzitou v Lillehammeru. Některé chystané projekty jsou tak ve stadiu schvalování, některé se rodí v mé hlavě. Prioritou pro nás bude udržet dobrou spolupráci s partnery, rozvíjet partnerství další, ale především vždy našimi aktivitami přispívat k rozvoji dětí a žáků s handicapem.

Ptejte se právníků:
O poslední vůli a nemovitostech

V této rubrice vám nabízíme odpověď advokátů z písecké kanceláře vždy na jednu otázku z těch, které zašlete na adresu *redakce@piseckysvet.cz*. Dnes vybíráme dotaz čtenářky, který zněl takto: Je při převodu nemovitého majetku z rodiče na děti výhodnější darování ještě za života rodičů, nebo dědictví na základě poslední vůle?

Na prvním místě je třeba ptát se na rodinné vztahy mezi pravděpodobnými budoucími zůstaviteli a jejich dědici jakož i na vztahy mezi těmito dědici navzájem. Vyřešení majetkových otázek ve vztahu k potomkům ještě za života rodičů má výhodu, že se dá provést snadno, levně, za přítomnosti všech zúčastněných a prakticky nezpochybnitelně. Převedou-li rodiče majetek na své děti ještě za svého života, odpadá stran tohoto majetku dědické řízení, a tedy možné spory o platnost či obsah poslední vůle, průtahy a náklady. Pokud ale je darováním za života nastolena mezi dětmi nerovnost, může to naopak zasít mezi pozdější dědice svár ve vztahu ke zbylé pozůstalosti, čemuž do značné míry lze předejít vhodně sepsanou závětí. Kromě toho, že vztahy mezi pozdějšími dědici, doposud dobré, se mohou darem jen některému z nich rozhárat, může dárce za života pocítit plné důsledky toho, že se vzdal svého panství nad určitým majetkem, když zejména se může dočkat nevděku obdarovaných nebo zmaření rodinného majetku marnotratníkem. Pokud se rodiče rozhodnout darovat dětem za života nemovitost, v níž sami žijí, měli by si pojistit zachování možnosti ji užívat, a to formou služebnosti bytu nebo reálného břemene. Z daňového hlediska není mezi darováním a děděním ve vztahu rodičů s dětmi rozdílu; daň se žádná neplatí. Poměřovat lze transakční náklady, a z toho pohledu dědění nemovitosti vzhledem k odvozování výše odměny notáři od hodnoty dědictví vychází téměř jistě dráž; naproti odměně notáři obnáší sepsání jednoduché darovací smlouvy a vyřízení vkladu na katastru nemovitostí jen zanedbatelné náklady.

Mgr. PAVEL GROŠPIC,
advokát

Přijďte si vyzkoušet bosochodník!

Loni na podzim se v Písku zrodil nápad na vybudování tzv. bosochodníku – stezky s prožitkovou a relaxační funkcí, ve které se střídají různé přírodní povrchy a chodí se po ní výhradně bez bot. Bosá chůze je pro člověka nejpřirozenější a celému pohybovému aparátu velmi prospěšná (masíruje chodidla a působí na reflexní body), a to jak na fyzické, tak i psychické úrovni.

Iniciativa vzešla ze skupinky píseckých „šátkařek“ – tedy matek, které můžete ve městě potkat s dětmi na těle v šátku nebo ergonomickém nosítku. Z několika lokalit byl vybrán prostor stávajícího proutěného hřiště na Jiráskově nábřeží, kam koncepčně dobře zapadá.

Výstavba (koncem dubna) byla financována městem Písek. Oficiální zprovoznění desetimetrového bosochodníku pro veřejnost se koná v úterý **2. května na hřišti od 13:00 hodin.** Součástí bude doprovodný program: dětská burza, možnost vyzkoušet si nošení dětí v šátku nebo nosítku, ukázky dětské „barefoot“ (bosé) minimalistické obuvi, seznámení s látkovými plenkami apod. Přestřižení otevírací pásky se bude konat za každého počasí, doprovodný program pouze v případě příznivých podmínek.

Více info o bosé chůzi a bosých stezkách v ČR lze najít na www.bosaturistika.cz.

za tým nadšenců
JANA HRUBCOVÁ

Ilustrační foto z archivu autorky. Na písecký bosochodník se přijďte podívat!

ZVĚROLÉKAŘ RADÍ:

Když je psí život opravdu pod psa...

Je pondělí ráno a začíná další běžný den na veterinární klinice. První pacient je desetiletý malamut, který krvácí z nosu. Po nezbytných vyšetřeních je diagnóza zřejmá – tumor (nádor) nosní sliznice. Jakékoli řešení bude velmi složité a nákladné a proto nechávám majitelům čas na rozumné promyšlení dalšího postupu. Přichází další pacient, jedná se o vitální šestiletou fenku labradora, jejíž majitelé zpozorovali bouli velikosti ořechu na břiše. Zde je diagnóza snadná – jedná se o rakovinu mléčné žlázy. Fena bude muset podstoupit chirurgický zákrok a s trochou štěstí bude dále pokračovat ve šťastném psím životě.

Třetím přicházejícím pacientem je dvanáctiletý německý ovčák trpící nechutenstvím, ztrátou hmotnosti a ztrátou radosti ze života. Ultrazvukovým vyšetřením diagnostikuji nádorovou masu velikosti grepu vyrůstající ze sleziny. Vzhledem k věku a rozsahu onemocnění se s majitelem domlouváme pouze na minimální léčbě zkvalitňující dožití (paliativní léčba).

Výskyt rakovinných onemocnění v současné veterinární praxi je enormní. Bude pravděpodobně kopírovat statistiku v lidské medicíně, což by znamenalo, že rakovinou onemocní každý druhý pes a každý třetí na ní uhyne. To je samozřejmě docela děsivé sdělení, nicméně situace nemusí být vždy temná. V současné době disponujeme celou řadou diagnostických a léčebných prostředků, díky kterým se nám podaří velké množství onkologických pacientů zachránit, případně jim prodloužit kvalitní život.

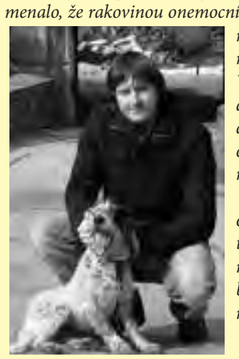

Naši zvířecí onkologičtí pacienti mají oproti lidským navíc jednu nezanedbatelnou výhodu. Svojí diagnóze nerozumí, nijak se pro ni netrápí, a dokud nemají bolesti, žijí dále šťastný psí život po pánečkově boku.

MVDr. MARTIN JEHLIČKA

300. výročí slavné panovnice – přečtěte si, jak to bylo doopravdy...

Dne 13. května před třemi sty lety (1717) se narodila česká a uherská královna Marie Terezie, která zůstává v povědomí široké veřejnosti jako významná panovnice habsburské éry v české historii. V Písku pobyla proti očekávání jen pár hodin na cestě z pražské korunovace do Českých Budějovic, i když slavnostně vyzdobené město očekávalo, že zde bude přenocovat...

Kromě pěti slavobrán byl pro ni upraven dům číslo 1 na Velkém náměstí, který dostal dokonce baldachýn. Nicméně královské město Písek významně ovlivnily jak zdlouhavé války, které vedla v prvé polovině své vlády, tak množství reforem, jež jako představitelka osvícenského absolutismu uskutečnila a umožnila tak modernizaci habsburského soustátí.

O dění v Písku v tereziánské době se zvídavý čtenář dočte v Sedláčkových **Dějinách královského krajského města Písku**, v knize J. Práška **Písecké 2. tisíciletí,** vydané roku 2000. Věnují se mu i některé články v **časopisu Výběr** (Časopis pro historii a vlastivědu jižních Čech) z různých let a od různých autorů.

Doba Marie Terezie je velmi dobře vylíčena v knize historičky Jitky Lněničkové **České země v době osvícenství,** kterou v roce 1995 vydalo nakladatelství Albatros. Ačkoli je bohatě ilustrovaná publikace primárně určena starším dětem, přehledně a zajímavě přiblíží dobu 18. století v českých zemích i dospělému čtenáři.

Náročnějším zájemcům o historii poslouží **10. díl Velkých dějin zemí Koruny české** z nakladatelství Paseka, věnovaný době mezi lety 1740 – 1792, v němž autoři Pavel Bělina, Jiří Kaše a Jan P. Kučera, renomovaní historikové, zaměřili svou pozornost na klíčové problémy tohoto období, jako jsou dynastické konflikty, absolutismus a reformy, ale i umění v době slohových proměn od baroka k rokoku a klasicismu.

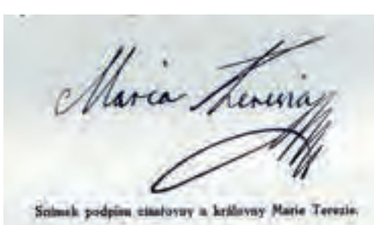

V loňském roce vyšla v Nakladatelství Lidové noviny výpravná publikace **Habsburkové. Vznikání občanské společnosti 1740 – 1918.** Na knize editované Ivem Cermanem se autorsky podílelo pětadvacet historiků, z nichž někteří jsou z jižních Čech. Zkoumali různé dějinné aspekty, mnohdy v našem dějepisectví nedoceněné. Právě v době Marie Terezie začal přechod od absolutní monarchie ke konstituční, od poddanství k občanské společnosti, k rozvoji právní kultury, která měla chránit jednotlivce. Autoři si všímají například židovské emancipace v českých zemích, postavení romského obyvatelstva, změn v projevech zbožnosti, rozvoje žurnalistiky atd. V knize najdete přes 600 barevných reprodukcí, plánky, chronologické tabulky a rodokmen habsbursko-lotrinského rodu. Kapitolu Osvícenství „zdola“ a kláštery v českých zemích tereziánské a josefínské doby napsal písecký rodák, pracovník Národního památkového ústavu v Č. Budějovicích Martin Gaži.

Obsáhlý reprezentativní lexikon **Habsburkové**, který k vydání připravila velmi erudovaná autorka, rakouská historička Brigitte Hamannová (1940 – 2016) a který v českém překladu vyšel už několikrát, přináší informace o většině významných členů této dynastie a umožňuje tak nahlédnout do spletitých příbuzenských vztahů rodu, ale jistě přispěje i k pochopení složitosti habsburské politiky. Obsahuje životopisy přibližně 400 Habsburků, které doplňují portréty, erby, rodokmeny a další ilustrace. Hesla zpracovávalo na 40 historiků z různých zemí.

Rakouská spisovatelka a novinářka Hanne Egghardtová představuje ve své knize **Muži Marie Terezie** čtivou formou devět mužů, kteří měli pro císařovnu velký význam. Jednak je to její velká celoživotní láska – manžel František Štěpán Lotrinský a milovaný syn Josef II., který jí však jako její spoluvládce připravil mnoho hořkých chvil, a jednak její rádci elegantní Emanuel Silva

Tarouca, osvícený právník Josef ze Sonnenfelsu, lékař Gerard van Swieten, kancléři Václav Kounic a Friedrich Wilhelm Haugwitz, vojevůdci Leopold Josef Daun a Gideon Ernst Laudon. Text doprovázejí fotografie, bohužel jen černobílé. Knihu vydalo letos nakladatelství Ikar.

Německý historik a publicista Franz Herre ve své knize **Marie Terezie: velká žena na habsburském trůně,** která ve druhém českém vydání vyšla v roce 2012 v nakladatelství Brána, zdařile skloubil portrét panovnice s historicky přesným obrazem doby a stavu říše. Na na vídeňském dvoře dovolí čtenáři nahlédnout do veřejného i soukromého života Marie Terezie.

Za dobový dokument lze považovat paměti Františka Jana Vaváka, které vyšly tiskem pod názvem **Paměti Františka J. Vaváka, souseda a rychtáře Milčického z let 1770 – 1816.** Pisatel v nich zachytil události ze svého soukromí i své názory na politiku a společnost. Vavák byl konzervativní, oceňoval zbožnost, píli a pracovitost a jako katolík zaujímal nesmlouvavý postoj k reformám Josefa II. Nyní jsou dostupné i v digitální podobě na webu Národní knihovny ČR na adrese *http://kramerius4.nkp.cz/*.

Zajímavé informace s obrazovým doprovodem je možné získat i na zahraničních webových stránkách, např. *www.habsburger.net* nebo *www.mariatheresia2017.at*, věnovaných oslavám 300. výročí narození Marie Terezie v Rakousku.

HANA TÝCOVÁ
Autorka pracuje v Městské knihovně Písek.

Máj – měsíc zamilovaných…
Obrázky z písecké historie svatební

Květen je měsícem zamilovaných, ale podle tradice si snoubenci věčnou lásku v tento čas neslibují. Je tak ideální doba věnovat se svatbám alespoň teoreticky – podívejme se dnes na některé písecké kuriozity v této oblasti.

Přání z lásky nebo ke svatbě z poloviny 19. století ze sbírek Prácheňského muzea v Písku

Historie oddavků v Písku sice nenabízí tak zajímavé případy, jako třeba ten ve vsi nedaleko polských Katovic, kde si dva muži – dvojčata – brali za manželky také dvojčata. Otec ženichů si zároveň bral za manželku ovdovělou matku nevěst. A tak se ta žena stala tchýní vlastních dcer a její nový manžel tchánem svých synů. Přesto stojí za to se do písecké svatební minulosti podívat.

Soužití mimo manželství je dnes tak běžné, že pojmy jako „život na psí knížku“ nebo „na hromádce“ se postupně vytrácí. Dříve však bylo manželství nejenom naprostou samozřejmostí, ale často i z materiálního důvodu životní nutností. Obtíží s tímto fatálním životním krokem byla celá řada. Hlavní slovo měli odjakživa rodiče hlavních aktérů. Od 20. století se nastávající dvojice snaží najít sama, ale jednoduché to stejně nemá. I v Písku si například vdavkuchtivé ženy musely dávat pozor na falešné ženichy. Jeden takový „podvodník s láskou“ našel svoji oběť v našem městě před sto deseti lety. Na Budějovickém předměstí se vloudil do domu dvou osamělých sester, vydával se za *„pana ředitele z Bechyně“*, a jak popisuje písecký týdeník Otavan, *„…mluvil, mluvil a brzy se vemluvil v srdce své vyvolené.“* Po tři dny se pak u sester nechal obsluhovat a bohatě hodoval, načež zmizel. O několik týdnů později informuje stejný zdroj o podobě dalšího proradného svůdníka. *„…jest přes padesát let starý, prostřední zavalité postavy, prošedivělých vlasů a knírů, má značnou pleš, plný obličej, světle šedé oči, nápadně vodnaté,“* líčí údajně ženám nebezpečného muže Otavan.

Ovšem ani s ženami to muži v Písku nemívali jednoduché. Ve stejném roce, tedy leta Páně 1907, se svatební průvod poklidně ubíral k děkanskému kostelu Narození Panny Marie. Zápletka vznikla při vstupu do chrámu, nevěstu nemohli svatebčané za žádnou cenu dostat dovnitř, na poslední chvíli si sňatek rozmyslela. A tak se *„…hosté rozešli a ženich musí se ohlížeti dále, bude-li chtíti eldorada manželského dojíti.“*

Polské kuriozitě s dvojčaty však přeci jenom jeden písecký případ může směle konkurovat. 16. února 1937 stála před oddávajícím na písecké radnici skutečně kuriozní dvojice. Říkanka, kterou kdosi možná na památku novomanželům složil, prozrazuje více. *„Silná vdova, slabý muž, ku svatbě se chystají už,“* popisuje básnička nesymetrický pár. Když však odhlédneme od netradičních fyzických dispozic snoubenců, probíhala zřejmě svatba v obvyklém pořádku. Na zdárném průběhu se podílela i celá řada píseckých podnikatelů. *„Po oddavkách U Třech korun velká bude tabule, by jídel dobrých bylo hojnost, nevěsta již pečuje. Řezník Tušl dnes již píchá tučného vepříka, tichý blázen na Otavě chytá štiku, kapříka. Hubáček se také činí, peče dorty, kremrolky, aby byly plné stoly, veškeré ty dobroty….“* O totožnosti snoubenců bohužel není známo nic, snad jen ženich měl pocházet z Vejprnic u Plzně.

A ještě o jedné zdejší svatbě, tedy spíše manželství, je třeba se zmínit. Že naši předci pokládali šťastné manželství za věc důležitou a dlouhého společného soužití si vážili, svědčí popis zlaté (nebo také „druhé“) svatby, kterou v Písku již 14. června roku 1723 slavil městský radní Jakub Keclík se svou manželkou Dorotou. Nižší průměrná délka života byla dříve jistě příčinou, že padesát let trvající manželství bývalo věcí velmi vzácnou. Onen jubilejní den 15 kočárů mířilo ke kostelu sv. Václava, kde písecký děkan za zvuku trub a bubnů vlašských udělil páru požehnání. Druhý den následovala hostina, bohužel však čeho dobrého tenkrát při těch *slavných a hlučných svatebních hodech* písečtí páni a sousedé pojedli a popili, není přesně známo. V jiných archivních materiálech nazvaných *Zástřela zvěře* se však dozvídáme, že *„3. Junni Vít Procházka, myslivec z Kamenného, přivezl jelena, který vážil 101 liber; z toho zadní čtvrť darována panu Jakubu Keclíkovi, radnímu k svatbě druhé padesátiletýho manželstva.“*

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

Kuriozní dvojice oddaná na písecké radnici v roce 1937, reprodukce z regionálního tisku

PEČUJ DOMA A S NÁMI – bezplatné ošetřovatelské kurzy

Diakonie ČCE pořádá v Městské knihovně Písek cyklus kurzů Pečuj doma a s námi. Je určen laickým pečujícím, starajícím se o seniory. Na kurzech získají potřebné rady a informace, prakticky nacvičí ošetřovatelské techniky a obdrží také soubor příruček k pečování a DVD s instruktážními videi. Kurzy jsou pro účastníky zdarma.

PROGRAM:

9. 6. 2017 (11.00 – 17.00 h) **Pečování o člověka s demencí.**
10. 6. 2017 (10.00 – 16.00 h) **Sociálně právní kurz.**
16. 6. 2017 (8.00 – 14.00 h) **Ošetřovatelský kurz.**
16. 6. 2017 (14.00 – 17.00 h) **Praktický nácvikový kurz 1.**
17. 6. 2017 (8.00 – 11.00 h) **Praktický nácvikový kurz 2.**
17. 6. 2017 (11.00 – 17.00 h) **Pečování v závěru života.**
23. 6. 2017 (11.00 – 17.00 h) **Kurz komunikace.**
24. 6. 2017 (10.00 – 16.00 h) **Fyzioterapeutický kurz.**

Vzhledem k omezené kapacitě se na akci zaregistrujte na http://www.pecujdoma.cz/akce/pecuj-doma-a-s-nami-kurzy-v-pisku/ nebo na tel. 603 167 539 či e-mailem: tomas.hataj@diakonie.cz.

Martin Řepa:
Zdravé jádro si nechávám

Že se náš rozhovor neobejde bez performace, mi bylo jasné, dříve než začal. Že ta první nastane hned u otázky o místě narození, jsem netušil. Ze čtyř jihočeských obcí si Martin poté, co eliminoval Protivín, kde byl jeho děda polesným, tátovu Volyni, kde byl jeho zploditel elektrikářem, i Čestice, kde rodiče v době porodu bydleli, nakonec vybral porodnicí vybavené Strakonice.

Základku už stihl ve Vodňanech, základní uměleckou školu absolvoval v Protivíně, kde si později koupil i svůj první domek. Do lidušky jej původně nevzali pro jeho nevýhodné postavení v abecedě – patří do generace ozpívaných Husákových dětí. Už tehdy však projevil svou klidnou rozhodnost a s přihláškou napochodoval přímo k řediteli, který drobnému klukovi neodolal. A udělal správně, Martin mu později přinesl čestné uznání z celostátní Alšovy země, jiné pak z bývalé NDR a další jen tak mimochodem z různých krajských výtvarných soutěží.

Brzdou dalšího vzdělávání na střední výtvarné škole byl prospěch, čtyřka z hudební výchovy sice naznačovala sklony k surrealismu, kazila však průměr, a tak se z Martina Řepy stal seřizovač s maturitou v CZM Strakonice. Jeho maturita časově koincidovala se zatím poslední maturitou naší společnosti v roce 1989, po které se překotně otevíraly nové možnosti výtvarného vzdělávání. Výsledkem přijímaček se šancí přijetí 1 : 25 u Anežky České v Krumlově byl sice certifikát o nedostatku talentu, to však neodradilo tamní pedagožku, paní Leu Dočekalovou, aby Martinovi poskytovala soukromé hodiny.

V této době se v Martinově životopisu vynořují České Budějovice. *„V Budějovicích jsem si dokázal vydělat tolik, abych si otevřel svou první soukromou galerii. Působila při firmě, kterou jsme založili s kamarádem a v níž jsme se věnovali hlavně výrobě a obchodu s dřevěnými hračkami,“* vysvětluje Martin.

Trvalo pár let a Martin zakotvuje ve Vodňanech, kde se měl možnost zřídit si – pod hlavičkou své firmy – ateliér s prodejní galerií přímo na hlavním náměstí. Tam pořádal výstavy autorů jako Konrád nebo Říhánek.

Právě ve Vodňanech začal Martin spolu s přáteli organizovat Dny svobodné tvorby s účastí dnes již renomovaných umělců jako Kuthan, Buzu či Brátka. Tyto aktivity s sebou přinesly nabídku místa nejprve správce a později kurátora sbírek Městského muzea a galerie ve Vodňanech. Této práci Martin Řepa věnoval deset let. *„Naše akce později přerostla do mezinárodních Vodňanských výtvarných dnů. Dnes mi připadá, že tehdy to bylo všechno trochu snadnější. Hranice byly otevřeny krátce, my jsme byli „atrakce“, jezdili k nám zpoza Šumavy a hodně nakupovali naše práce.“*

Čas doslova běžel, Martin se oženil a původní domeček v Protivíně již nestačil. Následovalo pět let vylepšování finanční situace v Temelíně a pak ještě rok ve vodňanské galerii. Posledních deset let Martin pracuje u jedné písecké firmy.

„Výtvarná studia jsem završil nultým semestrem na Vysokém učení technickém v Brně, kde jsem se věnoval konceptuálnímu umění pod vedením Petra Kvíčaly. Největší vliv na mne měl Marian Palla, který je pro mne dodnes hlavním českým konceptualistou. Původně jsem si myslel, že co maluji, je abstrakce. Jak se mi otevíraly obzory, zjišťoval jsem, že to, co dělám je vlastně pop art, do něhož patří happening i performance.“

Martin je členem Prácheňské umělecké besedy a Klubu vodňanských výtvarníků. Právě s vodňanskými se několikrát prezentoval v zahraničí. V Rakousku byl jednou odmítnut s obrazem Svatá inseminace. *„Až později jsme se dozvěděli, že výstava se koná v prostorách bývalého kostela, tak jsem jim odpustil.“* Po instalaci obrazů na veletrhu umění kdesi u Lince se z kroužku přátel najednou ozval výkřik: *„Ničí ti obraz!“* A opravdu. Stařenka s dvěma trekovými holemi statečně dupala po plátně s názvem Šedesát devět. *„Řekl jsem si, že je krásné, když dokáži probudit takový nával citů!“* odpouští jí i dnes Martin. *„Svůj nejrozměrnější obraz jsem vytvořil na sympóziu v Aarwangenu, s nímž Protivín spojují partnerské kontakty. Nejprve jsem byl hrdý, že mi nabídli zeď s rozměry 13 x 2 metry. Olitoval jsem až později, když ostatní umělci byli za dva dny hotovi, zatímco já s manželkou jsme pracovali v letním parnu a žáru celý týden.“*

V roce 2006 založil Martin s přáteli skupinu Druhořadí s cílem pořádat happeningy a performance. Jednou jich dvacítka chodila s obrazy pověšenými na těle mezi návštěvníky Vodňanských rybářských dnů, jindy přivedli živou kozu na akci To si děláte kozy do Galerie M v Milevsku. *„Nazvali jsme se Druhořadými, abychom se odlišili od prvořadých, tedy profesionálních umělců. Chci se totiž živit něčím jiným než uměním. Tak mi pro umění zbývá volná mysl. Obrazy sice prodávám, ale raději je vyměňuji například za nějakou službu. Z každé „série“ si ty pro mne nejdůležitější vždycky nechávám. Říkám jim zdravé jádro,“* přiznává Martin.

Martin Řepa se přiznává k svým domácím výtvarným láskám: Mikuláši Medkovi, Janu Švankmajerovi a Karlu Zemanovi. Uznává Kateřinu Šedou, která jej přizvala k jednomu ze svých projektů, hodně mu říkají Michael Rittstein a Olbram Zoubek. Z píseckých „bere“ Trávníčka a Říhánka, i když každého pro něco jiného. Na rozdíl od jiných nezanevřel na Milana Knížáka, kterého obdivuje za jeho happeningy v 60. letech minulého století a napojení na Fluxus. V zahraničí mu učaroval Marcel Duchamp a po výstavě, kterou viděl ve Španělsku, obdivuje Jacksona Pollocka. *„Nikdy předtím jsem si nemyslel, že se v jeho dílech skrývá taková síla,“* vyznává.

ANDREJ RÁDY
Autor je výtvarník a překladatel.

Svatba v Madridu

Patheroye Roye: S punkem ve filmu a problémy s OSA

Punková partička Patheroye Roye se zrodila před dvanácti lety ve Štěkni, na pomezí Strakonicka a Písecka. Zpočátku se kapela orientovala více na strakonickou scénu, aby později našla takřka domácí zázemí v píseckém Divadle Pod čarou, kam to muzikanty poslední roky nejvíce táhne.

Lucie Kratochvílová zvuk kapely obohatila o saxofon.

Kromě změny na bubenickém postu, který do roku 2011 zastávala Monika Literáková, hrají muzikanti v nezměněné sestavě: Martin Vlček (kytara, zpěv), Ondřej Vlček (kytara, zpěv), Honza Mráz (baskytara, zpěv) a Martin Binder (bicí). V roce 2013 posílila pánské složení skupiny navíc Lucie Kratochvílová, která sound kapely obohatila o saxofon.

„Měli jsme nástroje, písničky, ale neměli název. Najednou k nám přišel Štajner, basák z blatenské kapely Anča band, a vyprávěl, že byl na nějaké pitce po výroční schůzi včelařů. Dva statý včelaři se hádali o to, kdo z nich má více rojů. Jeden měl dvoje a druhý pateroje, a tak jsme přišli k názvu kapely. A říkali si, že by to mohlo být vtipný,“ vzpomíná Martin. Punk si ani tak nevybrali sami, ale takříkajíc jim byl naservírován tetou bratří Vlčků. *„Když jsme byli malí, tak si nás teta půjčovala od rodičů a tahala nás po punkových koncertech. Vzpomínám si, že na EEčkách jsem byl poprvé asi ve dvanácti letech a koukal na to jako péro z gauče,“* upřesňuje Ondřej a dodává: *„Kytaristu Bakču z téhle kapely jsem bral jako hroznej idol, nikdy mě nenapadlo, že s ním budeme někdy stát na jednom pódiu.“* Oba bratři vzpomínají, že hráli jeden ze svých prvních koncertů v Kestřanech a skupina E!E nedorazila. *„Byl tam jen Bakča a zpíval s námi půlku koncertu. V tu chvíli jsme si splnili sen, protože to byla opravdu punková persona,“* dodává Martin.

Patheroye Roye se nesnaží být angažovaným či revoltujícím punkem. Spíš chce publikum a sebe bavit. Proto i jejich písničky jsou většinou o zábavě a o holkách. *„Nechceme se nijak cpát do politických témat, radši si koncerty užíváme,“* přiznává Martin. Podle jeho slov mu stačí hrát jednou dvakrát do měsíce, ale přitom naplno. *„Taky jsme hráli každý víkend a nebylo to ono, byť asi jako každá kapela jsme ty ambice asi měli. Už jsme si ale všechno asi splnili,“* říká s úsměvem Martin. *„Ať to bylo hraní s kapelou E!E, nebo to že nám EEčka zpívali vokály na naši desku, kterou se nám podařilo natočit.“* Album s 15 písněmi nazvali Je to pryč a nahráli ho v roce 2009 ve studiu ExAvik. Nyní dokončují další CD, které bude bohatší právě o zmiňovaný saxofon Lucie Kratochvílové, propracovanější aranže a celek by měl být dynamičtější.

Kapela zpočátku nejčastěji koncertovala ve Strakonicích v klubu Křemelka, na open air akcích na Podskalí nebo na Blatensku se skupinou Anča Band. Postupně se objevovala i vystoupení v pražských klubech Ojai, Modrá Vopice nebo v klubech v Plzni. Řízením osudu se punkeři dostali i do filmu Zejtra napořád. Koncertní scény se natáčely přímo v hostinci Pod skalou ve Štěkni. *„Doporučili nám zapsat naše čtyři písničky, co se objevily ve filmu, pod Ochranný svaz autorů – OSA. I když jsme cítili, že to není úplně dobře, nechali jsme se ukecat. Říkali nám, kolik vyděláme. Nejen, že jsme nic nevydělali, ale od OSA jsme po roce odstoupili. Byli to strašný tahanice, na druhou stranu jsem rád, že tuhle zkušenost máme a můžeme o tom otevřeně mluvit,“* sděluje Martin a Ondřej dodává: *„Jen registrace u OSA nás stála 600 korun a za půl roku jsme od OSA dostali 312 korun. Ale hlavně nám volali kamarádi, co nás pořádali, a říkali: Hele, my za vás OSA máme zaplatit tu 800, tu 1300 korun, i když už jsme pod ní nebyli.“* Martin dál vysvětluje: *„Tyhle nepříjemnosti jsou stále. OSA to zkouší na pořadatele a chce, aby za nás platili poplatky, a to nejen za čtyři písně z filmu, ale za celý playlist. My to pak další celý týden řešíme, je to únavný martyrium.“*

Vedle muziky punkery baví nejvíc cestování a vysokohorská turistika. Bratři Vlčkové mají za sebou tři čtyřtisícovky v Alpách a Lucie projela na kole Asii i Jižní Ameriku. Téměř celá pánská část pak dělá společně v jedné malé firmě, takže spolu tráví i čas pracovní. Všichni si přejí však zůstat, co nejdéle spolu v kapele, mít inspiraci na nové písničky a spoustu pohodových koncertů.

ZBYNĚK KONVIČKA

Generace

nemáme prachy no a co
jsme bezprizorní no a co
nevíme jak na to no a co
neznáme zákony no a co

jsme pouhý národ
mladší generace
my jsme jen loutky
starší honorace
jsme pod nadvládou
ne zrovna chytrých hovad

my nechcem vládnout
my nejsme jejich odpad
nemáme prachy no a co
jsme bezprizorní no a co
nevíme jak na to no a co
neznáme zákony no a co

my máme životní styl

Kapela Patheroye Roye byla také hostem benefičního festivalu Rockem proti rakovině v Ražicích. Frontmanem kapely je Martin Vlček.

Prácheňské muzeum zve: Protivín v obrazech, muzejní noc legionářů, Vítání ptačího zpěvu

V květnu se konečně některé muzejní akce přesouvají ven – nenechte si ujít tradiční Vítání ptačího zpěvu v neděli 14. 5. nebo první letošní výstavu jednoho dne na parkánech. A když počasí nebude zrovna vybízet k venkovnímu posezení či procházce, uvnitř muzea se něco děje pořád.

V Galerii až do 28. května můžete zhlédnout exkluzivní kolekci obrazů slavných českých krajinářů. Pod názvem **Slavnost malby** se ukrývají díla A. Chitussiho, J. Mařáka, V. Špály nebo O. Kubína. Jedná se o mimořádnou příležitost vidět skutečně prvotřídní malby přímo v Písku. **V úterý 9. a v úterý 23. května od 16 hodin** vás zveme na **komentovanou prohlídku** touto výstavou, kterou povede Bc. **Martina Měřičková**. Zároveň zveme školy na program spojený s výtvarnou dílnou, který je vhodný pro základní i střední školy. Objednávat se můžete na telefonu 382 201 111 nebo na edukace@prachenskemuzeum.cz.

V Malých výstavních síních je také do 28. května možné spatřit mineralogickou výstavu **Čarovný svět krystalů – pegmatitů Čertova břemene**. I zde pořádá muzeum **komentovanou prohlídku** pro veřejnost **ve čtvrtek 4. května od 16 hodin.** Provádět bude sám kurátor a geolog muzea Ing. **Jaroslav Cícha**.

Nejmenší muzejní výstavní prostor Chodbu knihovny obsadí v květnu brouci. Nebudou to žádné obyčejné mandelinky, ale půjde o exotické druhy ze všech možných koutů světa. Výstava **Jan Kobylák – Brouci a broučci** představí magické kouzlo ilustrací, kterým se entomolog a cestovatel Jan Kobylák věnuje přes třicet let. Přestože dnes již fotografická technika dokáže dokonale zobrazit zvířata i rostliny, jsou ilustrace svou propracovaností a detaily stále nenahraditelné v oblasti vědeckých i populárních knih. Kresby doplní i hmyzí předlohy z autorovy sbírky. Výstava potrvá od 3. do 31. května.

Vzhledem k ročnímu období přišel zase čas oblíbeného formátu výstav jednoho dne. První letošní připadá na **čtvrtek 25. května**, kdy na parkánech od 17 hodin začne ukázka prací členů **Prácheňské umělecké besedy Ode zdi ke zdi.** Svá díla zde představí přes dvacet členů tohoto sdružení a letos půjde o jejich první společnou výstavu. Představí se tu mozaiky, fotografie, patchwork, tapiserie, malby a další techniky. Parkány hradu mají výjimečnou atmosféru a výtvarné výstavy pak své neopakovatelné kouzlo.

Čtvrteční přednášky se během letních měsíců nekonají, těšit se na ně můžete zase v říjnu. Výjimku tvoří **dvě setkání s PhDr. Viktorem Kubíkem,** Ph.D., která pořádá Městská knihovna Písek ve spolupráci s muzeem. Poprvé do přednáškového muzejního sálu dorazí historik umění ve čtvrtek **4. května** mimořádně **od 17,30 hodin,** aby nás seznámil s **Počátky renesance v Itálii** a uměním v Záalpí 15. století. Řeč bude o bratrech van Eyckových, Brunelleschim či Botticellim. O měsíc později pak přednášející dorazí ještě jednou.

Pro ty, kteří by chtěli potkat přímo ve městě koroptev či křepelku, naučit se rozeznat hlas slavíka, či vidět na vlastní oči kroužkování ptáků, je určená akce **Vítání ptačího zpěvu.** Letos se koná v neděli **14. května od 6 hodin ráno** (brzká hodina je bohužel nutná, protože v průběhu dne ptačí hlasy utichají), sraz je na zadním nádvoří muzea, tedy v bývalé obchodní akademii. Výhodou je mít s sebou vlastní dalekohled. Muzejní zoologové **RNDr. Jiří Šebestian a RNDr. Karel Pecl** nás tentokrát vezmou mimo centrum – do průmyslových a zdevastovaných částí města, kde se ukrývají překvapiví ptačí obyvatelé.

Na Slavnosti malby je až do 28. května k vidění například obraz Jitro od Václava Brožíka

Od května se zároveň **otevírá naše pobočka Památník města Protivína**, kam lze zajít denně kromě pondělí od 9 do 16 hodin. Sezónu zahájíme výtvarnou výstavou **Protivín v obrazech,** kde najdete plátna malířů od 19. po 21. století. Chybět nebudou nejznámější protivínské motivy jako jsou zámek, náměstí či kostel sv. Alžběty. Kurátor Jan Kouba shromáždil několik desítek obrazů počínaje Ferdinandem Runkem a Petrem Pflegerem či Josefem Milotou konče. Výstava začíná **vernisáží v úterý 2. května v 16 hodin**. Zároveň jako každoročně představujeme v Protivíně exponát roku. Letos se jím stávají negativy snímků od fotografa Karla Javůrka, na nichž je zobrazena protivínská mlékárna v roce 1948. Jedná se o soubor 36 negativů, které muzeum zakoupilo od soukromého sběratele, a z nich bude možné vidět několik pozitivů. Na snímcích je k vidění tehdejší proces zpracování mléka a výroby mléčných výrobků, stejně jako stav budovy mlékárny. Exponát roku je umístěn u pokladny muzea.

A protože se množí dotazy na **muzejní noc**, tak vězte, že se už blíží – letos si rezervujte termín **3. června od 19 hodin** a těšit se můžete na program s tématem **legionářů**.

Aktuální novinky sledujte na webu www.prachenskemuzeum.cz, na www.facebook.com/pmpisek, na plakátech a ve vývěsce před radnicí.

KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

Výstava Protivín v obrazech představuje malíře, kterým přirostlo k srdci město nad Blanicí.

Stát se pěstounem?

Jedno z nejlepších rozhodnutí mého života

V Písku působí už řadu let organizace s názvem Arkáda – sociálně psychologické centrum. Nabízí velké spektrum služeb – jednu z nich dnes představíme blíže. Program podpory pěstounských rodin je v Arkádě už od roku 2014. Jak jej pěstouni hodnotí, je pro ně přínosný?

PPPR si zaslouží vaši pozornost. Program doprovází pěstounské rodiny z celého jihočeského kraje. Jeho cílem je pomoci pěstounům vytvářet bezpečné a rodinné prostředí pro děti, získávat informace a praktické návody pro péči o ně a v případě potřeby zajistit bezpečný kontakt s biologickou rodinou.

V dnešní zrychlené době zapomínáme na to, že štěstí a lásku máme přímo před nosem. Všechny děti neměly to štěstí, aby se narodily do fungující rodiny. Tento program, a samozřejmě především pěstouni pomáhají takovým dětem najít nový domov. Požádala jsem o rozhovor dvě pěstounky – Kristýnu a Petru. Chtěla bych jim poděkovat za rozhovor i za to, že měly odvahu stát se pěstouny.

Co vás inspirovalo k tomu, stát se pěstounem?
Kristýna: Hlavní motivací byl pro mě asi syndrom prázdného hnízda a nemožnost mít své vlastní další děti. Také především spousta lásky, která potřebovala ventilaci. Do naší rodiny jako první přišel tehdy 3 a půlletý roztomilý Lukáš a o čtyři roky později tehdy stejně stará, úžasná sedmiletá Jana. Musím napsat, že k oběma dětem jsme si okamžitě vytvořili velmi silný a vzájemný vztah. Naše rodina měla ten správný impuls do dalšího života.
Petra: V našem sousedství jezdila na chalupu paní, která pracovala v dětském domově v Praze. Brávala děti z domova k nám na návštěvu, ukázat maminku, tatínka, pejska a piáno. Děti byly ve věku naší tehdy nejmladší dcery. Jelikož jsme měli tři děti, uvědomovali jsme si rozdíl mezi nimi. Začali jsme uvažovat výhledově o přijetí dítěte. V tom přišla jednoho dne na návštěvu sousedka s dětmi. Byla mezi nimi i Nikča. Vtrhla do našeho domu se slovy „Ahoj mami, kde mám postel, tady se mi líbí!“ Nikola byla romská holčička s těžkou zrakovou vadou, a přestože byla i v programu adopce do zahraničí, rodinu se najít nedařilo. Rozhodli jsme se, že ji najde u nás, a bylo to nejlepší rozhodnutí v našem životě.

Proč jste si jako doprovázející organizaci vybrali právě píseckou Arkádu?
K: Arkádu jsem si vybrala na doporučení naší sociální pracovnice a poté, co jsem si získala informace na internetu a od přátel. Důležitý byl pro nás i rozsah poskytovaných služeb a po uzavření smlouvy jsem velmi ocenila i osobní přístup a profesionální pomoc v každé situaci.
P: S Arkádou jsme měli osobní, velmi dobrou zkušenost z dřívějška, při řešení problémů.

Co vám přináší spolupráce s doprovázející organizací?
K: Oceňuji pravidelné návštěvy v rodině. Vždy probereme, co je pro děti i pro nás důležité. Vážím si otevřenosti k dětem i k nám rodičům. Společně se podělíme o radost i o problémy a děti naší „tetě“ věří – to je pro nás nejdůležitější. Je tu i významná finanční podpora od Arkády na letní aktivity dětí. Je to služba naprosto profesionální, ale i s lidským a individuálním přístupem, a mohu ji vřele doporučit potencionálním zájemcům z řad pěstounů.
P: Souhlasím. Kromě přátelského vztahu s milými lidmi získáváme spoustu nových informací, setkáváme se a sdílíme zkušenosti s ostatními pěstouny. Máme odbornou pomoc a podporu při řešení složitých situací, zprostředkování péče odborníků, příspěvky na pobyty, společný postup s OSPOD.

Jaké předpoklady by měl mít člověk, který se chce stát pěstounem?
K: Především být trpělivý, laskavý a vnímavý.
P: Pěstoun nemusí být žádný nadčlověk. Je to obyčejný rodič, schopný poskytnout svoji lásku a čas dítěti. Snad jen s větší mírou tolerance.

Bylo pro vás někdy těžké přijmout biologické rodiče vašeho přijatého dítěte?
K: K dětem pochopitelně patří i jejich biologičtí rodiče, v tomto ohledu máme asi štěstí, v rodném listě mají obě děti uvedené pouze matky. Dětem je teď 13 let a zatím se o ně ani jedna nezajímala.
P: S biologickými rodiči nejsme v přímém kontaktu, jsme s manželem poručníci. Otec není uveden a matka je zbavena rodičovské odpovědnosti. Přesto se snažíme s Nikčou o její biologické rodině mluvit, dát jí informace, které máme, například o sourozencích. Těžké bylo se i vyrovnat s myšlenkou, že by mohla Nikča přejít znovu do péče biologické rodiny, což může čekat každého pěstouna.

Myslíte si, že výchova přijatého dítěte je těžší než výchova dítěte vlastního?
K: Mám dvě už dospělé děti a dva vnuky. Myslím, že výchova vlastního a přijatého dítěte se neliší. Všechny děti potřebují především spoustu lásky a pevně vymezené mantinely.
P: Výchova přijatého dítěte je rozhodně těžší, jak mi řekla jedna pěstounka, musíme si hledat společný jazyk, sladit vrozené dispozice, reakce okolí, jako pěstoun se musíme vzdělávat. Někdy si připadám jako slepice, která vyseděla kachňátko.

Jak se nyní cítíte v roli pěstouna, jak zpětně hodnotíte své rozhodnutí?
K: V současné době je dětem 13 let, a hlavně chlapec zkouší, co ještě vydržíme. Přesto jsem, ne „v roli pěstouna“, ale jako matka velice hrdá na vše, co jsme společně dokázali, a hlavně přeji dětem do života to nejlepší. Každý jejich pokrok a úspěch je i naším úspěchem
P: Pěstounství mi změnilo život, vlastně celé rodině. Utřídilo hodnoty, přátele. Věta „Musíte si brát cikáně?“ řekne mnoho... Moje profesní směřování se od textilu stočilo k lidem. Naučila jsem se spoustu nového. Vystudovala jsem vysokou školu, naučila jsem se vážit si svojí role matky, poznávám romskou kulturu, učím se Braillovo písmo, prostě stát se pěstounem bylo jedno z nejlepších rozhodnutí mého života.

DOMINIKA PRAVDOVÁ
Autorka je spolupracovnice Arkády Písek.

Ilustrační foto z velikonoční akce písecké organizace Švagr pro děti z dětských domovů. Foto Martin Zborník

FAMO v Písku úspěchy oceňuje

Polina Kazakova zvítězila s filmem Toro

V minulém čísle jsme psali o tom, že rektor Filmové akademie Miroslava Ondříčka v Písku Gabriel Švejda předal zvláštní Ceny rektora dvěma úspěšným studentkám a přinesli jsme rozhovor s Lenkou Ivančíkovou. Dnes přinášíme rozhovor s druhou oceněnou – Polina Kazakova přišla na jih Čech z Ruska, naučila se výborně česky a absolvovala tu obor Vizuální efekty a klasická animace. Vyhrála na 35. ročníku festivalu Enkarzine ve Španělsku v kategorii Best Short Animation se svým čtyřminutovým filmem Toro!

Polina Kazakova s Cenou rektora FAMO v Písku.

Jak jste se dostala do Písku?
Jsem původem Ruska a do Písku jsem se dostala před sedmi lety, do 22 let jsem žila v Moskvě. Už předtím jsem v Moskvě studovala filmový obor a fotografovala jsem, a tak jsem si vybrala Písek s jeho filmovou školou. Původně jsem se hlásila na obor dokument, ale po příjezdu do Čech jsem příliš nechápala místní reálie, byla jsem dost vyděšená ze všeho nového – prostoru, spolužáků, nového jazyka, nového kulturního a etnického prostoru... V oboru animace jsem vlastně pak našla azyl od stresujících dokumentů... Ale já jsem milovala animaci už předtím, v Rusku, zkoušela jsem to prvně asi v patnácti letech, a dnes svého výběru vůbec nelituju. Tady na škole mne hlavně od začátku strašně lákala taková tajemná místnost se starou trikovou kamerou, strávila jsem tam celé týdny tím, že jsem malovala obrázky na sklo a zkoušela to všechno...

Na čem teď pracujete?
Dokončuji magisterské studium, vlastně dodělávám už jen absolventský film, to je jediné, co mi ještě chybí k úspěšnému završení studia.

Rektor FAMO v Písku Gabriel Švejda.

Můžete o něm něco říct?
Já opravdu nerada mluvím o tom, co ještě není hotové, ale je to téma střetu dvou různých kultur. Začínala jsem to před dvěma lety, to možná bylo ještě aktuálnější, ale ono se to vlastně nemění – je to film o dvou různých světech a jejich setkání. Film bude sedmiminutový, je to velmi složitá a drahá práce, hotový bude příští rok.

Řekněte něco o vašem vítězném filmu Toro...
Je to čtyřminutový film a získali jsme dvě první ceny na festivalech – v Kanadě a v Baskicku. Je to klasická kresba, černobílá, inkoustem na papír, a je to o vztahu mezi chlapem a ženou. Jakási paralela ke koridě, o boji, lásce a odpuštění. Je to také stylizace na obrázky Pabla Picassa, který koridu hodně ztvárňoval. Překvapilo mě, že právě Španělům se to tolik líbilo, myslela jsem, že tam už mají koridy po krk, ale možná právě proto, že ji tak důvěrně znají, tak mne pochopili...

Co plánujete dál, myslíte, že bude jednoduché najít ve vašem oboru profesionální uplatnění?
Tak animovaných filmů se asi až tolik netočí, je to velmi finančně i časově náročné a specifické, ale animace je stále vyžadovaná a používaná – v reklamách, na internetu... Musíte ale poznávat nové technologie, hledat nové cesty. A co budu dělat? Víte, ono je třeba kombinovat umělecké ambice, práci, která se mi opravdu líbí, a vydělávání peněz – protože pokud jste dvanáct hodin denně zavření v temném studiu a přitom z toho nemáte ani peníze na život, na cestování a podobně, tak pak žijete velmi smutný život... Kvůli pracovním příležitostem se asi budu stěhovat do Prahy, kde už jsem nějakou dobu taky bydlela.

Chcete zůstat v České republice?
V Rusku bylo dobře, znám to tam, teď jsem žila sedm let v Čechách, je tu taky hezky. Ale mnohem víc se mi líbilo ve Španělsku, kde jsme byli na festivalu, to mne láká, hlavně sever, Baskicko. Strašně ráda bych se tam vrátila, asi i žila. Tam jsou lidé vstřícní, otevření, harmoničtější... Češi jsou více schovaní dovnitř, studenější.

A jací jsou Češi ve srovnání s Rusy?
Zpočátku se mi hodně líbili. Jsou klidnější, mají svůj rytmus, čas – na rozdíl od Rusů. No, ale když někde žijete déle, poznáváte i horší stránky. Ale to asi vždycky a všude najdete něco, co vás štve...

Jste spokojená, že jste si vybrala píseckou školu?
Každá škola má plusy i minusy, máte dobré i špatné vzpomínky, různé zážitky se spolužáky i ve škole, ale celkově jsem spokojená. Nikdy jsem se tu nesetkala s žádným negativním vztahem či projevem vůči mně, ani s lhostejností – vždycky mi všichni pomohli a podpořili mne. Pokud máte dobrou myšlenku, projekt, tak vás tu podpoří, a to je moc důležité. Pro pracovité a talentované lidi je to skvělé, hodně jsem se tady naučila.

Text a foto ZDENKA JELENOVÁ

Z předání cen – zprava rektor Gabriel Švejda, ředitelka Vladana Terčová, absolventka FAMO Lenka Ivančíková a Polina Kazakova.

12. ročník celostátní přehlídky divadelních představení waldorfských škol

DUHOVÉ DIVADLO

31. 5. – 3. 6. 2017
PÍSEK

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ PŘEHLÍDKY | PÁTEK 2. ČERVNA | DIVADLO FRÁNI ŠRÁMKA | 8.40 HOD.

Jiří Čáp
CESTA KE ŠTĚSTÍ
Jaké nástrahy si připraví tři čarodějnice?
Ještě že máme kouzelného dědečka a jsme v pohádce.
Režie J. + J. Čápovi
ZŠ Svobodná Písek 8. tř. | Divadlo F. Šrámka | **středa 31. 5.** v 10.30 | **pátek 2. 6.** v 9.00 | **sobota 3. 6.** v 19.00

Ferdinand F. Šamberk
ÉRA KUBÁNKOVA
Situační komedie o továrníkovi, který chce vstoupit do politiky a řídit veřejný život i diktovat jak žít svým blízkým.
Hra neztratila ani po letech na své aktuálnosti.
Režie V. Janebová
Praha Dědina – absolventi | Divadlo Pod čarou | **čtvrtek 1. 6.** v 17.30

Robert Fulghum, B. Kožušník
DRŽ MĚ PEVNĚ, MILUJ MĚ ZLEHKA
Taneční klub Century není jen místem, kde hraje hudba a lidi si sem odskočí zatancovat. Je to svět sám pro sebe, jeviště, kde se odehrávají komedie i tragédie a kde může dojít k čemukoliv, protože jsou tu lidi.
Tak jako tango není tanec, ale životní postoj...
Režie B. Kožušník
waldorfská SOŠ Ostrava 12. tř. | Divadlo F. Šrámka | **čtvrtek 1. 6.** v 19.30

Jevan B. Thomas
CHARLEYOVA TETA
Také mate tetu? Charley má tetičku až z Brazílie, která má přijet každou chvíli. Ovšem její příjezd se však nečekaně opozdí, což způsobí mladým studentům Jackovi a Charlesovi mnoho potíží.
Režie P. Fuková, I. Bambasová
waldorfská ZŠ Č. Budějovice 8. tř. | Kulturní dům – velký sál | **2. 6.** v 10.40

Jan Werich
LAKOMÁ BARKA
Jedná se o krátký, vtipný příběh, kde hlavní roli hrají špatné lidské vlastnosti. Hlavně lakota, závist a lidská hloupost.
Režie D. Hrabovský
waldorfská ZŠ Ostrava Na Mlýnici 8. tř. | Kulturní dům – hudební sál | **2. 6.** v 10.40 | Divadlo Pod čarou | **3. 6.** v 9.30

B. Wilder, I.A.L. Diamond
NĚKDO TO RÁD HORKÉ
Někdo to rád dokonalé a někdo zase sugar.
Hudba, ženy(?), zpěv...
Režie B. Krejzová
waldorfská ZŠ Ostrava Poruba 8. tř. | Divadlo Pod čarou | **2. 6.** v 10.40

Georges Feydeau
DÁMSKÝ KREJČÍ
Záletný doktůrek...
Co se stane, když si novomanželka zavolá na pomoc maminku?
Režie I. Hrdličková
waldorfská ZŠ Svobodná Písek 9. tř. | Divadlo F. Šrámka | **2. 6.** ve 12.00 | **3. 6.** v 15.00

Oscar Wilde
BĄDŹMY POWAŻNI NA SERIO
Buďme v povaze vážní neboli „Jak je důležité míti Filipa"
Komedie, jejíž celý děj se točí kolem falešných identit, které si vymysleli dva známí, aby mohli žít dvojí životy.
Režie W. Madey
Niepubliczne gimnazyum im. J. Korczaka Krakow 9. tř. | Kulturní dům – loutkový sál | **2. 6.** ve 12.00

Oldřich Janeba
NADĚJE
Taškařice o neveselých věcech se šťastným koncem.
Je to příběh o věčném utíkání a o tom, že skutečné štěstí se nenachází za žádnou louží.
Režie V. Janebová
waldorfská ZŠ Praha Dědina 9. tř. | Divadlo Pod čarou | **2. 6.** ve 12.00 | **3. 6.** v 11.15

Johann N. Nestroy
PRO NIC ZA NIC
Kdo by to jen tušil, že milovaná je zároveň předurčená, že všechno podnikání, všechny důmyslné plány i naděje na bohatého zetě byly pro nic za nic. Fraška se zpěvem a možná i tancem ve třech dějstvích.
Režie D. Pleštil, P. Grajová, hudba J. Slavík
waldorfská ZŠ Semily 8. tř. | Kulturní dům – velký sál | **2. 6.** ve 14.00 | **3. 6.** v 11.45

R. Vančura, S. Polcarová
na motivy knihy Ivana Vyskočila
MALÝ ALENÁŠ
Hlavní postava příběhu Malý Alenáš se se svým průvodcem objeví v Krajině snů, a už dělá snům jejich správce. Spravovat sny, to není jen tak, ale Malý Alenáš vše zvládne, ať už jakýmkoli způsobem...
Režie R. Vančura, S. Polcarová
waldorfská ZŠ Brno 8. tř. | Divadlo Pod čarou | **2. 6.** ve 14.00 | **3. 6.** ve 13.00

M. Zahrádková, H. Selešiová
na motivy knihy R. Dahla
KARLÍK A TOVÁRNA NA ČOKOLÁDU
Dobrosrdečný Karlík dostane díky nálezu zlatého kupónu možnost navštívit největší a nejsenzačnější továrnu na čokoládu na světě. Spolu s ním přichází do továrny také další čtyři děti.
Kdo z dětí získá speciální cenu majitele továrny?
Režie Pavel Seleši
waldorfská ZŠ Praha Jinonice 8. tř. | Divadlo F. Šrámka | **2. 6.** v 15.00

William Shakespeare
BOUŘE
Díky mořské bouři, kterou způsobil mág Prospero se může projevit nová láska, ale otevírají se i staré hříchy. Je možné staré hříchy odčinit? Skrývá ostrov ještě jiná tajemství?
Režie V. Janebová
waldorfská ZŠ Praha Dědina 8. tř. | Divadlo Pod čarou | **2. 6.** v 15.45 | **3. 6.** v 15.00

Karel Čapek
BÍLÁ NEMOC
Do jakési země, jejíž národ je plamennými projevy diktátora právě úspěšně přesvědčován o své nadřazenosti a oprávněnosti vojenské expanze, se rozšířil bacil silně destruktivní formy malomocenství. Je nazýván morbus Tshengi nebo lidově „bílá nemoc".
Režie J. Richter
waldorfská ZŠ Ostrava Poruba 9. tř. | Kulturní dům – velký sál | **2. 6.** v 17.30

Vlastimil Peška
BABIČKA V TRENKÁCH
aneb aprílová komedie
Hudební komedie o rodince obchodníka pana Dandy ve které se v aprýlovém dni odehraje mnoho neuvěřitelných věcí.
Režie M. Žďárová
waldorfská ZŠ Pardubice 8. tř. | Divadlo F. Šrámka | **2. 6.** v 18.00

členové souboru
VEČER ŠPATNĚ TEMPEROVANÝCH PÍSNÍ
Sladěná parta hudebníků vám předvede, jaké to je, když to někdy trochu neladí. Ale rovněž poctí váš sluch libými harmoniemi a obstará průvodní slovo, jež vás se slzou v oku přenese do nedesátkových kabaretů. A aby to nebylo suché, Šlitr přijde.
Režie členové souboru
Waldorfská ZŠ Jinonice Praha 8. tř. | kavárna Vykulená sova | **2. 6.** v 18.30

kolektiv herců
PĚT ŽEN UŽ JE ZKRÁTKA MOC
Komediální drama na téma:
Co se stane, když se jeden muž zaplete s pěti ženami?
Režie členové souboru
Random – absolventi ZŠ Svobodné Písek | Divadlo Pod čarou | **2. 6.** v 19.15 | **3. 6.** v 16.30

Vratislav Blažek
STARCI NA CHMELU
Je jedna verze nerozumná, kterou je nutno vyvracet:
My nejsme jeden za osmnáct a druhý bez dvou za dvacet!
Režie L. Břenková, M. van de Loo a herci
waldorfské lyceum Semily 12. tř. | Divadlo F. Šrámka | **2. 6.** ve 20.00

účastníci workshopu
DIVADLO HROU
Premiéra představení vzniklého z divadelního workshopu.
Režie účastníci workshopu
účastníci divadelního workshopu | U Kamenného mostu | **2. 6.** ve 20.30

Michael Ende
KEJKLÍŘSKÁ POHÁDKA
K pravé lásce nevede snadná cesta. Pokud ale máte srdce otevřené a upřímné a za zády vám stojí alespoň jeden přítel (třeba šašek) může se všechno zlo našeho i pohádkového světa snažit jak chce, lásku nic nepřekoná.
Režie kolektiv herců
Příbram waldorfské lyceum 12. tř. | Divadlo F. Šrámka | **3. 6.** v 9.30

Vlastimil Peška
PAROHÁČI aneb červené kalhoty
Třeskutá fraška plná zvratů se točí kolem červených kalhot konšele Doubka, záletné ženy druhého konšele Borovánka, po svatbě toužící Lucindy a šišlavého Kokrhele.
Režie L. Čípelová
waldorfská ZŠ Pardubice 9. tř. | Kulturní dům – velký sál | **3. 6.** v 10.15

Pořádá ZŠ Svobodná a MŠ Písek a W sdružení Písek z. s. | Dr. M. Horákové 1720, 397 01 Písek | www.duhovedivadlo.zssvobodnacz | VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ | ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Prázdninové kreativní dílny se sportem

Šikovní výtvarníci spojili své síly se sportovními instruktorkami a v době letních prázdnin tvoří a sportují s dětmi na příměstských táborech. Celkem nabízejí čtyři týdenní programy plné seznamování s nejrůznějšími výtvarnými technikami, řemesly a sportem. O podrobnosti jsme požádali hlavní organizátorku Kláru Surovou.

Co je hlavním cílem letních kreativních dílen?
Především nám jde o to, aby děti získaly co největší přehled, co a jak se vyrábí. Aby si vyzkoušely i řemesla, která doma hned tak nepoznají, protože je k nim potřeba drahý materiál a pomůcky.

Co se dětem na vašich táborech líbí nejvíc?
Když si mohou hotové výrobky odnést domů a pochlubit se s nimi rodičům. A pokud se ptáte na techniky, každý si přijde na své, každému se líbí něco jiného. U kluků je velmi oblíbená pyrografie neboli vypalování do dřeva a také broušení skleniček. Ale loni bezesporu vedlo tesání soch z ledu, to letos určitě zopakujeme. Bylo moc příjemné pracovat v horku s ledem. A letošní novinkou bude vlastnoruční stavba hliněné pece, kterou využijeme pro vypalování keramiky. Děti budou mít totiž k dispozici i hrnčířský kruh. Další využití pece přijde, až budeme péct kváskový chléb.

Zatím jsme mluvili jenom o kreativní stránce. A co ta sportovní? Jak to probíhá?
Děti jsou rozděleny do dvou skupin po dvanácti dětech. Jedna skupina dopoledne tvoří a druhá sportuje, potom se společně naobědváme, odpočineme si a po obědě se to obrátí. Co se týče sportu, budeme mít letos k dispozici tělocvičnu v ZŠ T. G. Masaryka a pokračujeme také ve spolupráci se SportCentrem, kde jsou široké možnosti využití. V minulém roce jsme program poprvé takto rozdělili a osvědčilo se to. Děti se vyběhají, vyskákají a pak v klidu tvoří. Vyzkouší si například, jak se hraje tenis, badminton a squash, ale nejvíc ze všeho se většinou těší na bowling.

Kde probíhá hlavní, kreativní program?
Hlavní zázemí budeme mít v prostorách školní družiny ZŠ T. G. Masaryka.

A jak se budou děti celý den stravovat?
Zajišťujeme obědy a pitný režim. Jsem zastáncem zdravé stravy, proto pro nás vaří Kantýna. Děti nedostávají k pití sladké šťávy, ale vodu s citrusy. Dopolední a odpolední svačinky jsou v režii rodičů, takže si děti nosí boxíky se svačinkou z domova.

Jak velké děti se mohou zúčastnit vašich příměstských táborů a kolik to vše stojí?
Zúčastnit se mohou děti od pěti let, horní hranici neurčujeme. Zatím nejstaršímu účastníkovi bylo 13 let, věkový průměr je 7 až 9 let. Cena je 2500,- Kč za týden včetně obědů, lektorů, materiálu, prostě všeho.

TERMÍNY TÁBORŮ: 10. – 14. 7., 31. 7. – 4. 8., 14. 8. – 18. 8., 28. 8. – 1. 9.

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY:
www.sikovnivytvarnici.cz, tel. 608 472 873.

Vzpomínkové setkání v Památníku Lety

Milí Písečané, jako každoročně uctíme také letos **v sobotu 13. května od 12 hodin** *památku obětí pracovního a koncentračního tábora v Letech, ve kterém byly od roku 1942 soustřeďovány především rodiny Romů a Sintů.*

Většina z nich zahynula v důsledku nelidských podmínek a epidemie tyfu či po transportu do koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau. Mezi nimi také téměř 300 dětí.

Skutečnost, že na místě bývalého tábora dosud stojí velkokapacitní vepřín, je nedůstojná pro oběti i jejich rodiny. Po dlouhých desetiletích jednání by nyní mělo dojít k rozhodnutí o vykoupení vepřína státem. To by umožnilo jeho odstranění a položení základu pro vybudování památníku. Byl by to důležitý signál jasného uznání holokaustu Romů a Sintů v rámci ČR i celé Evropy. Všichni, kdo se chtějí angažovat a důstojně vzpomenout, jsou srdečně zváni.

Na setkání se těší

LUISA LITZKI
dobrovolnice ASF
(Aktion Sühnezeichen Friedensdienst)

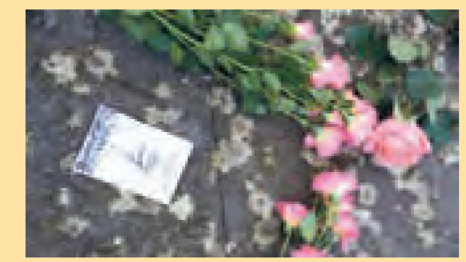

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

2				5	3	9		
	9	3	1					4
		7			9		8	3
4		8			1		6	
	6		8			1		
			2			4		8
9		5		1				
			3	7			2	
	7					8	5	1

		4				1		6
5	9			1				
		8		4	2			3
	8					6		
		1	6		8			
				9	5		4	8
3			2				1	
	5		9				7	
				3				2

INZERUJTE
v Píseckém světě!
Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. 739 348 550
UZÁVĚRKA VŽDY poslední pondělí v měsíci
(dva dny před tiskem)

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky
Volejte zdarma 800 201 101
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz
ZNAK KVALITY

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

POETICKÉ OKÉNKO
Milan Princ představuje básníky

TOMÁŠ Jehně JIŘÍK

Narozen v Písku v roce 1985. Je absolventem písecké Obchodní akademie a brněnské Janáčkovy akademie múzických umění. Po studiích zamířil do České televize na Kavčí hory. Po čtyřech letech v Praze mu Písek začal chybět, a tak se vrátil. Zásadním momentem v jeho životě bylo, že v 10 letech viděl na kazetě VHS Pražskou 5. Ta ho naprosto uhranula a ovlivnila jeho pohled na svět.

Tomáš je hercem píseckého souboru Prácheňská scéna v Písku. V loňském roce obdržel od souboru diplom za 100 odehraných představeních. Zahrál si i hlavní roli hraběte Teleka v představení Tajemný hrad v Karpatech, za kterou dostal na krajské postupové přehlídce v Dačicích čestné uznání za herecký výkon. Je také spoluzakladatelem a hercem improvizačního divadla KÁMO, NAHOĎ!

Za nejzásadnější divadelní představení u nás považuje Den opričníka ve Studiu Hrdinů s Karlem Dobrým v titulní roli. Karla Dobrého považuje za herce, který je v Čechách nejtalentovanější a absolutně nenahraditelný – když ho divák vidí na jevišti nebo před kamerou, tak až mrazí z pocitu, co se bude dít dál. A tak by to mělo u herců být.

Tomáš Jehně Jiřík je velký fanoušek spisovatelů Dostojevského, Zoly, české elektro kapely MIDI LIDI a filmů Je třeba zabít Sekala a Černého Petra. V Písku je spokojený, ale vnitřně ho užírá všudypřítomné maloměšťáctví a přehnaný, mnohdy do sebe zahleděný patriotismus. Doposud mu vyšla jediná básnická sbírka, Vůně lékořice. Jako náruživý sportovec hrával fotbal, dvakrát uběhl i maratón. Minulý rok se oženil a pracuje v píseckém Divadle Fráni Šrámka – kde taky jinde...

Text a foto MILAN PRINC

Léto

Lékořicová vůně vlčího máku probudila trpaslíka a sousedův pes přestal štěkat.

Pošťák sesedl z bicyklu a srovnal si čepici.

Bylo děsné vedro.

Napil jsem se limonády a nasadil sluneční brýle.

Mravenci odpočívali v trávě.

Tobě kapala z brady melounová šťáva do klína a vše bylo prima.

DaDa

Lapání, chápání,
rybí tuk rozmazaný po dívčím těle.

Papírová skládačka za plotem.

Nihilistická obluda na červené šibenici.

Samozřejmá povinnost.
Povinná samozřejmost.

Plánování volného času.
Spánek.

Láska k sexu.
Sex k lásce.
Sex v lásce.
Bolest v lásce,
…….to až potom.

Vzorek speciálního bloku ve vyhrazeném prostoru.

Její pohled.
(jedno které)

Stravovací návyk.
Čekání na vzduch.

Jít svou cestou a ostatní neřešit.
Věřit své cestě?
Být tou (svou) cestou!
Zřejmě.

Podpatky na kočičích hlavách.

Paralyzovaný komár s vytříbeným vkusem a hudebním sluchem.

Klíče na tkaničce.

POD POKLIČKOU
u Kristýny Barchini

U nás v rodině vždy patřil „květák s kamúnem“ mezi ta nejoblíbenější jídla. Jako většina receptů arabské kuchyně je zajímavý svou jednoduchostí. Na jeho přípravu nepotřebujete ani příliš času a ani mnoho surovin.

Květák s římským kmínem

POTŘEBUJETE:

- *1 velký květák*
- *2 bílé jogurty*
- *3 stroužky česneku*
- *sůl*
- *olivový olej*
- *lžíci pasty tahini (může být i víc, seženete v každé zdravé výživě)*
- *mletý římský kmín na posyp*
- *pečivo (například libanonský chléb)*

POSTUP:

Květák uvaříme ve velkém hrnci v osolené vodě do měkka, ale spíše na skus (nerozvařit!). Potom přemístíme do pekáče a pečeme v troubě na 200°C, dokud nezačne nahoře zlátnout (jde hlavně o to, aby se vypařila voda).

V misce mezitím smícháme jogurty s prolisovanými stroužky česneku, osolíme a přimícháme tahini pastu a olivový olej.

Připravenou směs rovnoměrně nalijeme na povrch květáku a zapečeme do zlatova.

Podáváme s pečivem a pořádně posypané římským kmínem.

Dobrou chuť!

KRISTÝNA BARCHINI
tisková mluvčí Městského úřadu Písek

Vítáme a loučíme se...

Narodili se v BŘEZNU/DUBNU

26.3. **Kamile Prokopové** z Kluk dcera **Kamila**
27.3. **Nikole Kočové** ze Záhoří syn **Filip Kápl**
28.3. **Dagmar Zárubové** z Boru syn **Marek Patka**
28.3. **Daniele Amstutzové** z Nové Dobevi syn **Jonas**
30.3. **Martině Maříkové** z Kovářova dcera **Mia Nožičková**
30.3. **Pavle Síkové** z Písku syn **Ondřej**
30.3. **Markétě Novotné** z Milevska syn **Kryštof**
31.3. **Lence Krbilové** z Písku dcera **Klaudie Lujová**
31.3. **Magdaléně Krauseové** ze Zhoře syn **Alex**
1.4. **Soně Čadkové** z Vráže u Písku syn **Jan**
1.4. **Denise Gáborové** z Písku syn **Pavel**
2.4. **Michaele Dvořákové** ze Spůle dcera **Michaela Zíková**
3.4. **Ivetě Bártové** z Bechyně syn **Filip Stručovský**
3.4. **Štěpánce Janouškové** z Písku syn **Vojtěch**
3.4. **Terezii Zemanové** z Písku syn **Mikuláš**
3.4. **Jitce Lepičové** z Písku dcera **Evelína**
5.4. **Veronice Kortusové** z Písku syn **Daniel**
6.4. **Gabriele Ivanovičové** z Ledenice syn **Daniel Trnka**
6.4. **Lucii Chmárníkové** z Božetic dcera **Tereza Vavřinová**
6.4. **Janě Šindelářové** z Blatné syn **Matěj**
6.4. **Kateřině Staňkové** z Písku dcera **Ella**
6.4. **Julii Borovkové** z Vimperka syn **Tomáš**
6.4. **Tereze Příplatové** z Chat u Vodňan syn **Jiří Konečný**
6.4. **Jitce Kurkové** z Protivína syn **Tobiáš**
6.6. **Patricii Bledé** ze Strakonic syn **Zack Damon**
7.4. **Tereze Hasilové** z Vodňan syn **Albert**
7.4. **Kristýně Rejškové** z Vodňan syn **Vít Pluskal**
8.4. **Naděždě Holubové** z Písku dcera **Denisa**
9.4. **Šárce Zdichyncové** z Písku syn **Ladislav**
10.4. **Petře Braumové** ze Lnářů dcera **Bára**
10.4. **Anně Hůlkové** z Pasek, dcera **Gabriela Juarezová**
11.4. **Zuzaně Dalerové** z Týna nad Vlt. dcera **Natálie**
11.4. **Veronice Lapešové** z Písku dcera **Denisa**
11.4. **Michaele Keclíkové** z Písku syn **Tomáš Mařík**
12.4. **Veronice Smrtové** z Písku syn **Bartolomew**
12.4. **Soně Makaloušové** z Písku dcera **Beáta Kocová**
12.4. **Karolíně Michalcové** z Vodňan dcera **Eliška**
12.4. **Lucii Kůstové** z Blatné dcera **Sofie Ševčíková**
13.4. **Lence Maškové** z Písku dcera **Zuzana**
14.4. **Alici Bláhové** z Milevska dcera **Claudie**
14.4. **Lence Hálové** z Hrejkovic dcera **Šarlota Sedlmajerová**
14.4. **Kristýně Fiurášková** ze Soběslavi dcera **Adéla Skřivánková**
15.4. **Tereze Kobrlové** z Nové Vsi dcera **Natalie Pelikánová**
15.4. **Tereze Sedláčkové** z Písku syn **Jakub**
15.4. **Evě Fořtové** z Milevska **dcera Gabriela**
15.4. **Michaele Kravarové** z Opařan **dcera Tereza**
16.4. **Ivaně Tomanové** z Protivína syn **Lukáš Pícha**
17.4. **Elišce Staré** z Písku syn **Mikuláš**
18.4. **Evě Turkové** z Písku dcera **Sofie Anna**
18.4. **Zdeňce Jamborové** z Čimelic syn **Richard Sýkora**
18.4. **Barboře Vokřapové** z Písku syn **Jan**
18.4. **Marii Strnadové** z Velkých Nepodřic dcera **Anežka**
18.4. **Kateřině Tothové** z Písku dcera **Amélie**
18.4. **Kristýně Musilové-Křížové** z Prahy syn **Willy**
19.4. **Evě Kuklové** z Prachatic syn **Tomáš**
19.4. **Sandře Nové** z Vodňan dcera **Laura Outratová**
19.4. **Justině Raczové** z Písku dcera **Justina**
19.4. **Jiřině Duškové** z Blatné syn **Václav Vokurka**
20.4. **Michaele Jakešové** ze Zhoře dcera **Viktorie**
20.4. **Markétě Šlemarové** z Vodňan dcera **Patricie Simandlová**
20.4. **Haně Hrubé** z Bechyně syn **Jan**
21.4. **Jaroslavě Kováříkové** z Albrechtic nad Vlt. syn **Václav Vaňač**
21.4. **Žanetě Hrubé** z Podčepice syn **Matyáš Dolejší**
21.4. **Martině Turkové** z Netolic dcera **Anna**
21.4. **Romaně Čunátové** z Milevska dcera **Štěpánka Drozdová**
21.4. **Veronice Mannové** z Vodňan dcera **Viktorie**
22.4. **Daně Radové** Dana z Písku syn **Karel**
22.4. **Jitce Kupsové** z Tábora syn **Adam Kukla**
23.4. **Marii Duranové** z Písku dcera **Emma**

Zemřeli v BŘEZNU/DUBNU

Pohřební služba: Foitová – Vrba, Harantova 415, Písek

25. 3. **Pavol Gajdičiar,** Písek, *79 let*
29. 3. **Valeria Bečvářová,** Písek, *59 let*
4. 4. **Jaroslav Bican,** Písek, *91 let*
6. 4. **Jiřina Šemberová**, Mirotice, *92 let*
6. 4. **Miloslav Jiránek**, Písek, *76 let*
18. 4. **Marie Dvořáková,** Písek, *91 let*
18. 4. **Jaroslav Koryta,** Varvažov, *89 let*
21. 4. **Květoslava Šimková,** Písek, *64 let*
23. 4. **Pavel Píša**, Písek, *70 let*

Pohřební služba: Jiří Habich, Budějovická 436, Písek

29. 3. **Jiřina Křepelková**, Písek, *82 let*
30. 3. **Marie Poláková**, Protivín, *85 let*
31. 3. **Josefa Hlavínová**, Písek, *94 let*
3. 4. **Milada Lechnýřová**, Chrastiny, *96 let*
4. 4. **Jaroslav Zobal**, Písek, *72 let*
5. 4. **Jiří Novák**, Písek, *87 let*
5. 4. **Růžena Janoušková**, Nestrašovice, *81 let*
5. 4. **Anna Vaňatová**, Chvaletice, *92 let*
11. 4. **Helena Danková**, Nová Bystřice, *92 let*
11. 4. **Marie Křížová**, Písek, *84 let*
12. 4. **Anna Chladová**, Písek, *85 let*
11. 4. **Věra Hanzlíková**, Písek, *94 let*
14. 4. **Miloslav Huleš**, Zalužany, *80 let*
14. 4. **Jarmila Gorlová**, Tábor, *86 let*
13. 4. **David Hesoun**, Vrcovice, *51 let*
19. 4. **Veronika Vacíková**, Kestřany, *64 let*
20. 4. **Miroslav Rojt**, Nové Sedlo, *60 let*
19. 4. **Zdeněk Dvořák**, Most, *59 let*
21. 4. **Božena Kandrová**, Štětice, *68 let*
23. 4. **Anna Volfová,** Ražice, *65 let*
22. 4. **Miroslav Čmolík**, Volyně, *63 let*

Pohřební služba: Městské služby Písek, Lesní hřbitov v Písku

30. 3. **Marta Bečvářová**, Písek, nedožitých *82 let*
15. 4. **Miroslav Simota**, Písek, *72 let*

Význam dětství pro zdravé prožití dospělosti

Waldorfská škola ZŠ Svobodná a MŠ Sluníčko Písek zve všechny zájemce ze široké veřejnosti na přednášku **Význam dětství pro zdravé prožití dospělosti aneb Jsou naše děti přetěžovány?** Jak zachovat zdravý vývoj dítěte?

Na tato i další témata promluví psycholožka a ředitelka Akademie sociálního umění Tabor PhDr. **Anežka Janátová ve středu 24. května od 17 hodin** v MŠ Sluníčko (Dr. M. Horákové 1720), vstupné dobrovolné.

Fotky s příběhem:
Míca a Ferda – ještě jednou o kočkách

V minulém čísle jsem vzpomínal na Mínu – úžasnou kočičí dámu, která byla tak podobná kočce divoké... A slíbil jsem na konci pokračování. A tak tedy ještě jednou záběry a příběhy kočičí.

Míca s námi na chalupě v pohodě žila několik let. Zřejmě byla pro kocoury velmi atraktivní, protože k nám za ní přicházeli z širokého okolí. Měla na vybranou a své výsadní postavení si náležitě užívala. Jednou jsme ji pozorovali, jak si s přimhouřenýma očima užívala odpoledního sluníčka. Ležela v poloze sfingy na kamenné lavičce, zatímco pod ní seděli tři kocouři a toužebně na ni hleděli...

Jisté je, že si nějakého vždycky vybrala, protože několikrát porodila koťata. Protože žila polodivokým způsobem, rodila je někde v bezpečném úkrytu a pak je do odstavení několikrát stěhovala. Několikrát je na čas umístila i v našich objektech. Třeba na půdě nebo ve stodole. Když byla koťata větší a také samostatnější, vodila nám je ukázat. Kam pak odrostlá koťata mizela, jsme nezjistili.

Jednou jsem byl na chalupě sám a Míca mi přivedla malé mňoukající koťátko. Vzal jsem toho drobečka do dlaní a posadil jsem se s ním na lavičku. Míca se posadila naproti mně. Jak jsem kotě hladil, všiml jsem si, že má slepená víčka. Bylo sice malé, ale v tomto věku už by vidět mělo. Když jsem mu víčka prsty rozevřel, uviděl jsem kalné oči plné hnisu. Přemýšlel jsem co s tím. Muselo to být utrpení jak pro to kotě, tak i pro jeho matku. Už jen to, že ho dokázala odněkud dovést až ke mně. Musela být vedena mateřskou láskou a trpělivostí. Rozhodl jsem se pro utracení kotěte. Ale problém byla Míca. Pamatoval jsem si z mládí, jak mne nenáviděly děti mé sestry, když jsem na její přání pro jejich nedělní oběd zabil jejich králíka. Jak mne bude nenávidět Míca, když ji připravím o potomka?

Přemýšlel jsem a přitom stále hladil toho postiženého tvorečka. Míca se najednou zvedla a odešla pryč. Tím myslím, úplně pryč. A kotě mi tu nechala. Jako by mi tím chtěla říci, že už toho má dost, že už nemůže a abych se postaral. Nechala to na mně. Nezbývalo mi nic jiného, než kotě uspat. Pohřbil jsem ho a čekal, co se stane, až zase Míca přijde a kotě nenajde. Po čase přišla a nestalo se nic. Měla se ke mně jako jindy a kotě nehledala.

To neznamená, že by nebyla dobrou matkou. Byla. Prokázala to následující rok. Zjara měla dvě koťata. Když je přivedla k nám na zahradu, byla ještě malá. Ale dost neposedná. Jedno prolezlo plotem k sousedům, které hlídá brazilská Fila. Ta ho okamžitě zakousla a nechala ležet. Jaké bylo mé překvapení, když jsem našel to mrtvé mládě v doupěti spolu s tím živým. Míca podstoupila velké riziko a za plot si pro své mrtvé mládě došla. Nechal jsem jí ho jeden den a pak jsem se zase postaral. Zvládla to nejspíš proto, že jí jedno zůstalo.

Další rok přinesl další příběh s kotětem. Míca nemňoukala, překvapilo mne to, ale veterinářka

mne ujistila, že některé kočky prostě nemňoukají. Proto nás jedno ráno překvapilo, když se Míca přede mne posadila a začala mňoukat. Byla neoblomná a tak rušila naši prosluněnou zahradní snídani. Když jsem pořád nereagoval, popošla dva metry a mňoukavou výzvu zopakovala. Pochopil jsem, že mám jít za ní.

Zvedl jsem se a následoval ji. Zavedla mne do rohu zahrady, kde máme složené velké kameny. Zalezla pod ně a já si klekl, abych na ni viděl. Po chvíli, mě před očima, porodila kotě. Užasl jsem. Musel jsem být pro Mícu hodně důležitý, když si mne pozvala k porodu. Narodil se jí krásný modrooký kocourek. Dali jsme mu jméno Moureček. Byl s námi do prázdnin. Ale to už se toulal po vesnici. Když jsem koncem prázdnin přijížděl na chalupu, viděl jsem z auta rodinu s holčičkou, která nesla v náručí Mourečka. V dalších dnech se už Moureček neobjevil. Nejspíš odjeli děti z prázdnin u babičky i s Mourečkem. Byl jsem rád, že se pro něj našel nový domov. Aby ne, pro tak roztomilé kotě.

V časném létě roku 2015 Míca zase zabřezla. Už měla dost objemné břicho, když od nás odešla a už jsme ji nikdy neviděli. Bylo nám smutno. Sedm let jsme měli na chalupě kamarádku, která nás vítala a projevovala nám svou přízeň.

Nemohli jsme se s tím osaměním smířit. V létě jsme si dvakrát dovezli jiná odrostlá koťata, ale ta vždy po několika dnech zmizela. Až přišel podzim. Našlo si nás odrostlé kotě. Byl to rezavý kocour, který v mnoha směrech připomínal Mícu. Podle některých znaků a i podle chování bylo zřejmé, že se jedná o jejího potomka. I on si nechal říci, že ptáci jsou moji, a když to bude respektovat, jeho bude naše krmení a naše láska. Ferda už nám druhý rok obohacuje život stejně, jak to před ním dělala jeho máma. Snažíme se žít tak, abychom si tu odměnu osudu zasloužili.

KAREL PECL
předseda fotografické sekce PUB Písek

Jedinečná příležitost:
Norský učitel Godi Keller v Písku

Godi Keller z Norska působí jako nezávislý lektor, vypravěč a spisovatel, který se snaží vnášet do společenství lidí pozitivní a humánní energii, přívětivost a nadšení. V minulosti se věnoval projektu, který pomáhal mladým lidem z okraje společnosti najít cestu k zaměstnání nebo vzdělání. Pracoval jako waldorfský pedagog, později působil na Rudolf Steiner University v Oslu. Své letité zkušenosti rád sdílí prostřednictvím příběhů srozumitelných dospělým i dětem.

Vztah coby základ veškeré pedagogiky

Jednodenní seminář pro všechny, kdo se zajímají o vzdělávání a vývoj člověka. Seminář povede Godi Keller, který se před svým turné po Indii zastaví na 14 dní v Čechách. Bude se zabývat především výchovou těžce vzdělavatelných dětí, otázkou autority a rolí rodičů a učitelů. Seminář se koná v sobotu 20. května od 9 do 16 hodin na ZŠ Svobodná Písek, je v anglickém jazyce s tlumočníkem.

Kursovné činí 590 korun, více informací a přihláška: *www.zssvobodna.cz.*

Přednáška ve Sladovně

Waldorfská škola ZŠ Svobodná Písek zve dále na veřejnou přednášku **Úskalí, pasti a možnosti pro současnou mladou generaci, aneb Kam spěje ta naše mládež?**

V úterý 23. května od 17:30 do 19:30 ve Sladovně Písek bude naším hostem opět Godi Keller. Přednáška je v anglickém jazyce s tlumočníkem, vstupné: 70,- Kč.

Godi Keller do Písku jezdí rád, měl zde už několik seminářů a přednášek

Smutek z anonymů

Málokdo má tolik pochopení jako já pro dětinskost. Ne však pro anonymy. A těch se na sociálních sítích hemží! Pořád ještě zatížení z minula, jak praví píseň: občan se bojí? Vědomé lži, nebo snaha se zviditelňovat i se svou fantazií? Kdyby nešlo o ty, na nichž mi záleží, mlčím. Ale na Domově Sírius v Záhoří a paní Gašparíkové mi záleží – přátelství a spolupráce. To tedy na úvod.

Člověk má zkušenost, že nemůže nic brát vážně – leč následky, kupodivu, jsou nabíledni, dehonestace nevadí ani tak paní Gašparíkové, i když ji to mrzí („Psí hlas do nebe nejde a potvoru Bůh neslyší," říkala babička), ale může zlomyslně odradit ty, kteří Síriu pomáhají, protože jen z lásky lidí žije charita!

Nový objev na „stránkách": projev lásky k Šimíčkovi a okamžitá replika: „Co mne ti stálo, donutit paní Gašparíkovou tomu chudákovi háčkovat kopyta!" Fuj, lháři (lhářko).

Šimíček je koňská milovaná potvora – kovář by mohl vyprávět – manikůra-pedikůra spojená s rodeem. Je starý jako Sírius – 15 let. Můj kůň, ne paní Gašparíkové! Původně jsme zamýšleli vycvičit ho k jízdě dětí. Nakonec na hlazení. Drahoušek má veškeré nectnosti koňstva. Milujeme ho, neřáda! Protože jsem koňák, vím, co musím. Kopyta háčkuji já, prosím! Protože to považuji za důležité. Sice divoce žijící koně nic takového doma nemají, ale Šimík se narodil ve stáji. Kámen či maličký kamének v kopytě působí zvířeti bolest jako tříska pod nehtem. Šimík je míšenec shetlanda a „něčeho", máma byla pony.

Česání a hřebelcování snáší dobře, i když by si dokázal jako divoký pony srst vyválet. Ale háčkování kopyt? To nemusí, neboť ho to zdržuje od lumpáren. Pohled na mou osobu, klečící u ležícího koně a pějící z plných plic: „Pod našima okny teče vodička" – jinou píseň v tomto případě nebral a utekl – musel být neuvěřitelný.

Deset let jsem Šimíka, kromě kovářských prací, ošetřovala já. Už na to nemám, ale chybí mi fakt kůň. Jednou se mne zeptala paní, s níž jsem jezdila vlakem: „Koník umřel?" „Proč?" „No, ležel s kopytama nahoře!" „Jeho oblíbená pozice na slunci!" vysvětlila jsem.

Šimík žije. Už není bujný – alespoň se dá ošetřit a neuteče. Jediná slečna kobylka mu namlátila a city neposkytla. Žije. Je mlsný. Už hubený stařec. Ale kopyta mu vždycky někdo vyháčkuje!

***JIŘINA POSPÍŠILOVÁ – TROI,** historička*

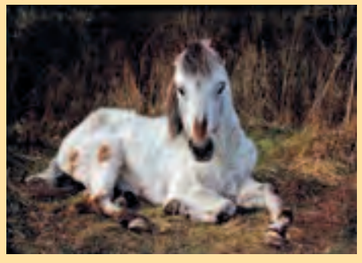

HRA NA KYTARU

Nabízím výuku základů hry na kytaru (klasika i písničky) v centru Písku, pro začátečníky, mírně a středně pokročilé. Cena 200 Kč, tel. **728 149 893**

PRÁCE V MESADĚ

MESADA, z. s. realizuje od 15. března 2017 projekt CESTA KE ZMĚNĚ, který je určen osobám se zdravotním postižením, hledajícím zaměstnání. Zaměstnavatelům nabízí příspěvky na pracovní místa pro účastníky projektu. Více info: MESADA, z. s., Velké náměstí 119/13, 397 01 Písek, tel.: **382 222 246**, ***pisek@mesada.eu, www.mesada.eu.***

TANEC V ZUŠ

Základní umělecká škola Otakara Ševčíka, Písek, Nádražní 1032 zve na OTEVŘENÉ HODINY TANEČNÍHO OBORU. Rádi vás přivítáme v pondělí 5. června a ve čtvrtek 8. června vždy od 14 do 16 hodin.

MEZINÁRODNÍ DEN TANCE

Oslavu Mezinárodního dne tance pořádají Centrum kultury města Písek a T – Dance **v sobotu 29. dubna** od 15 hodin v Palackého sadech, vstup zdarma. (V případě padajících trakařů akce zrušena).

PRÁCE V DIAKONII

Diakonie ČCE – středisko Blanka hledá **pracovníky přímé obslužné péče.** Požadujeme: zkušenost s prací se seniory, výhodou je kurz pracovníka v sociálních službách, očekáváme vysoké pracovní nasazení, laskavý a příjemný přístup a snahu učit se novým věcem. Info: paní Arnicanová, tel. **382 219 057**, ***arnicanova@diakoniepisek.cz.***

Nepohodíš petky...

Tento článek je laciná ekologická agitka, lament nad liknavostí líných lemplů a povzdech nad pitomostí pár Písečáků. V sobotu 8. dubna jsme se s rodinou zúčastnili tradičního úklidu Otavy, který už podesáté pořádala Elektrárna královského města Písku a Piráti Písecko.

Sympatické na celé akci – samozřejmě kromě toho, že na ní dobrovolníci uklízejí svoje město – je i to, že je organizovaná napříč politickým spektrem, ale přesto jsou všichni schopni přiložit ruku ke společnému dílu. Otec zakladatel celé akce – Marek Anděl – je sice zastupitelem za ANO (nutno dodat, že akci od začátku organizuje jako občanskou dobrovolnou aktivitu) a Martin Brož reprezentuje Piráty, ale stranickou příslušnost při tak chvályhodné činnosti nikdo neřeší (o to větší škoda, že se akce nezúčastní víc zastupitelů, kteří by šli občanům příkladem).

Úklidu jsme se s rodinou sice zúčastnili poněkolikáté, ačkoliv je třeba přiznat, že se musíme pokaždé trochu přemlouvat. Vždy je to souboj pocitu spoluzodpovědnosti za to, jak naše město a jeho okolí vypadá (napsané to tedy vypadá ultra-pateticky, ale prostě je to tak), rodičovského puzení vychovávat děti k dobrovolné a užitečné práci a vrozené lidské lenosti. Ale nakonec jsme se stejně zase dostavili na místo srazu, vyfasovali žlutá trika, rukavice a pytle na odpad a vyrazili do boje s bordelem. Naše nadšení ze slunného jarního počasí a z pocitu, že jsme překonali pohodlnost a uděláme něco pro sebe i ostatní, ovšem brzy vystřídal lehký šok ze střetu s realitou. Ač jsme byli z předchozích ročníků zvyklí na leccos, souvislá vrstva sajrajtu, pokrývající tentokrát travnatou plošinku za bývalou fezovkou (na levém břehu Otavy nad cyklostezkou) nám vyrazila dech. Tento plesnivý piknikový plácek okamžitě podryl naše ušlechtilé odhodlání a dobrou vůli uklízet nepořádek po cizích lidech.

Když jsem viděl svoje dvě děti bezradně stát nad tím mořem nejrůznějších obalů, střepů, plastových lahví, hadrů a bůhvíčeho ještě, asi pět minut jsem v duchu zvažoval, že jim řeknu: „Děti, jdeme domů, takovýhle chlív po nějakých hovadech uklízet nebudeme." Nakonec jsem ale zatnul zuby, nasadil moudrý výraz i učitelský tón Zdeňka Svěráka, který ve filmu „Na samotě u lesa" vysvětluje svým dětem, že „šrotem krmili prasátka", a pronesl: „Neděláme to pro ty lidi, kteří tu ten nepořádek nechali, ale pro sebe, protože chceme žít v hezkém prostředí." Hlavou mi přitom ale běželo „já se na to příště vykašlu, uklízet čurbes po vypatlaných idiotech."

Nicméně jsme se neochotně pustili do práce a naplnili tím svinčíkem skoro všech šest pytlů, které jsme měli připravené na úklid mnohem většího úseku. Nemohl jsem se však ubránit myšlence, jestli podobné akce nejsou nesystémové řešení a jestli by nemělo být úkolem městských služeb se s takovým úklidem vypořádat vlastními silami. Nejspíš by mi na to řekli „nejsou lidi" (a nevím, nakolik reálné je populistické řešení nahnat na podobné práce nezaměstnané, kteří jsou schopni práce). A vzhledem k tomu, že dva organizátoři akce jsou zároveň zastupitelé, to asi opravdu nejde jinak, než sehnat stovku dobrovolníků. Zaplať pánbůh, že když „nejsou lidi" tam, kde by měli být, jsou pořád ještě lidi, kteří jsou ochotni uklízet ve svém volném čase.

Mimochodem, když už jsme u toho pánaboha, vrtá mi hlavou, proč Hospodin, když předával Mojžíšovi na Sinaji desky s přikázáními, byl tak skoupý a ke známému Desateru přikázání nepřidal i jedenácté, a sice „Nepohodíš petky u břehu svého." Nejspíš proto, že tam žádná řeka netekla a staří Izraelité nepili vodu z plastových lahví, ale z kozích měchů. A bůhví, bylo-li by to co platné. Všichni sice víme, že se nemá krást, odmlouvat rodičům, koukat po sousedce ani škrtit souseda, ale zdaleka ne všichni se tím řídíme (bez ztráty kytičky to zvládají jen svatí). A přesto všichni podvědomě cítíme, že dát si v obchodě rohlík do kapsy se nemá, protože to bylo kdysi dávno vytesáno do kamene a my to máme vryto pod kůží. Ale nedělám si iluze, že i kdyby Hospodin věnoval na jedenácté přikázání o dodržování pořádku celou kamennou desku, něco by se změnilo. Vždycky se najde dobytek, který svůj hnůj trousí všude, kde ho napadne, abychom měli za rok zase co uklízet.

PETR PUTNA, překladatel

Obyčejné zápisky pro neobyčejného syna 2.díl

„Vstávej!" volala na mě Jíře. *„Asi mi praskla voda,"* sdělila mně věcně. Řekla to ovšem nečekaně rozjařeným tónem, jako by mi oznamovala, že dostala ve slevě parádní lodičky na vysokém podpatku. Z rozespalého polosnění jsem byl rázem na nohou: *„Rychle se oblíkej, musíme jet!"*

Zaparkovali jsme v areálu nemocnice hned u porodnice a vyrazili na oddělení. Jíře ve stále dobré náladě. Na prvním monitoru si vesele vykládala se sestřičkou i lékařkou. I personál byl zatím v pohodě a nic nenasvědčovalo tomu, že budeme rodit. V nastalé situaci jsem byl vyplašený asi jen já. Stálý úsměv a povznesená nálada však mou manželku záhy přešly, když nastaly první bolesti. To už jsme byli sami se sebou a dosud nenarozeným potomkem na předporodním pokoji, naším útočištěm pro nastávajících skoro osm hodin. Mou drahou polovičku začaly bolesti trápit čím dál tím víc. Nemohla ani ležet ani sedět. Jediné, co ji momentální stav dovoloval, bylo pochodování po místnosti sem a tam. Před sedmou jsem se sebral a šel nakoupit vyžádané sladké pečivo do nemocniční kantýny. Když jsem se vrátil, tak už byla Jíře na dalším monitoru. Dvě hodiny, co jsem trávil na chodbě a v pokoji, byly snad nejdelší v mém životě. Co se děje? Už rodí nebo co? Proč mě nezavolali?

Těsně před tím, než bych začal propadat postupující panice z netrpělivosti, se objevila sestra: *„Jestli chcete, tak pojďte se mnou na sál."* Jestli jste někdy někdo byli v transu, tak víte, o čem píšu... Další čas začal plynout neskutečně rychle. Jako bychom se ocitli v jiném časoprostoru a dimenzi. Porodní asistentka Jitka s Jířou pracovala s neskutečnou grácií a vedla ji s citem a zároveň s přiměřeně důraznými pokyny vysvětlovala, co se bude dít v nejbližších vteřinách a co by měla dělat naše nastávající mamina. Do toho jí s přestávkami masírovala kříž, což má manželka s vděčností vítala.

Asi po dvou hodinách už má drahá zůstala ležet na boku a konstatovala, že se z té polohy už nehne a v takové že našeho kluka odrodí. *„No, většinou je pan primář zvyklý, že maminky rodí na zádech nebo na kolenou,"* odvětila porodní asistentka Jitka. *„Je to přece primář, to zvládne,"* odtušila rezolutně Jíře a zůstala na boku – v nejsnesitelnější poloze, jakou objevila.

Když to šlo a vysmýkl jsem z Jířina sevření své ruce, zvlhčoval jsem jí vyschlé rty, čelo, a dával napít vody. Abych se aspoň pokusil být na místě a v dané situaci trochu platným, tak jsem mechanicky opakoval pokyny zkušených porodníků a dýchal v tu chvíli asi více než Jíře. *„Nefuň mi do ucha, nehlaď mě, jen mě drž!"* vydala manželka důrazně pokyny, kterých jsem se neodvážil nedržet.

„Tak asi dvě tři kontrakce a jsme v cíli," konstatoval pan primář. Když po třetí slibované kontrakci nebylo miminko stále ještě celé venku, ozvala se už značně vysílená má paní, které však duchapřítomnost nechyběla: *„Pane primáři, vy mi kecáte."*

„Ona nás poslouchá," zašvitořily přiběhnuvší další sestry, které dostaly přirozený záchvat smíchu a upřely zraky na primáře v akci. *„Nebojte, už to bude,"* zkonstatoval primář a bylo. Z ničeho nic se na světě objevil malý človíček – můj syn. *„Ten je fialovej!"* ohodnotila manželka našeho Kubu, když ho spatřila, jak jí ho sestřičky přikládají na její hrudník. *„…a krásnej."*

Pokračování příště...

ZBYNĚK KONVIČKA, publicista

Rockem proti rakovině
benefiční festival už počtrnácté

Přijeďte si užít kopici dobré rockové muziky a navíc podpořte dobrou věc! V Ražicích u Písku se 6. května totiž koná již 14. ročník benefičního festivalu Rockem proti rakovině, jehož součástí je vedle koncertů výborných kapel i tradiční sbírka na pomoc lidem trpícím touto nemocí.

Do Ražic se letos chystá i rocková legenda Abraxas.

Akce se jako obvykle koná v příjemném prostředí lesního amfiteátru nad obcí, pro jehož genius loci, se na festival rádi vracejí jak interpreti, tak návštěvníci. Letos se na dvou scénách postupně vystřídá 11 skupin a jeden objev písničkářské scény.

„Vše krátce po poledni odstartuje svou tvrdší náloží strakonická parta Delikvence 11, aby ji rázem zklidnil a diváky naladil do pohody písničkář Pokáč, o kterém je stále více slyšet,“ prozrazuje první interprety Miroslav Pokorný dramaturg festivalu a ředitel Divadla Pod čarou, které společně se svými partnery akci pořádá. Podle jeho slov ani letos nebude chybět písecká parta Naven, jejímuž kytaristovi Mírovi Málkovi, který podlehl této zhoubné nemoci, je festival věnován. Domácí barvy bude hájit rovněž hardrocková skupina Šutr. *„Tahákem festivalu jistě bude prakticky původní sestava legendární skupiny, která nyní vystupuje pod názvem Hudba Praha Band, s oběma bratry Zatloukaly a původní zpěvačkou Jamajkou. Podobně jako další legenda Abraxas. Punkové publikum myslím potěší Totální nasazení ze Slaného, Covers of Lovers nebo pop punkoví Maniac,“* dodává Miroslav Pokorný.

Hlavně rockerky se mohou těšit na oblíbené UDG. Z Českých Budějovic přijede velká naděje tuzemské scény Pirates of The Pubs a z nedaleké Blatné ostřílení Anča Band.

Během festivalu bude k dispozici zapečetěná pokladna, kam budou moci návštěvníci festivalu přispívat na pomoc lidem nemocným rakovinou. Jako bonus a si mohou odnést tradiční pestrobarevné kolíčky nebo sbírku podpořit zakoupením triček, placek či hrnků s logem festivalu. Předprodej vstupenek do čtvrtka 4. dubna v Divadle Pod čarou nebo v KD Písek za 290 korun, na místě za 350 korun.

Chcete si před rockáčem dopřát příjemnou túru a přitom ušetřit na vstupném? **V rámci tradičního pochodu Švejkova padesátka připravili pořadatelé obou akcí (Elektrárna královského města Písku a Divadlo Pod čarou) speciální trasu pochodu, která vás z Písku zavede přímo do přírodního amfiteátru v Ražicích.**

Kdo projde všechna kontrolní stanoviště, získá zvýhodněné vstupné na festival za 190 korun (může tedy ušetřit až 160 korun) a přitom podpoří dobrou věc. Start pochodu Švejkova padesátka je na nádvoří Středověké krčmy v Písku mezi 8 a 10 hodinou.

Bližší info: tel. 774 598 332, *www.facebook.com/rockemprotirakovine.* Vlakové spojení z Písku, Tábora, Českých Budějovic či Strakonic je výborné. Počasí objednané, stanování možné.

ZBYNĚK KONVIČKA

Zahájení prázdnin:
Open Air Musicfest Přeštěnice

Open Air Musicfest Přeštěnice je legendární multižánrový hudební festival uprostřed jihočeských lesů, luk a strání. Od roku 2003 se každoročně koná v obci Přeštěnice nedaleko Milevska. Díky své poloze je ideálním místem pro neobyčejný letní festival s pohodovou atmosférou.

ČTVRTEČNÍ VEČÍREK 29. 6.

Tradičně se bude ve čtvrtek konat festivalový večírek s hudebním programem na Muzikus & SAI stage. Na tento večer je možné koupit vstupenku přímo na místě. Majitelé permanentky mají vstup zdarma.

PÁTEK – RODINNÝ FESTIVAL 30. 6.

Letošní novinkou je dramaturgické rozdělení festivalových dnů. V pátek 30. června jsme pro vás připravili takřka rodinný lineup. Hlavní stage startuje vystoupením Sebastiana, na něj naváže fenómen poslední doby – skupina Slza. Večerní program naplní současné hvězdy české scény: skupiny Jelen, Mandrage a Rybičky 48 se svou speciální pyrotechnickou show. I na dalších scénách vás čeká zajímavý program. Vystoupí například fast Food Orchestra, Prague Conspiracy, Imodium nebo německá skupina Tune Circus. Kromě hudebních scén můžete navštívit bikové soutěže a exhibice Open Dirt Jam nebo Divadelní stage.

ROCKOVÁ FESTIVALOVÁ SOBOTA 1. 7.

Sobotní program bude ve znamení rocku. Radio Stage a Fajn Rock Music Stage nabídnou přehlídku českých úspěšných kapel jako například Škwor, Harlej, Citron, Alkehol, Kamila Střihavku se svou skupinou Leaders, Alkehol, Trautenberk nebo Hentai Corporation. Program pochopitelně pokračuje i na dalších místech jako v pátek včetně exhibice Open Dirt Jam nebo Divadelní stage. Oba tyto programy jsou situovány mimo placenou zónu, takže přístup je zde zdarma.

CENA VSTUPENEK: Na celý festival v předprodeji od 590 Kč. Jednodenní od 350 Kč. Vstupenky na místě: Festivalový večírek 50 Kč, dítě do 6 let zdarma, dítě 6 – 12 let (jednodenní/permanentka): 100 / 200 Kč, držitel průkazu ZTP, ZTP/P: 200 / 400 Kč.

Odkaz na aftermovie z let 2015 a 2016:
https://www.youtube.com/watch?v=2NvxOTzWjFw
https://www.youtube.com/watch?v=32Es-j6ItHI
Festivalová hymna Slunce nad Přeštěnicí:
https://www.youtube.com/watch?v=-X2aKXIs-g8

PODROBNÉ INFO: www.prestenice.cz.

V dnešní křížovce si můžete vyluštit dokončení myšlenky spisovatele Karla Čapka z románu Továrna na absolutno: Svět bude... /tajenka/

	SPZ KROMĚŘÍŽE	MPZ SPOJENÝCH ARABSKÝCH EMIRÁTŮ	CITO-SLOVCE CHRČENÍ	MOŘSKÝ PTÁK	SOUZVUK VÍCE TÓNŮ		FOTBALISTA V BRÁNĚ	BASKICKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ	OSLÍ HÝKÁNÍ		BOLIVIJSKÉ PLATIDLO	JÍZLIVEC	ZBRANĚ AUSTRAL-SKÝCH DOMO-RODCŮ	CHEM. ZN. YTERBIA	LET. SPOL. BOLÍVIE	ASOCIACE TELEV. ORGANIZACÍ (ZKR)
KUCHAŘKA (HANLIVĚ)						KÓD BURUNDI				STAROVĚKÁ LEGEND. VĚŠTKYNĚ						
MUŽSKÉ JMÉNO (25.4.)						CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO / ANGL. HÁK				OSEKAT (NÁŘ.) / OSOBNÍ ZÁJMENO						
EINSTEI-NOVY INICIÁLY			PALIČÁK (ZAST) / JMÉNO SEKOROVA MRAVENCE						PRORAŽENÍ NEPŘÁTEL-SKÉHO POSTAVENÍ / ŘÍMSKÝCH 1500					OXID BORNATÝ / AMER. KOWBOJSKÁ PODÍVANÁ		
	NEDOBRO	VÁBÍCÍ LÁTKY / HARMONIE									POLSKÁ ŘEKA / SPZ SVITAV				PRKENNÝ STROP	STAROŘEK
Začátek tajenky										OSIŘELÉ DÍTĚ / ONI						
DRUH GIBBONA				PLOŠNÁ MÍRA	NÁZEV HLÁSKY K / CÍL STŘELCE			SOU-OSTROVÍ V TICHÉM OCEÁNU PATŘÍCÍ USA	ČÁST TĚLA BROUKŮ / VÉST NÁHRADNÍ VYUČOVÁNÍ							
SPOJIT DO MANŽEL-SKÉHO SVAZKU						BRVA / VIDINA VE SPÁNKU					DÁMSKÉ PŘILÉHAVÉ JEDNODÍLNÉ OBLEČENÍ NA TRUP	NETEČNÝ PLYN / MALÁ MOŘSKÁ VÍLA				
	VĚC	STARO-ŘECKÝ BŮH VÁLKY / SPOJKA (KNIŽNĚ)					ÚSTŘEL (Z LAT.) / MATEMA-TICKÁ ZKR. (KOSINUS)								OBEC U PRAHY	OVOCE S CHLUPA-TOU SLUPKOU
NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU			ZOOLO-GICKÁ ZAHRADA	ČIDLA / VARIETNÍ UMĚLCI										INICIÁLY HERCE KORBELÁŘE / AMERICKÝ FILMOVÝ a TV HEREC (1936-)		
Pokračování tajenky													DRUH PALMY / SLADKÁ SMAŽENÁ PLACKA			
CHÓR					PŘEDLOŽKA S 2.PÁDEM	STOVKA / FIN (ZAST.)				ANGLICKY ŽLUTÝ / HLINITAN						
	OPATŘIT PODKOVAMI	OTOČENÍ / TULÁK					PLEVEL / MALÝ BICEPS				NEJLEPŠÍ HRÁČI DRUŽSTVA / OBEC U KOMÁRNA					
PRIMÁT			DNY V ŘÍMSKÉM KALENDÁŘI / MLÁDĚ SLEPICE					AMERICKÝ BOXÉR				ZN. VOLTAM-PÉRU / BRKO			ZKR. LEHKÝCH TOPNÝCH OLEJŮ	ALKOHOL
TOPIVO					ROZHLA-SOVÁ ZKR. (DLOUHÉ VLNY) / OSEKATI			SEN / MIMOVOLNĚ						DESETINNÝ LOGARITMUS / PÍSMO SKLONĚNÉ DOPRAVA		
OPATŘENO OBUVÍ						ZN. AMERICIA / CHLUP			PROMAR-NOVATI / NAŠE HEREČKA							
Dokončení tajenky											ROZPOUŠ-TĚDLO / ZKRATKA TELEVIZ-NÍCH NOVIN					
ATOL V SOU-OSTROVÍ NÍZKÉ OSTROVY				PRVEK / NYNÍ (NÁŘ.)								ZN. VÁPNÍKU / PÍSMENO I			OBVAZ	BOXERSKÉ ÚDERY
TAHLE			VSAK / PSOVITÁ ŠELMA										LOTERNÍ LÍSTEK / JIHNOUT			
	SVĚTOVÝ POHÁR	V PRAVOU CHVÍLI / OBCHODNÍ AKADEMIE					DAROVAT / DĚTSKÝ POZDRAV				LITERATURA / ZKR. SLEZSKÉ DIVADLO					
PŘIDÁVAT SŮL						ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA				POSKAKO-VAT						
JESTLIŽE (ZAST.)						SLOVEN. JAKÁ, KTERÁ				OTÁZKY						

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ o volňásky do centra LezeTop

Opět jsme přichystali úkol tematický: Tentokrát pátráme po ženské kráse v okolí centra města. Všechny záběry byly pořízeny ve volně přístupných prostorách do 15 minut chůze od Velkého náměstí.

K číslům napište názvy objektů (adresy) a odpovědi zasílejte e-mailem: *redakce@piseckysvet.cz*, nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (u vjezdu do vnitrobloku Budovcova).

Tentokrát se soutěží o volňásky na lezeckou stěnu. Lezecké centrum LezeTop Písek daruje rodinnou vstupenku pro dva dospělé a dvě děti a další dvě vstupenky pro jednotlivce.

Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (NEMUSÍTE odpovědět na vše).

Termín pro odpovědi: nejpozději středa 17. května. Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

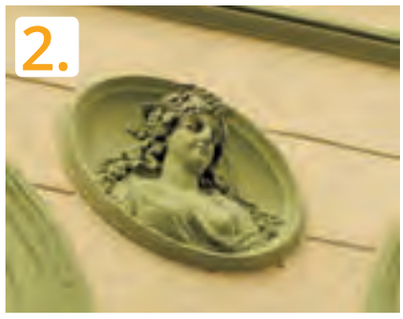

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, doprovodné P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na červen: **22. května** (dva dny před tiskem)

inzerce@piseckysvet.cz, **tel. 739 348 550**

JAK TO DOPADLO MINULE?

Pestrobarevná přehlídka píseckých městských znaků, ale také vidina sladkých dobrot z Cukrárny U Volfů, vyvolaly doslova smršť zaslaných odpovědí. Do slosování tentokrát postoupilo **28 soutěžících**, kteří zodpověděli správně devět nebo deset otázek. Majitelka Cukrárny U Volfů, paní Jaroslava Bicanová, pak osobně vylosovala dva šťastné vítěze: **Vladimíra Šámala a Jiřího Mazala.** Ostatní nemusí být smutní, i v budoucnu budeme soutěžit o dortíky.

Správné odpovědi z dubnového čísla: 1. Římskokatolická fara, Na Bakalářích; 2. Radnice, Velké nám.; 3. Moneta Bank, Karlova ul.; 4. Morový sloup, Alšovo nám.; 5. Elektrárna král. města Písku; 6. Budova bývalé Alšovy školy, Alšovo nám.; 7. Kostel Povýšení sv. Kříže, Velké nám.; 8. Komerční banka, roh Velkého nám. a Šrámkovy ul.; 9. Poliklinika, Chelčického ul.; 10. Škola T. G. Masaryka, Čelakovského ul.